

ΧΡΥΣΗ ΔΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ - ΦΥΛΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ [Δεκέμβριος - Ιανουάριος 2008] 3,70 €

Αίμα και Γη

Η σχέση Ανθρώπου και Φύσης
υπό το πρίσμα της Εθνικιστικής Ιδέας

α.τ. **135**

Εθνικισμός και Οικολογία: Αίμα και Γη - Όλυμπος: το Πνευματικό Κέντρο του Ελληνισμού
«Τι είναι Ελληνικότητα»: Μια απάντηση στους «ελλαδέμπορους»
Ο Έζρα Πάουντ ομιλεί για τον Σιωνισμό - Άριος Πολιτισμός: Η Χαμένη Γνώση

WWW.XRUSHAUGH.ORG
ηλεκτρονική εφημερίδα

**ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ,
ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ,
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ**

***η πρώτη Εθνικιστική ιστοσελίδα
με περισσότερες από
500 επισκέψεις καθημερινά!***

www.forum.antepithesh.net

***το μεγαλύτερο εθνικιστικό φόρουμ της Ελλάδας
ΕΔΩ ΜΙΛΑΜΕ ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ!***

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ - ΦΥΛΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αρ. Τεύχους 135 - Δεκέμβριος / Ιανουάριος 2008
www.xrushaugh.org / info@xrushaugh.org

"Μια δεκαριά φαλαγγίτες περνούν αγκαλιασμένοι ώμο τον ώμο και τραγουδούν τον ύμνο της Φάλαγγας. Μπροστά πήγαιναν δυο νέες φαλαγγίτισσες με ορθά τα στήθη κι απάνω στην καρδιά τους κεντημένα τα πέντε κόκκινα φαλαγγίτικα βέλη. Τέντωσα τ' αυτί ν' ακούσω. Έτσι που τραγουδιώταν από νεανικά λαρύγγια, ο ύμνος αυτός ξεπερνούσε τα σύνορα της Ισπανίας. Ξεπερνούσε την ιδέα που υμνούσε και γίνονταν, με ανάλαφρες αλλαγές, ένας παγκόσμιος ύμνος του έρωτα και του θανάτου".

Ν. Καζαντζάκης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΝΕΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ - 27 ΧΡΟΝΙΑ! ΣΕΛ. 4-5

Ο Έζρα Πάουντ ομιλεί για τον Σιωνισμό ΣΕΛ. 10-17

ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΣ - Μια απάντηση ΣΕΛ. 18-19

Η Χαμένη Γνώση ΣΕΛ. 20-23

Οικολογία και Εθνικισμός ΣΕΛ. 24-25

ΟΛΥΜΠΟΣ - Πνευματικό Κέντρο του Ελληνισμού ΣΕΛ. 26-27

Αίμα και Γη ΣΕΛ. 28-33

«Το Finis Graeciae έχει συντελεσθεί» ΣΕΛ. 34-41

Ήταν προδότης ο Πλαστήρας; ΣΕΛ. 42-45

«Τα Χρόνια της Φωτιάς» ΣΕΛ. 46-47

Διμηνιαίον Περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Επιστολές - Συνεργασίες: Τ.Θ. 8346, Τ.Κ. 10010, ΑΘΗΝΑΙ

Εκδότης - Διευθυντής: Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

Συνεργάτες: Ι. ΑΛΕΞΙΟΥ, Ι. ΒΟΥΛΔΗΣ, Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΙΑΣ,

Ε. ΖΑΡΟΥΛΙΑ, Ε. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Γ. ΜΑΣΤΟΡΑΣ, Η. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ, Σ. ΝΟΜΙΚΟΣ,

Ε. ΠΑΠΠΑ, Χ. ΠΑΠΠΑΣ, Α. ΓΕΡΑΚΗΣ, Ν. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Μ. ΜΑΝΩΛΕΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ Μ., ΚΩΣΤΑΣ Χ.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ 27 ΧΡΟΝΙΑ!

Το έντυπο αυτό που κρατάτε στα χέρια σας έχει ζωή 27 χρόνων, είναι μακράν και με διαφορά το πλέον μακρόβιο Εθνικιστικό έντυπο στην Ελλάδα! Μέσα στις σελίδες του περιοδικού μας, που έφθασε τα 135 τεύχη, κατά μέσον όρο υπάρχουν 10 άρθρα, πολιτικού, ιδεολογικού, φυλετικού και ιστορικού περιεχομένου σε κάθε έκδοση, που σημαίνει ότι το σύνολο των άρθρων που έχουν γραφεί στο περιοδικό Χρυσή Αυγή ξεπερνά τα 1.000! Τα άρθρα αυτά έχουν γράψει περισσότεροι από 100 διαφορετικοί άνθρωποι. Αυτοί είναι οι «τραμπούκοι» της Χρυσής Αυγής, που δεν έχουν ιδεολογία...

Γιατί κράτησε 27 χρόνια το έντυπο αυτό; Πολύ απλά γιατί υπήρχε θέληση και πίστη και προπαντός δεν υπήρχε ένας εφήμερος σκοπός, που δεν επιτεύχθηκε με αποτέλεσμα να σταματήσει η έκδοσή του. Ο σκοπός του εξ αρχής ήταν αυτή η ίδια η ύπαρξή του. Δεν ήταν ούτε το κέρδος, ούτε το να κερδίσουν κάποιοι ή κάποιος πολιτικά αξιώματα. Όπως έχετε παρατηρήσει δε χωρίς κανένα πρόβλημα δημοσιεύουμε κατά καιρούς και άρθρα παλαιότερων χρόνων που δεν γνωρίζουν οι νεώτεροι συναγωνιστές μας και αυτό γιατί δεν έχουμε τίποτα για να ντρεπόμαστε και γιατί πολύ απλά δεν αλλάξαμε ιδέες όπως ο κανόνας της πολιτικής επιβίωσης (εμείς το λέμε κατάντημα...) επιβάλει στην Ελλάδα.

Όλα αυτά τα χρόνια η Χρυσή Αυγή γνώρισε μία πρωτοφανή πολεμική. Ένα χαρακτηριστικό δείγμα της πολεμικής αυτής σας παραθέτω μέσα από τα ίδια τα πρακτικά της Βουλής από μία συνεδρίαση του 1998:

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ: Η με αριθμό 946/16-2-98 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτού του Συνασπισμού κ. Κουναλάκη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης: "Το τελευταίο διάστημα πυκνώνουν δραστηριότητες οργανώσεων των οποίων οι βασικές θέσεις παραβιάζουν θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις και αμφισβητούν το δημοκρατικό πολίτευμα... Αναφέρω την καθημερινή προπαγάνδα και δράση της "Χρυσής Αυγής" κυρίως εναντίον των μειονοτήτων και των αλλοδαπών που ζουν στην Ελλάδα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): «...Στην πατρίδα μας, όπως γνωρίζετε, κύριε Κουναλάκη, οι ιδέες διακινούνται ελευθέρως... Οι οποιοσδήποτε ιδέες. Απαγορεύεται δε είτε να καλλιεργείται είτε να λατρεύεται μόνο μία ιδέα. Γιατί εκεί πάμε σε φασισμό... Η Χρυσή Αυγή είναι ιδεολογία; Η Χρυσή Αυγή δεν είναι ιδεολογία, καθ' α γνωρίζω. Έχω αναθέσει και σε επιτελείο του Υπουργείου μου να συλλέξει τα στοιχεία. Είναι καθαρός φασισμός. Και ως φασισμός είναι δολοφονική πράξη, δολοφονική ιδεολογία εναντίον του πολιτεύματος...»

Σύμφωνα, λοιπόν, με τον ίδιο τον υπουργό της δικαιοσύνης το 1998, οι ιδέες σε μία δημοκρατία δεν πρέπει να διώκονται, αλλά οι ιδέες της Χρυσής Αυγής πρέπει να διώκονται!!! Παρ' όλα αυτά, δεν κατόρθωσαν να μας κάνουν σιωπήσουμε. Βεβαίως, έστησαν εις βάρος μας αρκετές σκευωρίες, που τις πλήρωσαν και τις πληρώνουν ακριβώς αρκετοί συναγωνιστές μας.

Στα τέλη του 2005, μετά από μία δολοφονική επίθεση εναντίον των γραφείων μας στην οδό Σολωμού, η Χρυσή Αυγή διέκοψε την λειτουργία των κεντρικών της γραφείων. Ξεκαθάρισα από την πρώτη στιγμή ότι αυτό δεν σημαίνει ότι σταματάει ο αγώνας της Χρυσής Αυγής. Κάποιοι θεώρησαν ότι η Χρυσή Αυγή τέλειωσε. Ανάμεσά τους και ορισμένοι καιροσκόποι, που πίστεψαν ότι με αυτόν τον τρόπο τους δίνεται η ευκαιρία να πορευθούν σε αμφίβολου δρόμους... Έκαναν όλοι τους λάθος!

Χρυσή Αυγή

Προχωρούμε...

Προχωρούμε σε μια Φάλαγγα ίσια χωρίς συγκεκριμένο στόχο ή σκοπό, προχωρούμε με βήμα σταθερό χωρίς να κοιτάζουμε του διπλανού μας την κλονισμένη πορεία, του χθεσινού μας συντρόφου την φυγή απ' το χρέος.

Ξαναγεννιόμαστε από τις προδοσίες των φίλων,

μέσα από τα ένοχα, φευγαλέα βλέμματα των μέχρι χθες αγαπημένων προσώπων. Ξαναγεννιόμαστε κάθε αυγή και κάθε δειλινό από του ήλιου το φως το ζεστό και από το μαύρο σκοτάδι της νύχτας που μας ψιθυρίζει με ειρωνεία, θάνατος-λυτρωτής ή θάνατος-φυγομαχία;

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, τεύχος 1, Δεκέμβριος 1980...

Και η απόδειξη είναι η σημερινή παρουσία του Κινήματός μας σε ολόκληρη την χώρα.

Πίστεψαν επίσης ότι είναι δυνατόν η Χρυσή Αυγή να «απορροφηθεί» σε παρατάξεις και σχηματισμούς ετερόκλητους μαζί με πρόσωπα με τα οποία μας χώριζε χάος εις ό,τι αφορά την **ηθική αντίληψη** των πραγμάτων, τις πολιτικές θέσεις και την Ιδεολογία! Επίσης έκαναν λάθος. Δια του λόγου το αληθές σας παραθέτω την ερώτηση που μου ετέθη και την απάντηση που έδωσα σε συνέντευξή μου σε εφημερίδα στις αρχές του 2006 ελάχιστους μόνον μήνες μετά το κλείσιμο των γραφείων της οδού Σολωμού:

«ΕΡΩΤΗΣΗ: «Πολλοί ομιλούν για την ενότητα του εθνικού χώρου, ποια η δική σας θέση πάνω στο ζήτημα;

Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Σύμφωνα με αυτά που εγώ πιστεύω πολιτική χωρίς σαφές ιδεολογικό περιεχόμενο δεν είναι τίποτε άλλο από καιροσκοπισμός και απάτη. Ως εκ τούτου, άνθρωποι που δεν έχουν την ίδια ιδεολογία δεν είναι δυνατόν να έχουν και κοινούς πολιτικούς στόχους. Εγώ επί παραδείγματι πιστεύω ότι το Έθνος είναι πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα Φυλή. Εάν κάποιος δεν πιστεύει αυτό το πράγμα, τότε πως είναι δυνατόν να έχω μαζί του κοινούς πολιτικούς στόχους; Με δύο λόγια: Υπάρχουν αγωνιζόμενοι πατριώτες, που κάποιοι απ' αυτούς είναι και εθνικιστές, που

πρέπει να βαδίσουν μαζί στον αγώνα και τίποτα άλλο. Εθνικός χώρος δεν υπάρχει. Εάν κάποιοι θεωρούν εθνικό χώρο ανθρώπους που μπορούν να ταιριάζουν πολιτικά τους εθνικιστές και τους κομμουνιστές, τους φιλοσιωνιστές και τους αντισιωνιστές, τότε αυτοί πολύ απλά είναι αφελείς για να μη πώ βλάκες και αυτοί που τους έχουν μεταφέρει αυτήν την εξωφρενική αντίληψη επιτήδευοι πολιτικοί απατεώνες...»

Η θέση μου λοιπόν ξεκάθαρη και δημόσια διακηρυγμένη και σε χρόνο όχι εκλογικό. Ας μη απορεί επομένως ουδείς για την στάση μας και τις επιλογές μας.

Στα 27 αυτά χρόνια της ζωής του περιοδικού «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», η Πατρίδα μας γνώρισε τα χρόνια της αλλαγής, που δήθεν θα έφερναν τον σοσιαλισμό, γνώρισε τα χρόνια της «κάθαρσης» της Ν.Δ. του Μητσοτάκη, που δήθεν θα έβαζε τους κλέφτες στην φυλακή, γνώρισε την εθνική ταπείνωση στα Ίμια, την παράδοση του Οτσαλάν, γνώρισε τον ηθικό κατήφορο ενός ολόκληρου λαού.

Στα χρόνια αυτά αλλάξανε πολλά... Υπάρχει όμως και κάτι που δεν αλλάζει για όσους διαθέτουν χαρακτήρα, συνέπεια και πίστη. Αυτό είναι η Ιδεολογία! Και το έντυπο αυτό, το περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, επί 27 ολόκληρα χρόνια παραμένει ένα όπλο στην ιδεολογική μάχη, σε μια μάχη που συνεχίζεται και δεν θα τελειώσει ποτέ!

ειδήσεις και σχόλια

Μία καταγγελία της Χρυσής Αυγής και η ένοχη σιωπή των αρμοδίων

Το κατήγγειλε η εφημερίδα Χρυσή Αυγή με πρωτοσέλιδο δημοσίευσμά της στο φύλλο 629 της 14ης Νοεμβρίου 2007:

«Σε έναν από τους πλέον Ιερούς Αρχαιολογικούς χώρους, εκεί όπου βρισκότανε το Λύκειον του Αριστοτέλους, εκεί όπου γεννήθηκε η Επιστήμη και η Δυτική Σκέψη το κράτος «μας» αποφάσισε να δημιουργήσει πολιτιστικό πάρκο μετά αναψυκτηρίου και «ρεστοράν»! Τα αρχαιολογικά ευρήματα του Λυκείου βρίσκονται εγκαταλελειμμένα επί έντεκα χρόνια γιατί υπήρχε άλλη προτεραιότητα... Ποια ήταν αυτή; Οι «Olympic Games» του 2004!»

Κανένας εκ των αρμοδίων δεν συγκινήθηκε! Λέξη δεν είπαν και κάποιοι άλλοι, που παριστάνουν κατ'επάγγελμα τους προστάτες του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού.

§

Καταστρέφεται μεγάλο αρχαιολογικό εύρημα, η Δίολκος της Κορίνθου

Γύρω στο 600 π.Χ., ο Περίανδρος, ο τύραννος της Κορίνθου, κατασκεύασε ένα μεγάλο έργο, τον Δίολκο. Το σημαντικό αυτό τεχνικό έργο της αρχαιότητας ήταν ένας πλακόστρωτος δρόμος επέτρεπε στα πλοία να μεταφέρονται ανάμεσα στον Κορινθιακό και τον Σαρωνικό, και στους Κορίνθιους να αποκτούν χρήμα και ισχύ από τη δίοσμιση. Ο Θουκυδίδης είναι ο πρώτος που αναφέρει υπερισθμίσεις πολεμικών πλοίων, στη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου.

Το αρχικό τμήμα του Δίολκου προς τον Κορινθιακό, ήταν ένας περήφανος χερσαίος διάδρομος όταν ήρθε ξανά στο φως με τις ανασκαφές του αρχαιολόγου Νίκου Βερδελή, στα τέλη της δεκαετίας του '50. Σήμερα, έχει μετατραπεί σε ένα ενάλιο ερείπιο που φυλλορροεί. Η διάβρωση έχει ξεπεράσει ολόκληρο το πλάτος του Δίολκου, σε έκταση αρκετών δεκάδων μέτρων. Οι κυματισμοί και τα απόνερα των πλοίων εξακολουθούν να ταλαιπωρούν βάναισα το ήδη βυθισμένο και να διαβρώνουν το διαρκώς συρρικνούμενο «υγιές» τμήμα του μνημείου. Από το 1956 που

ξεκίνησε η ανασκαφή ως το 1986, τα σχετικά με τον Δίολκο έγγραφα... λείπουν(!) από τα αρχεία της «αρμόδιας» εφορείας αρχαιοτήτων...

Όχι μόνον δηλαδή αφήνουν να καταστρέφεται το σπουδαίο αυτό αρχαιολογικό εύρημα, αλλά εξαφάνισαν και τα αρχεία...

§

Από θαύμα δεν πλημμύρισε η Αρχαία Ολυμπία

Ακόμη θυμόμαστε «συγκινημένους» υπουργούς και πολιτικούς για την φωτιά που απειλήσε την Αρχαία Ολυμπία. Μετά την φωτιά όμως ήλθε η βροχή, αφού δεν φρόντισαν να κατασκευάσουν έγκαιρα αντιπλημμυρικά έργα.

Από θαύμα δεν ξεχείλισε ο ποταμός Αλφειός προ μηνός με καταστροφικές συνέπειες για την Αρχαία Ολυμπία.

Η μελέτη που υπήρχε για αντιπλημμυρικά έργα έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί το πρώτο δεκάημερο του Νοεμβρίου ενώ, όπως ειπώθηκε τα έργα θα ολοκληρωθούν σε δύο μήνες. Με αφορμή την κατασκευή ενός αγωγού ύδρευσης του νομού Ηλείας βρέθηκαν βόρεια του Σταδίου, κοντά σε εγκαταστάσεις της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, ένα ιερό της Δήμητρας και ένα ρωμαϊκό λουτρό. Οι αρχαιότητες θα παρακαμφθούν και ο αγωγός θα περάσει μέσα από το οικόπεδο της Ολυμπιακής Ακαδημίας.

§

ΑΣύδοτοι οι αρχαιοκάπηλοι

Θυμάστε το μικρό νησί που βρέθηκε γεμάτο από αρχαία που ήταν προϊόντα αρχαιοκαπηλίας και που ανήκε σε επιφανή οικογένεια του τόπου. Καμμία εξέλιξη επί του θέματος... Προ ημερών διακαζόταν η πρώην Έφορος του Μουσείου Γκετί που κατηγορείται για αρχαιοκαπηλίες εις βάρος της χώρας μας. Η Έφορος κα. Τρου δεν ήταν παρούσα στο Δικαστήριο και εκπροσωπήθηκε από Δικηγόρο, ο οποίος διατύπωσε το νομικό ισχυρισμό ότι το αδίκημα τελέστηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και για τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι πλημμέλημα και επομένως έχει παραγραφεί!

ειδήσεις και σχόλια

Αρνούνται να δώσουν οι Ισραηλινοί τις επιστολές Καραθεοδωρή προς Αϊνστάιν...

Σε μεγάλη καθημερινή εφημερίδα δημοσιεύθηκε η παρακάτω επιστολή: «Το Μουσείο Καραθεοδωρή (είναι ίσως ο μεγαλύτερος Έλληνας μαθηματικός του αιώνα μας, βοήθησε τον Αϊνστάιν στη δημιουργία της Θεωρίας της Σχετικότητας και όμως είναι τελείως άγνωστος στα σχολικά βιβλία και στα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα) που βρίσκεται στη Σάμο, ζήτησε από το Μουσείο του Πανεπιστημίου των Ιεροσολύμων τα χειρόγραφα - απαντήσεις του Καραθεοδωρή προς τον Αϊνστάιν, σε φωτοτυπίες. Και φυσικά η απάντηση ήταν αρνητική. Μέχρι τώρα έχουμε την επιστολή του Αϊνστάιν προς τον Καραθεοδωρή, που λέει κατά λέξη τα εξής:

"Αγαπητέ κύριε συνάδελφε, Βρίσκω θαυμάσιο τον υπολογισμό που κάνατε... πρέπει να δημοσιεύσετε τη θεωρία σας στα χρονικά της Φυσικής, διότι οι φυσικοί όπως και εγώ δεν γνωρίζουμε τίποτα γι' αυτό το αντικείμενο... αν θέλετε να μπείτε στον κόππο να μου εξηγήσετε τους κανονικούς μετασχηματισμούς... και αν λύσετε και το πρόβλημα "των κλειστών γραμμών του χρόνου" θα γονατίσω μπροστά σας με σταυρωμένα τα χέρια..."

Τώρα είναι εύκολο να καταλάβει γιατί δεν δίνουν τις απαντήσεις του Καραθεοδωρή (κυκλοφορούν στο εμπόριο δύο βιογραφίες του Καραθεοδωρή)». Δημήτρης Παπαδημητρίου»

Ο λόγος για τον οποίο οι Ισραηλινοί δεν δίνουν τις επιστολές Καραθεοδωρή προς Αϊνστάιν είναι πολύ απλός: Γιατί θα αποδειχθεί ότι το έργο του Αϊνστάιν στηρίχθηκε απόλυτα (εάν δεν ήταν αντιγραφή...) στον Καραθεοδωρή.

§

Με την Ευκλείδειο Γεωμετρία προκύπτει «Η θεωρία των πάντων»

Ονομάζεται Γκάρετ Λίζι, είναι φυσικός και διατύπωσε πρόσφατα την θεωρία των πάντων, η οποία ερμηνεύει απόλυτα το σύμπαν και βρίσκεται πολύ μπροστά τόσο από την θεωρία της σχετικότητας,

όσο και από την θεωρία των πολλαπλών χορδών. Σύμφωνα με τον ίδιο τον Γκάρετ Λίζι η θεωρία του στηρίζεται στην γεωμετρία του Ευκλείδους. Για όσους δεν το ξέρουν, τα τελευταία χρόνια η γεωμετρία του Ευκλείδους έχει σημαντικά παραμεριστεί από την διδασκαλία των μαθηματικών.

§

Εγκρίθηκε η έρευνα σε ανθρώπινα έμβρυα

Η κτηνωδία της σύγχρονης εποχής δεν έχει όρια! Οι βρετανικές Αρχές ενέκριναν επί της αρχής τη χρήση ζωικών ωαρίων για την παραγωγή ανθρώπινων βλαστικών κυττάρων. «Έχοντας εξετάσει όλα τα στοιχεία, η αρχή αποφάσισε ότι δεν υπάρχει θεμελιώδης λόγος για να εμποδιστεί [...] η έρευνα», αναφέρει η ανακοίνωση που εξέδωσε την Τετάρτη η Αρχή Ανθρώπινης Γονιμοποίησης και Εμβρυολογίας (HFEA), έπειτα από την ολοκλήρωση του σχετικού δημόσιου διάλογου. Το σχέδιο είναι να εισάγουν ανθρώπινο DNA σε ωάρια βοοειδών ή κουνελιών από τα οποία έχει αφαιρεθεί ο πυρήνας με το γενετικό υλικό. Το Βατικανό χαρακτήρισε την απόφαση «τερατώδη πράξη που στρέφεται κατά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας».

§

Ο επαναστάτης της βιομηχανίας Χένρι Φορντ, οι σιωνιστές και ο Χίτλερ

Έγραψε η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ - Το Πρόσωπο: Χένρι Φορντ: «Θα μπορούσε να έχει κερδίσει μια θέση στην Ιστορία ως πρωτοπόρος μηχανικός. Ωστόσο, ο Χένρι Φορντ, ο οποίος κατασκεύασε το πρώτο Ι.Χ. προσιτό και στους μη προνομιούχους, το περίφημο Model T, κατάφερε όχι μόνο να οικοδομήσει μια βιομηχανική αυτοκρατορία, αλλά και να συνδέσει το όνομά του με μια ολόκληρη «κοινωνική μηχανική». Το 1914, ο Φορντ θορύβησε τη Γουόλ Στριτ υπερδιπλασιάζοντας τα μεροκάματα των εργατών του και καθιερώνοντας την πενθήμερη εβδομάδα με οκτάωρο, ενώ ο κανόνας ήταν εξαήμερη εβδομάδα με εννιάωρο. Παράλληλα, εισήγαγε την αλυσίδα συναρμολόγησης, που επέτρεψε τεράστια εξοικονόμηση χρόνου. Δύο

ειδήσεις και σχόλια

δεκαετίες αργότερα, στις 14 Ιανουαρίου 1935, το περιοδικό TIME κυκλοφορούσε με τον Χένρι Φορντ στο εξώφυλλό του, αφιερωμένο στον μηχανικό - επιχειρηματία που είχε επαναστατικοποιήσει την αμερικανική βιομηχανία.

Ο Χίτλερ θαύμαζε ιδιαίτερα τον Φορντ (όχι μόνο για το βιομηχανικό του δαιμόνιο, αλλά και για τον αντισημιτισμό του) και είχε κρεμάσει πορτρέτο του στο γραφείο του. Τον Ιούλιο του 1938, πριν από την έκρηξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Γερμανός πρόξενος στο Κλίβελαντ απένειμε στον Φορντ, με αφορμή τα γενέθλια των 75 του χρόνων, τον Μεγάλο Σταυρό του Γερμανικού Αιτητού, την υψηλότερη διάκριση της ναζιστικής Γερμανίας που προοριζόταν για ξένους υπηκόους...».

«Θα μπορούσε να κερδίσει μία θέση στην Ιστορία...», γράφει η εφημερίδα. Πιστεύει όμως πως δεν την κέρδισε, παρ' όλο που την άξιζε γιατί υπήρξε εθνικοσοσιαλιστής και αντισιωνιστής. Τα συμπεράσματα δικά σας...

§

Οι Έλληνες Πόντιοι στην Τουρκία

Του Vahit Tursun: Τον περασμένο Φεβρουάριο η τουρκική εφημερίδα «Ραντικάλ» δημοσίευσε ολοσέλιδο άρθρο του Vahit Tursun, ελληνόφωνου από την περιοχή Οφη Τραπεζούντας, με τίτλο «Τα Ρωμαίικα της Ανατολής πεθαίνουν». Το άρθρο αναφερόταν στο χωριό Οτσενα της Τραπεζούντας, όπου ένας πανάρχαιος πολιτισμός -ο Ελληνικός- ψυχορραγεί και μία γλώσσα -η ελληνική- αργοσβήνει (αναδημοσιεύθηκε στην «Κ» της 4ης Μαρτίου 2007). Στις 11 Νοεμβρίου η εφημερίδα φιλοξένησε νέο άρθρο του Tursun, με τίτλο «Το τίμημα της γλώσσας» από το οποίο και τα εξής:

«Μεγαλώνοντας αρχίσαμε να αναρωτιόμαστε για τη μητρική μας γλώσσα και γενικά για την καταγωγή μας πιο επίμονα. Γιατί μιλούσαμε Ρωμαίικα, σε μία χώρα που μιλάνε Τουρκικά; ... Με τη μητρική μας γλώσσα ζήσαμε προβλήματα και στην ξενιτιά που πήγαμε. Κάθε φορά που μαζευόμασταν και μιλούσαμε Ρωμαίικα με τους χωριανούς μας, η πρώτη ερώτηση αυτών που καταλάβαιναν ότι μιλάμε μία ξένη γλώσσα ήταν «τι γλώσσα μιλάτε;». Όταν τους

απαντούσαμε «μιλάμε Ρωμαίικα», δεχόμασταν άλλες ερωτήσεις και διάφορες αντιδράσεις... Κάθε φορά που γινότανε λόγος για τους Έλληνες, ο ισχυρισμός ότι «οι Έλληνες είναι λαός άναντρος και εχθρός» μας τραυμάτιζε ψυχολογικά... **Γι' αυτό και με τον καιρό, αρχίσαμε να κρύβουμε την αλήθεια κάθε φορά που μας ρωτούσανε για τη γλώσσα μας...»**

§

Καμμία παρέμβαση από το Ελληνικό κράτος σε έναν άλλο «ξεριζωμό»

Στην συνέχεια του κειμένου του αναφέρεται: «Τα προβλήματα που ζούσαμε με τη μητρική μας γλώσσα, συμπληρώνονταν με τα έργα που παρακολουθούσαμε στην τηλεόραση. Όταν βλέπαμε έργα με θέμα πολέμους μεταξύ Βυζαντινών και Τούρκων, ή μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων, εμείς πληγωνόμασταν. Διότι, όταν βλέπαμε την τραγικοκομμική κατάσταση των Ελλήνων στη σκηνή, ο νους μας μάς έφερνε στο δίλημμα να πάρουμε θέση: με σωστούς, τίμιους, ήρωες Τούρκους, ή με ανίκανους πολεμιστές, δολοπλόκους, ψεύτες και το χειρότερο, με «γκιαούρηδες» τους Έλληνες, όπως παρουσιάζονταν στο έργο. Έλο που η μητρική μας γλώσσα, δεν μας άφηνε. Ήταν εμπόδιο στο να διαλέξουμε μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων... Στο σήμερα που φτάσαμε, ο Ελληνόφωνος πληθυσμός του Πόντου, που πιάστηκε στη μέγκενη ανάμεσα στην αγάπη προς τη μητρική του γλώσσα και σε μια καταραμένη ταυτότητα, αδυνατεί πια να αντεπεξέλθει. Ήδη αρκετοί συμπολίτες μας άρχισαν να μαθαίνουν Τουρκικά στα παιδιά τους από τη γέννησή τους...»

§

Τουρκικά πανεπιστήμια στην Θράκη;

Αστική εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «Πολιτιστική Εκπαιδευτική Εταιρεία της Μειονότητας της Δυτικής Θράκης» (ΠΙΕΚΕΜ), και έδρα την Ξάνθη, ίδρυσαν πρόσφατα 44 επιφανή στελέχη της μειονότητας στη Θράκη. Η εταιρεία, της οποίας πρόεδρος είναι ο πρώην βουλευτής Ροδόπης, Γκαλίπ Γκαλίπ, διοικείται από 7 μέλη Διοικητικό Συμβούλιο. Σκοπός της, όπως παρουσιάζεται στο

ειδήσεις και σχόλια

καταστατικό της, είναι μεταξύ άλλων: Η ίδρυση σχολείων πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας, τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, νηπιαγωγείων και παιδικών σταθμών. Η ανέγερση και η μίσθωση κτιρίων, για να στεγασθούν τα παραπάνω εκπαιδευτικά ιδρύματα. Στην περίπτωση που θα επιτραπούν ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα, δεν θα είναι δύσκολο να ιδρυθεί ένα ιδιωτικό τουρκικό πανεπιστήμιο, λαμβάνοντας την επωνυμία ενός εν ενεργεία τουρκικού ιδιωτικού πανεπιστημίου.

§

Κυριάκος Μάτσης: Ένας ξεχωριστός Ήρωας

Τον περασμένο μήνα τιμήθηκε η μνήμη του Ήρωα Κυριάκου Μάτση. Ο Κυριάκος Μάτσης είναι αναμφισβήτητα μια από τις πιο αξιοθαύμαστες φυσιογνωμίες του Εθνικο-απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ. Στις 29.6.1945 στην τελετή της αποφοίτησης του ως εκπρόσωπος των αποφοίτων του Γυμνασίου Αμμοχώστου αναφέρει για την Ελλάδα και τον Ενωτικό πόθο όλων των Κυπρίων: «Μη ξεχνάτε ποτέ πως εμείς θα αποτελέσουμε τα αυριανά στελέχη του Ελληνικού Στρατού. Μη ξεχνάτε πως σήμερα η Ελλάδα δεν είναι τίποτε άλλο παρά νεκροθήκη ημιθέων, όπως την απεκάλεσε κάποτε ο Βύρων. Μη ξεχνάτε πως είμαστε Έλληνες.»

Σε αυτούς που του έλεγαν ότι η Ελλάδα είναι φτωχή και κατεστραμμένη, ενώ η Αγγλία είναι μια πλούσια αυτοκρατορία, ο Κυριάκος Μάτσης απαντούσε με πάθος: «**Προτιμούμε τα ράκη της μητρός Ελλάδος, παρά την πορφύραν της μητριάς.**»

§

Ένας εγκληματίας κομμουνιστής

Το παρακάτω από την εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» για τον μεγάλο κομμουνιστή ηγέτη Μάο Τσε Τουνγκ:

«**Χειρότερος και από τον Στάλιν:** Η Γιουνγκ Τσανγκ και ο σύζυγός της, ο ιστορικός Τζον Χαλιντέι, απομυθοποιούν την προσωπικότητα του Μάο αποκάλυπτοντας το πρόσωπο του στυγνού δικτάτορα πίσω από το προσωπείο του μεγάλου ηγέτη.

Ο Μάο Τσε Τουνγκ πέθανε, ο μαοϊσμός επίσης, αλλά ο μύθος του Μάο εξακολουθεί να καλλιεργείται στην Κίνα. Την διάλυση αυτού του μύθου επιχειρούν στην ογκώδη βιογραφία τους για τον Μάο η Γιουνγκ Τσανγκ, διάσημη για το βιβλίο της Αγριόκυκνοι, και ο σύζυγός της, ο ιστορικός Τζον Χαλιντέι.. Η Τσανγκ και ο Χαλιντέι, έπειτα από πολυετή έρευνα στις πηγές, από συζητήσεις με επιζώντες της Μακράς Πορείας και αξιοποιώντας τα ντοκουμέντα των σοβιετικών αρχείων, έγραψαν ένα βιβλίο το οποίο ξεπερνά τις 900 σελίδες και προκαλεί σοκ...

Η βιογραφία «Mao: The Unknown Story» θα κυκλοφορήσει στα ελληνικά στις 28 Νοεμβρίου από τις εκδόσεις της Εστίας με τίτλο «Μάο, η άγνωστη ιστορία».

§

70.000.000 ανθρώπους ξόντωσε ο Μάο

Στο ίδιο δημοσίευμα υπήρχε και συνέντευξη της Κινέζας συγγραφέως του βιβλίου:

Από την συνέντευξη της Γιουνγκ Τσανγκ στην Κ. Δαφέρμου: «Εβδομήντα εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της ηγεμονίας του Μάο, αλλά το Μαουσολέο του βρίσκεται ακόμη στην πλατεία Τιανανμέν. Αυτή είναι μια τεράστια αδικία απέναντι στα θύματα. Παράλληλα όμως κάναμε έρευνες επί μία ολόκληρη δεκαετία. Η βιογραφία βασίζεται σε ιστορικά στοιχεία... Το να διατηρείς την αμεροληψία σου δεν σημαίνει ότι πρέπει να είσαι γενναϊόδωρος και κολακευτικός. Παλαιότερα πίστευα ότι ο λιμός (1959-1961) κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Άλματος, που προκάλεσε τον θάνατο 40 εκατομμυρίων Κινέζων, ήταν αποτέλεσμα κακής οικονομικής διαχείρισης. Όταν αρχίσαμε την ιστορική έρευνα, κατάλαβα την πλάνη μου. Ο Μάο εξήγε τρόφιμα στην ΕΣΣΔ με στόχο να αγοράσει όπλα μαζικής καταστροφής. Ήξερε ότι ο κόσμος πέθαινε της πείνας. Έλεγε: "Για να πετύχουμε τους στόχους μας, μπορεί να χρειαστεί να αφανιστεί ο μισός πληθυσμός της Κίνας". Τους θυσίαζε χωρίς καμία ηθική αναστολή».

Τελικά για τα εγκλήματα των κομμουνιστών δεν ξέρει κανείς τίποτε;

Ραδιοφωνικές εκπομπές για τον 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο

Ο Έζρα Πάουντ εξέπεμψε τουλάχιστον 120 αυθεντικά άρθρα και επαναστατικές προκηρύξεις στο «Ράδιο Ρώμη» στην Ιταλία από το 1941 ως το 1943. Ανατυπώνουμε δύο απ' αυτές τις εκπομπές για ν' αναπτύξουμε τη συζήτηση πάνω σ' αυτές και να κατατοπίσουμε τους αναγνώστες γύρω απ' το όλο βιβλίο. Ολόκληρο το κείμενο των 120 εκπομπών διατίθενται στην «Ομιλία του Έζρα Πάουντ»: Ραδιο-ομιλίες περί του 3 Παγκοσμίου Πολέμου, από τις εκδόσεις του Leonard W. Doob στον Τύπο του Greenwood, το 1978.

[Επιμέλεια-Μετάφραση: Α.Μ.]

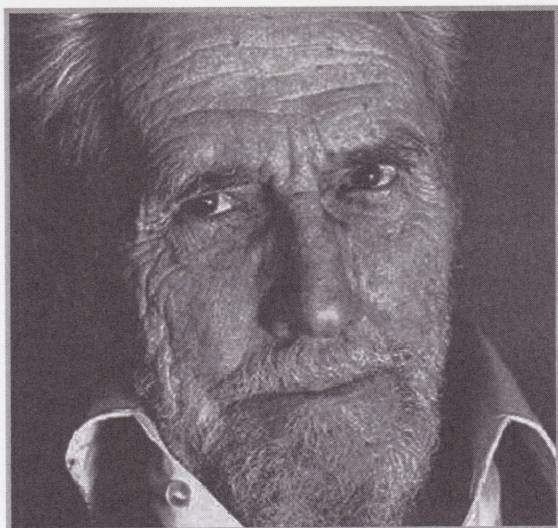
EZRA POUND

Ο Έζρα Πάουντ ομιλεί για τον Σιωνισμό

15 Μαρτίου 1942

Ο εχθρός είναι το κεφάλαιο. Ο εχθρός σας είναι το κεφάλαιο, το διεθνές κεφάλαιο και ο δανεισμός. Ο εχθρός σας δεν είναι η Γερμανία, ο εχθρός σας είναι τα κεφαλαιοδάνεια. Και θα ήταν προτιμότερο για σας να μολυνθείτε από τύφο, δυσεντερίτιδα ή από τη νόσο του Bright από το να κυριευτείτε απ' αυτή την τύφλωση που σας εμποδίζει απ' τα να καταλάβετε πως υπονομεύεστε και πως καταστρέφεστε. Ο μεγάλος Εβραίος είναι τόσο συνδεδεμένος μ' αυτό το κεφάλαιο που κανείς δεν είναι ικανός να διαταράξει αυτόν τον δεσμό. Θα ήταν καλύτερο για σας να αποσυρθείτε στο Ντάρμπισαϊρ της Αγγλίας και να αφήσετε τη Νέα Ιερουσαλήμ, καλύτερο για σας να αποτραβηχτείτε στο Γκλούτσεστερ και να βρείτε ένα σημείο που να παραμένει ακόμα Αγγλικό από το να συνεχίσετε να μάχεστε κατά του Ιουδαϊσμού και να αγνοήσετε όλα τα υπόλοιπα. Είναι εξωφρενικό ότι κάθε καθαρόαιμο παλικάρι από την επαρχία σ' υποθέτω ότι ακόμη υπάρχουν λίγα παλικάρια Αγγλικής καταγωγής από την επαρχία είναι ντροπή ότι κάθε ωραίος νέος απ' τα προάστια θα έπρεπε να δίνει τη ζωή του για τον Βίκτωρ Σασούν και είναι ντροπή το ότι η ασήμαντη ύπαρξη κάθε μεθύστακα δούλου θα έπρεπε να θυσιάσει για τον Σασούν. Όσον αφορά την Αυτοκρατορία σας, δεν κερδήθηκε όλη με καθαρή μάχη. Αλλά με όποιον τρόπο κι να την αποκτήσατε, μπορέσατε για λίγο ή περισσότερο χρονικό διάστημα να τη δικαιολογήσετε για το λόγο, ότι εκλέξατε καλές κυβερνήσεις ή έστω καλύτερες απ' αυτές που θα μπορούσαν να έχουν οι ντόπιοι χωρίς την Αγγλία. Επιτρέψατε στους Εβραίους να καταστρέψουν την αυτοκρατορία σας κι εσείς οι ίδιοι τους έχετε υπερεκτιμήσει. Δεν αντιπροσωπεύετε τίποτα άλλο παρά μόνο την τοκογλυφία και κυρίως τη τοκογλυφία του μετάλλου. Έχετε δημιουργήσει την τραπεζική τοκογλυφία, 60% έναντι 30% και 40% και γι' αυτό το λόγο δε θα σωθείτε. Καταστρέφοντας όλη τη γη, αποκτηνωθήκατε, είστε χαμένοι από χέρι. Και ο ισχυρός Εβραίος έχει καταστρέψει κάθε έθνος στο οποίο έχει εισχωρήσει. Ένα βαρύ φορ-

τίο. Λοιπόν, ένας εξαιρετικά καλός κολυμβητής θα μπορούσε λογικά να ριχτεί στη θάλασσα με μια πέτρα δεμένη γύρω από το λαιμό του. Θα μπορούσε ίσως να την λύσει. Αν ήταν Σκοτσέζος θα θυμόταν το σουγιά του προτού ριχνόταν. Εσείς φαίνεται να μην θυμάστε τίποτα. Θα ήταν καλύτερο για σας να μολυνόσασταν από τύφο. Όπως η Ομοσπονδιακή Ένωση ή η «Εβραίο-ένωση». Δεν υπάρχει φυλετικό ζήτημα στην πρόταση του Στρέιτ. Είναι όπως προτάθηκε από μια ένωση σκλάβων της εβραϊοκρατίας, προσφερόμενη από φεύτες και συμμορίες ληστών. Έχετε κλέψει γη από τους πρόσφατους συμμάχους σας και αυτή σιγά σιγά ξεγλιστρά από τον έλεγχο σας. Οι μόνες κατακτήσεις της Βρετανίας και του Ρόσενφελντ είναι κατακτήσεις των συμμάχων τους. Εντάξει, να σ' πούμε ότι ο Franklin Delano εκμεταλλεύεται όλη τη Ν. Αμερική μέχρι ποιού σημείου; Και καταστρέφει σταδιακά και τις ΗΠΑ καθώς το κάνει αυτό. Τι σημαίνει αυτό για σας; Δεν μείνει η σωτηρία της Αγγλίας. Θα κοιτάξετε ποτέ επιτέλους την ιστορία των αυτοκρατοριών; Δεν είστε ούτε καν εμπλεκόμενοι στο εμπορικό σύστημα αλλά σε ένα πλάστο εμπορικό σύστημα που δεν είναι καν εμπορικό. Ήταν για κάποια εποχή που λεγόταν εμπόριο ή εμπορικό σύστημα και όριζε ότι η ευτυχία ενός έθνους αποτελείται από το ποσό των χρημάτων που διέθετε και στις μηχανοραφίες του στο να κλέψει να απομυζήσει και να καρπωθεί όσο το δυνατό μεγαλύτερο ποσοστό χρημάτων μπορεί από άλλα έθνη του Α. και Ν. Α. Αυτός καθορίζει το σύστημα της τοκογλυφίας, το μόνο σύστημα που οι Αγγλοσάξονες έχουν γνωρίσει κι έχουν χρησιμοποιήσει στην εποχή μας. Και δε πρόκειται για το καλό σας, ούτε και θα σας σώσει η ηβραϊοποιημένη Ρωσία. Όπως ακριβώς ούτε και η "Kahal" η εβραϊκή κεντρική επιτροπή των αιμορροφητών. Ποιο είναι το σύστημα τους; Χωρίς διάκριση φτηνά αγαθά εκπονημένα από φτηνό ιδρώτα να εκτοξεύονται σαν κόπρια στον κόσμο και ο κόσμος να θεωρείται σαν το μαγαζάκι του μόχθου που διαλοοστέλνεται με το ημερήσιο θωρο κάτω από το όνομα της αφθονίας. Το να ξεπουλάς αγαθά που αποκτήθηκαν με μόχθο είναι σαν να ξεπουλάς κάθε

έθνος που αγωνίζεται δίκαια για ένα κομμάτι ψωμί. Αυτός είναι ο σύμμαχος σας.

Και στο παρελθόν ήταν ένα μονοπάτι αίματος και αχρειότητας. Προσλάβετε μισθοφόρους για να εξαλείψουν το δικό σας αίμα στην Αμερική. Τους αγοράσατε από έναν βρωμερό φεουδαρχικό ηγεμόνα, ο οποίος ήταν στα χέρια του Ρόθτσιλντ: αυτό είναι ΙΣΤΟΡΙΑ. Στρέψατε τους Αμερικανούς ιθαγενείς ενάντια στους ίδιους σας τους συγγενείς. Αλλά τώρα οι Eden και Cripps έχουν φωνάξει τους Μοσχοβίτες να βανδαλίσουν και να καταστρέψουν όλη την Α. Ευρώπη και να ρημάξουν την Φιλανδία για χάρη των βρωμερών εβραϊκών ορυχείων νικελίου. Η αθλιότητα σας είναι συνδεδεμένη με την Ιουδαία. Πίσω από οποιαδήποτε πληγή ή ντροπή της Αυτοκρατορία σας κρύβεται ένας Mond, ένας Sassoon ή ένας Goldsmid. Δεν έχετε αφήσει ίχνος της ράτσας σας στην κυβέρνηση σας. Ένας θεός ξέρει αν μπορεί να βρεθεί ακόμα διασκορπισμένη κάπου στην Αγγλία. Αλλά πρέπει να βρεθεί! Τα απομεινάρια αυτής της λευκής φυλής πρέπει να βρεθούν και να βρουν ένα τρόπο να ανασυγκροτηθούν, διαφορετικά ίσως μόνοι σας θα θαφτείτε στους τάφους σας.

Εδώ και χρόνια έχετε φθηνά αγαθά ξεπουλημένα από τη Ρωσία. Ωστόσο η συμμαχία σας με τους Ρώσους δεν είναι ικανή να απαλύνει αυτό το τραύμα. Οι Εβραίοι έχουν καταστρέψει τις παραγωγές σας. Δάνεια από το Λονδίνο, δά-

νεια στην Ανατολή, τόκος πληρωμένος σε φθηνά βαμβακερά είδη, δάνεια στις νοτιοαμερικάνικες χώρες, τόκος πληρωμένος σε βοδινό κρέας από την Αργεντινή και καταστροφή των αγγλικών βοσκοτόπων. Οι νόμοι της σταθερής κυβέρνησης είναι γνωστοί από την εποχή του βασιλιά Wen. Όταν οι Αυτοκρατορίες οδεύουν προς την καταστροφή, αρχίζουν να σαπίζουν για γνωστούς λόγους.

Οι Times, Telegraph, Manchester Guardian και άλλες είναι εκεί για να αποσιωπήσουν αυτούς τους λόγους. Ο Τύπος σας είναι βουτηγμένος μέσα στην αχρειότητα. Οι νόμοι της σταθερής κυβέρνησης είναι γνωστοί από την εποχή του βασιλιά Wen κι όταν η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αφανίστηκε, αφανίστηκε για τους ίδιους λόγους που οι κάθε Rothschild, Beit, Sieff, Schiff και Goldsmid έχουν μεταδώσει στις φλέβες σας.

Φθηνά αγαθά από την Αίγυπτο ήταν αρκετά για να καταστρέψουν τη γεωργική δομή της Ιταλίας...καθαρή τοκογλυφία. Αυτή είναι η μόνη απάντηση. Για δύο αιώνες, από τότε που αυτός ο άξεστος Cromwell τα εισήγαγε στην Αγγλία, οι Εβραίοι ρουφούσαν λαίμαργα κάθε δικό σας συμφέρον. Μια προσεκτική διείσδυση που διήρκεσε εκατοντάδες χρόνια γλείφοντας την αριστοκρατία σας, που βρίσκεται η αριστοκρατία σας τώρα; Κάποτε είχατε τον έλεγχο στα δικά σας χέρια κι ας μου επιτραπεί να πω ότι είχατε κάποια επιρροή στις σημαίνοντες προσωπικότητες της Ιουδαίας όσο αυτοί βέβαια ήθελαν τους τίτλους σας, όσο ο Λέβι Λέβινσταιν ήθελε να ονομάζεται Λόρδος. Κι έτσι κατάφεραν να επιδείξουν την χειρότερη μορφή της φιλαργυρίας τους ενώ μπορούσατε να την ξεφορτωθείτε. Κι όταν οι εκβιαστές αυτοί τοκογλύφοι ή οι όμοιοι τους έχουν εγκατασταθεί κι εξουσιάζει τη Ν. Υόρκη, πως θα μπορέσετε να τα βγάλετε πέρα μαζί τους;

Οι εμπορικοί οίκοι. Η οικογένεια Ρόθτσιλντ που σε συνεργασία με τους Sherman και Vandergould σχεδίασαν πολύ προσεκτικά την εξόντωση του αμερικανικού έθνους προδίδοντας το ακόμη από τη δεκαετία του 60. Τα κεντρικά γραφεία του Λονδίνου, πράκτορες της Αμερικής...Τώρα τα πράγματα έχουν αντίστροφο ρόλο. Τα κεντρικά γραφεία της Γουόλ Στριτ και οι Κοέν στο

Λονδίνο...Αποστειλάτε τον Willie να μας κατασκοπεύσει μαζί με 5000 αισχρούς τοκογλύφους μοιράζοντας τους ειδικά διαβατήρια και διπλωματικές αρμοδιότητες ώστε να παρασύρουν την Αμερική στα ύπουλα σχέδια σας και να αποκτήσετε τέτοια εξουσία από το Άινταχο ως την Αϊόβα...Αυτό κι αν ήταν καταστροφή. Ο Baldwin ξέχασε τον ξάδερφο του αφού το διεστραμμένο του μυαλό πίστεψε την ιστορία του Rudyard. Γράφει λοιπόν αυτός: «οι Αμερικανοί αλληλοεξοντώθηκαν τόσο εξυπηρετικά για χάρη των συμφερόντων της Τσεχοσλοβακίας». Αύριο ίσως είναι η σειρά σου. Ανάθεμα! Τσαλαπατήσατε το λουλούδι της Αγγλίας στον πόλεμο του Μπόερ. Κι έπειτα, τους πρώτους 3 μήνες του 1914 οι πιο επίλεκτοι από σας κάνατε οτιδήποτε δυνατόν για να αλληλοσφαχθείτε...Είναι τόσο εμφανές. Και τα καταραμένα μέσα σας επιδοτήθηκαν ώστε η λέρα των εφημερίδων σας να αποκρύψουν όλα αυτά τα τόσο εμφανή. Φτάσατε στο σημείο να μην έχετε σχεδόν ΚΑΝΕΝΑ μέσο επικοινωνίας. Όταν κάποιος Brooks Adams γράφει 5 εκδόσεις που θα σας έκανε να το καταλάβετε, μόλις έξι κόπιες φτάνουν στο Λονδίνο. Έχετε απωλέσει κάθε υγιή σκέψη. Ο θεός μόνο ξέρει πως μπορείτε ακόμη μια χούφτα Άγγλων να μιλάτε ο ένας στον άλλον.

Δεν αναγνωρίζω τίποτα το θετικό στη Βουλή σας κι όχι με την οντολογική της έννοια, αλλά για το προσωπικό που την απαρτίζει.

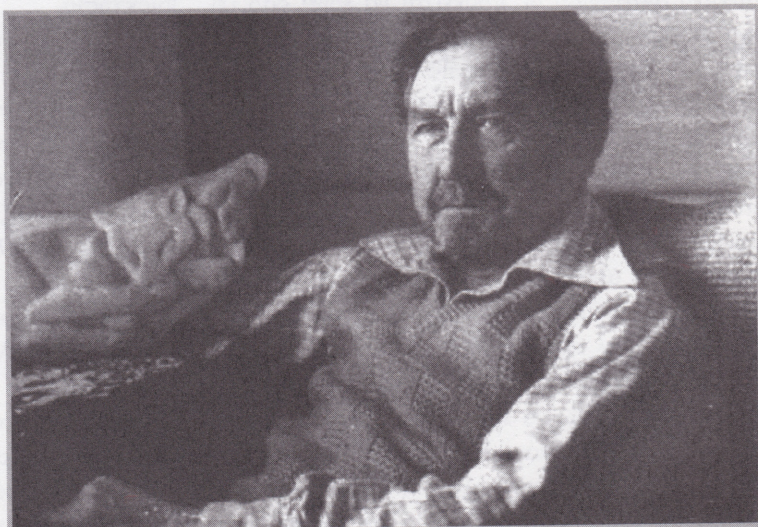
Πρόβλημα σας, τώρα δεν μπορείτε καν να εκλέξετε δικούς σας αντιπροσώπους. Υπήρξαν άντρες στον τελευταίο πόλεμο οι οποίοι διατηρούσαν έστω και κάποια ένστικτα ζωντανά. Αυτής ή της άλλης μορφής, αυτοί το αποκαλούσαν φιλειρηνισμό. Ήταν όμως στα αλήθεια έτσι; Σχεδόν όσους όλους έτυχε να γνωρίσω ήταν μάλλον φιλοπόλεμοι. Ήταν ένα ένστικτο που θα εξασφάλιζε τη συνέχεια της φυλής χωρίς καμία μάχη; Είναι άραγε λάθος το να πολεμάς τους Γερμανούς

δια της βίας; Έχει απομείνει κάποια φυλή στην Αγγλία; Κι αν ναι θα μπορέσει να επιβιώσει; Είναι πολύ εύκολο ο πόλεμος να μεταφερθεί αλλού, στην Ιρλανδία ας πούμε. Θα ήταν αυτό αρκετό για να σας σώσει; Αμφιβάλλω. Τίποτα δε μπορεί να σας σώσει και να αποτρέψει τον ολοκληρωτικό εξαγνισμό. Τίποτα δε μπορεί να αποτρέψει τη βεβαίωση ότι είστε Άγγλοι στο αίμα.

Η οικογένεια Isaac όμως δεν είναι, το ίδιο και οι Sassoon. Ούτε οι Rothschild, Strakosch, Roosevelt, Baruch, Morgenthau, Cohen, Lehman, Warburg, Kuhn, Khan, Baruch, Schiff, Sieff, και Solomon είναι Άγγλοι στη καταγωγή. Και για όλη αυτή τη λέρα εσείς θυσιάζεστε. Γι' αυτή τη βρώμα έχετε ισοπεδώσει την ίδια σας την αυτοκρατορία, για μια συμμορία η οποία σήμερα εκλέγει τους ΔΙΚΟΥΣ ΣΑΣ πολιτικούς εκπροσώπους. Έχετε χάσει κάθε επαφή με τη παράδοση. Ούτε ο ίδιος ο Λόρδος Βύρωνας δεν ήταν αρκετός ώστε να σας ανοίξει τα μάτια. Ίσως να είναι αργά πια για να κάνετε ένα νέο ξεκίνημα. **Ένα και μόνο ένα ξεκίνημα μπορείτε να κάνετε αυτή τη στιγμή. Να αποβάλλετε κάθε επιρροή του Ισραήλ και να αποκτήσετε ανεξαρτησία!**

20 Απριλίου 1943

Εάν κάποιος αναφερθεί στα πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών πρόκειται να λάβει την ίδια προβλέψιμη απάντηση: είναι πλαστά! Μα το

γεγονός, ότι είναι πλαστά, αποδεικνύει και την αυθεντικότητα τους. Οι ίδιοι οι Εβραίοι δούλευσαν πάνω σε πλαστογραφίες για χιλιάδες χρόνια τώρα, για να μη πάω από τότε που για πρώτη φορά κράτησαν κάποιον έγγραφο στα χέρια τους. Στον αιώνα που ζούμε κανείς δε μπορεί να γίνει ιστορικός εάν δεν έχει μελετήσει τα Πρωτόκολλα αυτά. Υποτίθεται ότι αυτά μεταφράστηκαν από το γνήσιο χειρόγραφο που ήταν γραμμένο στη Ρωσική γλώσσα. Το μόνο σύγγραφο εν πάσει περίπτωση είναι ότι δημοσιεύθηκαν πριν δύο δεκαετίες κι ότι ο πρόλογος του γράφτηκε από κάποιον λόρδο Sydenham. Το ενδιαφέρον για αυτά δεν έγκειται στο αν γράφτηκαν ή όχι από νόμιμα εκλεγμένους ή μυστικά διορισμένους από κάποιον μυστικό τάγμα φραβίνους. Το ενδιαφέρον πρέπει να εστιαστεί στο πνεύμα γραφής του ή πιο συγκεκριμένα, στο πνεύμα του ιδίου του συγγραφέα. Αυτό που ίσως είναι πιο σημαντικό για τον ιστορικό μελετητή είναι η αδιαμφισβήτητη εκστρατεία των Εβραίων κατά της ίδιας της ιστορίας και της ξεκάθαρης πρόθεσής τους να αμαυρώσουν το κλασικό πνεύμα και το αρχαίο παρελθόν.

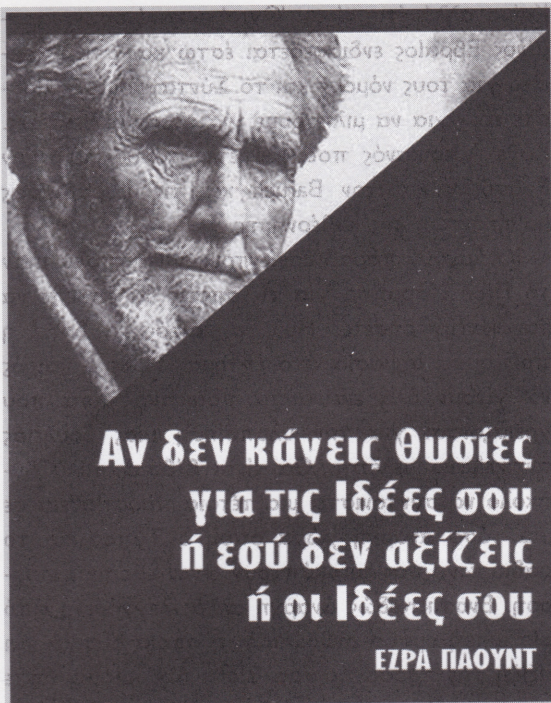
Ιδιοκτησία του συγγραφέα

Για την ουσία λοιπόν κι όσο εγώ κι εσύ έχουμε προβληματιστεί, λίγη σημασία έχει εάν η ευημερία βρίσκεται στο παράδεισο ή κάπου αλλού. Ένας θρησκευόμενος άντρας ίσως νομίζει ότι η ανταμοιβή του βρίσκεται πράγματι εκεί, αυτό όμως που μέχρι κι αυτός οφείλει να ξέρει είναι ότι αυτή η ανταμοιβή δε πρόκειται να έρθει όσο ζει και για άλλα εκατό χρόνια ακόμα. Πράγματι, η επουράνια ανταμοιβή είναι πολύ πιο λογική υπόδειξη. Δεν είναι έννοια μου να επιρρίψω ευθύνες όσο να εκτιμήσω τη παρούσα κατάσταση αυτούς που εναντιώνονται σε κάθε αλήθεια, αυτούς που αναφέρονται στα πρωτόκολλα. Ο Keynes του οποίου η κρίση είναι άτιμη, αποτελεί το ιδεατό μοντέλο σε αυτά που αναφέρονται τα Πρωτόκολλα. Και μου προκαλεί μεγάλη εντύπωση η ικανότητα του να ξεστομίζει με τόσο μεγάλη ευκολία τόσα πολλά ψέματα. Για να πούμε και την αλήθεια, δε νομίζω να έχει ανοίξει ποτέ το στόμα του για να κάνει κάτι διαφορετικό. Πρώτα μας είπε ότι είναι ένας ορθόδοξος οικονομολόγος, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι δεν είναι, κι έπειτα λέγοντας

ότι το τότε υψηλό κόστος ζωής οφειλόνταν στην έλλειψη εργατικού δυναμικού την ίδια στιγμή που εκατομμύρια άνθρωποι ήταν άνεργοι, άρα μη δε θα μπορούσες να πεις περισσότερα ψέματα μέσα σε δύο προτάσεις, πράγματι. Πρωτόκολλο νούμερο 8, δεύτερη παράγραφος: «Πρέπει να κατακλύσουμε τις κυβερνήσεις μας από οικονομολόγους. Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος για τον οποίο και δημιουργήθηκε η οικονομική επιστήμη. Το ίδιο θα πρέπει να κάνουμε και με τους τραπεζίτες, τους βιομήχανους, τους κεφαλαιοκράτες, μα το σημαντικότερο όλων, τους εκατομμυριούχους, γιατί τα πάντα θα καθορίζονται από τέτοιες προσωπικότητες». Είναι δυνατόν να σας δημιουργηθεί και το παραμικρό ενδιαφέρον για την λεκτική ακρίβεια; Και πώς είναι δυνατόν τώρα να απεισθούν άπαντες ώστε να λάβουν υπόψη τους, τους γρίφους ενός πάζλ και να κατανοήσουν λέξεις πτωχών ανθρώπων άλλη είναι η πραγματική τους έννοια; Για παράδειγμα η Καμπάλα προσπαθεί να δώσει εντελώς διαφορετικό νόημα από αυτό που πραγματικά δι λέξεις λένε. Οτιδήποτε ώστε να αποσπάσει τον μελετητή ή ακροατή από τη σαφή αίσθηση της λέξης και πρότασης. Το ίδιο ισχύει και για τον κομμουνισμό, ο οποίος ΔΕΝ είναι κομμουνισμός, τουλάχιστον για το είδος του κομμουνισμού που θέλουν να επιβάλουν στην Αγγλία. Μια επανάσταση κατά του κεφαλαίου, υποτιθέμενα κατά του κεφαλαίου που επιτίθεται στην προσωπική ιδιοκτησία.

Ότι να εδ ορώτ ρσο αμπλόςοπ

Ο Λένιν έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του ώστε να καταστήσει στην τραπεζική λειτουργία κρατική υπόθεση τη στιγμή που η παγκόσμια επανάσταση ήταν απασχολημένη με άλλα ζητήματα. Πρέπει τώρα να έγινε σαφές ότι για κάποιους πιο επιζήμιους είναι το τέλος του πολέμου παρά το αποτέλεσμα του, όπως για παράδειγμα ο Τσόρτσιλ. Δε τον ανησυχεί η ήττα, ούτε καν η επικράτηση κατά του Άξονα αλλά ο τερματισμός του πολέμου. Το τέλος της σφαγής και των συνθηκών. Ο Roberto Clive, πρώην πρέσβης της Αγγλίας στο Τόκυο τοποθετήθηκε ξεκάθαρα επ' αυτού. Αφού έχει πείσει τον κόσμο ότι η Ιαπωνία είναι άτρωτη, θόλ' πόλεμος ΠΡΕΠΕΙ να συνεχίσει σύμφωνα με τις διαταγές των Τσόρτσιλ

Αν δεν κάνεις θυσίες για τις Ιδέες σου ή εσύ δεν αξίζεις ή οι Ιδέες σου

ΕΖΡΑ ΠΑΟΥΝΤ

και Ρούσβελτ. Ο πρώτος διαβλέπει ότι το τέλος του πολέμου επιφέρει την εξασθένηση μονοπωλίων και ζωτικών συμφερόντων ή αν θέλετε μια μετακίνηση των εξουσιών σε άλλα χέρια. Είναι κάτι το οποίο πρέπει να λάβετε υπόψη. Σύμφωνα με τα πρωτόκολλα υπήρχε και υπάρχει ένα καλά σχεδιασμένο πλάνο για την καταστροφή όλων των «γκόιμ» κι όλων των Ευρωπαϊκών Εθνών, διαφορετικά η μόνη εξήγηση που θα μπορούσε να δοθεί είναι ότι ο κόσμος έχει παραισθήσεις. Ο πόλεμος τους εξυπηρετεί ώστε να επιφέρουν την επιθυμητή καταστροφή. ΠΟΙΟΙ είναι; Νωτ ολόγου Αγνοί Πστρατιώτες. Οι αμερικανικές δυνάμεις στη Ν. Αφρική γνωρίζουν πολύ καλά ότι δε βρέθηκαν εκεί με τη δική τους θέληση. Ο πόλεμος έγινε για το χρυσό και τη διατήρηση της αξίας του. Πολλά άλλα πλεονεκτήματα μικρότερης ή ασήμαντης βαρύτητας έχουν αποκτήθει με εμπορικές πρακτικές. Επιθυμεί το παρόν καθεστώς της Αγγλίας την επιστροφή των δυνάμεων της μετά την Δουνκέρκη. Κάθε υγιής προσπάθεια ανασυγκρότησης στην Αγγλία είναι και μια φασιστική ανασυγκρότηση. Η εσχάτη προδοσία της Ευρώπης είναι τάση έμφυτη στην Αγγλο-Εβραϊκή σύμμαχία με τη

Μόσχα. Τα χρέη γίνονται ολόγεια και πιο πολλά. Αυτό είναι το πρώτο σκέλος του πολέμου. Είναι ένας αγώνας μεταξύ αυτών που απαιτούν τη ΛΗΞΗ του πολέμου κι αυτών που απαιτούν την ολοκλήρωση του. Και παραδόξως μόνο η μία πλευρά κάνει κάτι το ουσιαστικό προς την εκπλήρωση των βλέψεων της, αυτή η οποία ΖΕΚΙΝΗΣΕ τον πόλεμο. Ποιοι είναι; Εξωνήμενοι. Είναι αυτοί που θα ξεκινήσουν και τον επόμενο πόλεμο. Είναι αυτοί που ανοιχτά υποστηρίζουν ότι εφόσον κι αν ποτέ ξεμπερδέψει η Αμερική με την Ιαπωνία, θα πρέπει να κάνει το ίδιο και με τη Ρωσία. Κι αυτό στην περίπτωση που η Ρωσία ανακατευτεί με τις υποθέσεις της Ευρώπης. Μόνο η άγνοια και η απερισκεψία μπορεί να σας αποτρέψει από το να δείτε αυτό το ξεκάθαρο γεγονός. Μας λένε ότι η Αμερική έχει χρέος να προστατέψει τον υπόλοιπο κόσμο. Γιατί; Άραγε το επιθυμεί ο υπόλοιπος κόσμος; Όταν λοιπόν τελειώσει αυτός ο πόλεμος η Αμερική πρέπει να είναι αρκετά δυνατή να καταστρέψει και τη Ρωσία. Η Αμερική είχε την πολυτέλεια να διατηρεί την ημοναδική ευκαιρία να παραμείνει ΟΥΔΕΤΕΡΗ την ίδια στιγμή που άλλες δυνάμεις θα αλληλοεξοντώνονταν μεταξύ τους. Κι όμως την απέρριψε. Ποιος λοιπόν είναι ο ηλίθιος; Μήπως υπήρχαν κάποιες προθέσεις; Αυτό και μόνο θα έπρεπε να σας ανησυχεί. Υπήρχε τελικά κάποιο οργανωμένο σχέδιο και για πόσο καιρό υπήρχε; Εφαρμόζεται με όλους αυτούς τους Lehman, Morgenthau, Baruch ή όχι; Άλλες προτάσεις για να σταλούν όλοι οι γέροι στην Αφρική για να δουλεύουν για την Ιουδαία; Και όταν η Ιαπωνία θα αποτελεί παρελθόν, θα καταφερθείς ΠΑΛΙ ΕΣΥ ο ίδιος εναντίον της Ρωσίας ώστε να διατηρήσεις το τραπεζικό μονοπώλιο σύμφωνα με τις εντολές των Wille Wiseman, Loeb και ΣΙΑ.

27 Απριλίου 1943

Πιστεύω πλέον πως η απεσταλμένη δύναμη της Αμερικής στην Αφρική πρέπει να επιστρέψουν στην πατρίδα. Εάν ποτέ κατορθώσουν να φτάσουν εκεί. Δεν αποτελεί συμφέρον της Αμερικής να ανοίξει κανένα μέτωπο στην Ευρώπη κι αυτό το γνωρίζει πολύ καλά. Έρθε η ώρα νομίζω για τον Αμερικανό πολίτη να μελετήσει τις τόσο

«ζουμερές» αναφορές του κυρίου Morgenthau κι
ας ευαγγελίζεται ή όχι αυτός την έλευση της
Σιών. Ήρθε η ώρα να μελετήσετε τα απομνημο-
νεύματα του Κίπλινγκ «Κάτι σχετικά με μένα». Καλό θα ήταν να αναρωτηθούν οι μασόνοι της
Αμερικής για τις πιθανές σχέσεις της αδελφότητας
τους με τον εβραϊκό λαό και με μια κάστα ορ-
γανωμένων Εβραίων οι οποίοι αποτελούν απειλή
για την ανθρωπότητα και τον Αμερικάνικο λαό,
ειδικά δε για τον λαό της Βρετανίας. Πιστεύω
θα ήταν πολύ χρήσιμο εάν στέλναμε στο ικρίω-
μα τον Ρούσβελτ και μερικές άλλες εκατοντάδες
σαν κι αυτόν, ειδικά εάν υπήρχε έστω και η
παραμικρή πιθανότητα να γίνει με νόμιμα μέσα.
Ο νόμος πρέπει να τηρείται. Μπορεί να ακού-
γεται ανούσιο αλλά έτσι είναι και μάλιστα είναι
πολύ δύσκολο να το διανοηθείς. Όπως επίσης
δύσκολο είναι να αναλογιστείς ότι 35 πρώην
υπαξιωματικοί ή οποιοσδήποτε άλλος που ήθελε
να δολοφονήσει εν ψυχρώ όλους τους Εβραίους
συγκλητικούς δεν ήταν τόσο υπεραπλουστευτι-
κοί. Πολλές φορές είναι προτιμότερο να εκτελέσεις
το καθήκον σου με κάθε δυνατό τρόπο παρά να
καθυστερείς μια εκτέλεση.

Στη Σορβόννη έχει ιδρυθεί έδρα που ασχο-
λείται με τη μελέτη του ρόλου των Εβραίων και
τη νεότερη εβραϊκή ιστορία. Καλό θα ήταν να
υπάρχει σε κάθε πανεπιστήμιο από μία τέτοια
έδρα, αν και πολύ αμφιβάλλω ότι το Χάρβαρντ
και το Κολέγιο της Νέας Υόρκης θα μπορέσει να
συγκεντρώσει τις απαιτούμενες δωρεές. Απ' όσο
γνωρίζω δεν υπάρχει νόμος στη χώρα που να
σου επιτρέπει να πυροβολήσεις τον Nic. Butler.

Κρίμα αλλά έτσι είναι. Όχι ότι κανένας καταρα-
μένος Εβραίος ενδιαφέρεται έστω και στο ελάχι-
στο για τους νόμους και το Σύνταγμα. Δεν είμα-
στε εδώ για να μιλήσουμε για εβραϊκές βεντέτες.
Κάθε Αμερικανός που πνίγεται το οφείλει στον
Ρούσβελτ και τον Baruch και τις παραβιάσεις
καθηκόντων της κυβέρνησης.

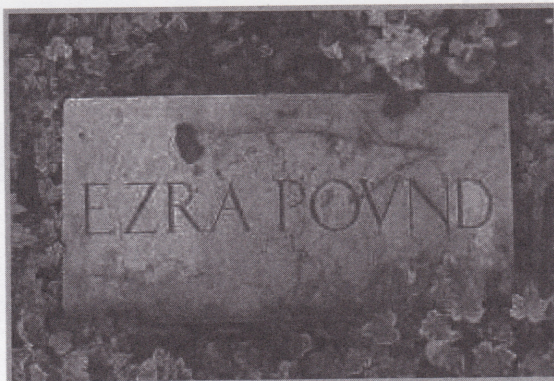
Υπάρχουν παραβιάσεις που έγιναν πολύ πριν
το Περλ Χάρμπορ για τις οποίες θα έπρεπε να
τον κατηγορήσετε. Ήρθε ο καιρός να δοθεί η
πρέπουσα σημασία στο ζήτημα. Ήρθε ο καιρός
να γίνουν όλα εκείνα τα πρακτικά μέσα που
χρειάζονται για την υλοποίηση μιας δουλειάς
αντικείμενο μελέτης. Θα είναι βέβαια πολύ δύ-
σκολο να συντονιστεί μια τέτοια προσπάθεια σε
μια τόσο άναρχη χώρα όπου ο Τύπος και το
ραδιόφωνο σας υποκύπτουν στην εβραϊκή επιρ-
ροή. Ενστικτωδώς άναρχη αλλά ελεγχόμενη από
μία μικρή ομάδα ανθρώπων, η οποία φυσικά και
αξίζει της προσοχής σας. Είστε ή χωρίς να είστε
μασόνοι. Θα πρέπει να δραστηριοποιηθείτε και
να επικοινωνήσετε. Πρέπει να διατηρήσετε στο
μέγεθος του δυνατού ένα μέρος της ελευθερίας
και ανεξαρτησίας του Τύπου και να αποκτήσε-
τε με οποιοδήποτε τρόπο πρόσβαση σε αυτόν.
Όλη η δουλειά που έκανε το Κογκρέσο πρέ-
πει να αποκαλυφθεί. Σε περίπτωση που αυτό
δε γίνει τότε πρέπει να αποκαλυφθεί η δουλειά
των Συγκλητικών και του νομοθετικού σώματος.
Και τότε όλα εκείνα τα κρατικά πανεπιστήμια
που δεν εξουσιάζονται πλήρως από τα «γκέτο»
θα αναγκαστούν να ασχοληθούν σχετικά με τον
ρόλο των Εβραίων στην Ιστορία, την τοκογλυ-
φία και τον έλεγχο του νομίσματος ΑΠΟ ξένους
ιδιωτικούς οργανισμούς.

Κάποτε πρέπει να γίνει κι αυτό. Πρέπει να
ενημερωθείς έστω και επιφανειακά, για το είδος
των συμμάχων σου. Να μάθεις για την εβραι-
οκρατούμενη Αγγλία, για τη καταστροφή της
Γαλλίας που προήλθε από τις παρασκηνιακές κι-
νήσεις των Εβραίων. Για το πώς ο Blum, ο Zay
και όλοι οι υπόλοιποι σαν αυτούς ώθησαν τη
Γαλλία σε ένα πόλεμο που ήταν μαθηματικά βέ-
βαιο ότι θα τον έχανε. Τη προετοιμασία, ακριβώς
έτσι όπως το λέω, τη προετοιμασία ΑΚΟΜΗ ενός
πολυετούς πολέμου μεταξύ της Αμερικής και της

Ρωσίας που θα ξεσπάσει μόλις ατονήσει η προηγούμενη σύρραξη. Μην τρέφετε αυταπάτες ότι οι Εβραίοι βολεύονται από τον τερματισμό ενός πολέμου, όχι όσο αυτός εξασφαλίζει την αλληλοεξόντωση αλλοφύλων που τους επιφέρουν εν τέλει και τεράστια οικονομικά οφέλη. Ίσως να έχετε ακουστά, άλλοι ίσως όχι, ότι κάποιο μέρος του συνολικού κεφαλαίου των Ηνωμένων Πολιτειών ανήκει σε εβραϊκά χέρια. Όπως επίσης ότι εκατομμύρια δολάρια σπαταλήθηκαν ΕΚΤΟΣ Αμερικής για την αγορά χρυσού χάρη στη πολύτιμη βοήθεια των Heinrick ben Sloman, ben Solomon, ben Isaac, ben Morgenthau και ου το καθεξής.

Κι εξακολουθείς να τους πιστεύεις, να εξαπατάσαι ακούγοντας κάθε ραδιοσταθμό των συναγωγών από το Λονδίνο ως την εβραϊκή Νέα Υόρκη. Όπως έγραψε πίσω στις 19 Ιουλίου του 1789 από το Παρίσι ο Τ. Jefferson στον John Jay, πακτωλοί χρημάτων που προέρχονται από το φόβο ή τις ενοχές έχουν μαζικά απορριφθεί από τον όχλο. Τότε το Παρίσι ήταν γεμάτο ζωή. Στις 6 του Σεπτεμβρίου ο Jefferson και πάλι οραματιζόταν την ιδεατή δημοκρατία...Με κάθε σεβασμό στις μελλοντικές προσαγωγές δε θα ήταν άραγε σοφό και δίκαιο για το έθνος να διακηρύξει στο υπό σχηματισμό Σύνταγμα ότι τόσο το νομοθετικό σώμα όσο και το ίδιο το κράτος ότι θα τις περιορίσει στο βαθμό που μπορεί να ανταπεξέλθει, ώστε να τις εξοφλήσει κατά τη διάρκεια της δικής τους εποχής;

Σκεφτείτε το λίγο. Αυτές είναι μερικές από τις γραμμές που έγραψε ο Jefferson από το Παρίσι, στις 6 Σεπτεμβρίου του 1789 όπου μεταξύ άλλων αναφέρει: **ο κόσμος ανήκει τοκογλυφικά σε όλους. Αργότερα επανέλαβε την φράση αναδιατυπώνοντας: η γη ανήκει σε όλους».** Πρωτίστως νόμισε ότι το «επίκαιρο» θα ήταν το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο μέσος κάτοικος θα μπορούσε να επιβιώσει. Αργότερα διαπίστωσε ότι οι νέοι και οι ανήλικοι δε θα είχαν καμία δυνατότητα να εξοφλήσουν πιθανά μελλοντικά χρέη. Αναγκαστικά τους επιβλήθηκε να μη δεσμεύονται. Αυτό πρακτικά σήμαινε την πώληση τους στο σκλαβοπάζαρο για να εξοφλήσουν την οφειλή τους. Αυτά είναι τα θετικά της ηθικής...Δε πρόκειται να ικετεύσουν τον κύριο

Constantine Brown. Δε πρόκειται ποτέ να έχουν τη παραμικρή επιρροή πάνω σε όσους από εσάς ενστερνίζεστε την παρηγορητική (μόνο εφόσον σας ανακουφίζει) θεωρία ότι η καταστροφή δεν παίζει κανένα ρόλο, εφόσον δεν είναι η δική σας. **Ο Σαίξπηρ και ο Μπαχ είναι βαρετοί, η αρχιτεκτονική επικίνδυνη, η γλυπτική ξεπερασμένη. Ο κύριος Brown απαιτεί έναν νέο, λαμπρό κόσμο...όπου το χρέος είναι το προοίμιο για τη σκλαβιά.**

Κάποιος μπορεί να φανταστεί ένα καθεστώς στο οποίο δεν υπάρχει καμία οικονομική ελευθερία κι εννοώ πραγματικά καμία οικονομική ελευθερία για κανέναν. Καθεστώς προερχόμενο όχι από τύχη αλλά από προγραμματισμό. Μάλιστα, πολύ πιο εύκολο είναι να εγκαθιδρύσεις ένα κράτος τυραννίας παρά ένα ελεύθερο κράτος. Ένα κρατικό μόρφωμα του οποίου όλοι οι πολίτες είναι σκλάβοι, χωρίς να απολαμβάνουν το δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία και όπου η επιδίωξη, η «επιδίωξη της ευδαιμονίας» θα ήταν απρόσιτη και παράνομη ή θα θεωρούνταν θανάσιμο παράπτωμα. Ένας καθαρά άτεγκτος πουριτανός σαν τους Eden και Morgenthau θα επιβεβαίωνε κάτι τέτοιο. Γνωρίζω πολύ καλά ότι η αυτογνωσία σας, σας επιτρέπει να γνωρίζετε πως δεν είστε ώριμοι αρκετά για μια πραγματική επανάσταση. Δεν είστε έτοιμοι για την ολοκληρωτική κατάρρευση του κεφαλαιοκρατικού συστήματος. Προτιμάτε τέτοιες επαναστάσεις να γίνονται στο Παντζάπ της Ινδίας ή στη Βεσσαραβία. Το ένα όμως φέρνει τ' άλλο.

Και κάτι ακόμη, ο Πολιτισμός ποτέ δεν ήταν κτήμα σας για να τον καταστρέψετε.

«Ελληνικότης»

Απάντηση στους «ελλαδέμπορους»

Κατά την πλέον δηλαδή «Ελληνοκεντρική» (κατά παραχώρησιν...) θεωρία, οι Έλληνες ξανά-ανακάλυψαν την Ελληνικότητά τους στα χρόνια τα μεσαιωνικά. Ουδείς εξ αυτών τολμά να μιλήσει για φυλετική συνέχεια. Αυτό θεωρείται πέρα για πέρα «ρατσιστικό» και αρίθμητο... ανιστόρητο!

Η θέση της Χρυσής Αυγής επί του θέματος είναι ότι οι Έλληνες είναι ένα πανάρχαιο Έθνος, με ζωή χιλιάδων ετών, που συνεχίζει αδιάλειπτα την εθνική του ζωή μέχρι σήμερα.

Δυστυχώς, όμως, η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους υπό την αυστηράν αυτήν έποψιν δεν έχει γραφεί! Δεν έχει γραφεί η Ιστορία εκείνη η αληθινή, που θα αποτελέσει την Βίβλο του μελλοντικού Ελληνισμού.

Το τι υπήρξε και τι σημασία έχει ακόμη και σήμερα το Ελληνικό πνεύμα μας το λέγει ένας από τους μεγαλύτερους Γερμανούς φιλοσόφους, που έγραψε:

«Η Γερμανική Φιλοσοφία είναι ένα κομμάτι της αντιμεταρρυθμίσεως στο σημείο αυτό, είναι ίσως ακόμη ένα απόσπασμα της Αναγεννήσεως, ή τουλάχιστον μία θέλησις αναγεννήσεως, η επιθυμία να συνεχίσουμε την ανακάλυψι της αρχαιότητος, να ξεθαύσουμε την αρχαία φιλοσοφία, προ παντός αυτή που ανήκει στους προσωπικούς, **τον Ναό των Ελλήνων** που είναι βαθύτερα θαμμένοι... Επιστρέφουμε εκεί σήμερα όλοι, σ' αυτές τις θεμελιώδεις ερμηνείες του σύμπαντος που επινόησε το Ελληνικό Πνεύμα, μέσω του Αναξιμάνδρου, του Ηρακλείτου, του Παρμενίδου, του Εμπεδοκλέους, του Δημοκρίτου και του Αναξαγόρα. Από μέρα σε μέρα γινόμαστε περισσότερο Έλληνες, πρώτα ασφαλώς στις αντιλήψεις μας και τις αξιολογήσεις μας, σαν να είμαστε

ακριβώς Ελληνίζοντα Φαντάσματα. Αλλά ας ελπίσουμε ότι κάποτε θα γίνουμε φυσιολογικά Έλληνες!...».

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΝΙΤΣΕ - Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

Ξεφυλλίζοντας όλα όσα έχουν γραφτεί για τους Έλληνες διαβάζουμε και το παρακάτω στο έργο του Γουίλ Ντύραντ:

«Πρέπει να τοποθετήσωμε τον Αρχιμήδη, παραπλεύρως του Νεύτωνος και να του αποδώσωμε «άθροισμα μαθηματικών επιτευγμάτων, τα οποία ουδείς άνθρωπος υπερέβη εις την παγκόσμιον ιστορίαν».

ΝΤΥΡΑΝΤ - ΤΟΜΟΣ ΕΛΛΑΣ Σελ.646 - 647 «Παγκόσμιος Ιστορία του πολιτισμού»

Πρέπει να τοποθετήσουμε τον Αρχιμήδη δίπλα στον Νεύτωνα μας λέει γεμάτος «μεγαλοψυχία» ο Γουίλ Ντύραντ, μόνο που τα νεώτερα στοιχεία αποδεικνύουν ότι και ο Νεύτων και όχι μόνο, κατ' ουσίαν ακολούθησαν αυτά που είχε γράψει ο Αρχιμήδης. Σύμφωνα με νεώτερα βιβλία, όταν οι Φράγκοι κατέλαβαν την Κωνσταντινούπολη στα 1204, «άθνηκαν» κατά την λεηλασία της πόλεως τρία βιβλία με κείμενα του Αρχιμήδους, ο Κώδικας Α, ο Κώδικας Β και ο Κώδικας Γ. Ο Κώδικας Α εντοπίσθηκε για τελευταία φορά το 1564 σε μία βιβλιοθήκη της Ιταλίας και ύστερα εξαφανίστηκε. Ο Κώδικας Β το 1311 στην βιβλιοθήκη του Πάπα και μετά σκοτάδι! Σήμερα πλέον όλοι γνωρίζουν ότι ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι, ο Γαλιλαίος και ο Νεύτων είχαν μελετήσει τους δύο αυτών Κώδικες του Αρχιμήδους που κάποιοι φρόντισαν να «εξαφανιστούν». Στοιχεία του Κώδικα Γ βρέθηκαν στο περίφημο Παλίμψηστο, όπου υπάρχουν στοιχεία ανωτέρων μαθηματικών που βρίσκονται ακόμη σημε-

Όλοι μιλούν για Ελλάδα και για Ελληνισμό. Αρνούνται όμως να δώσουν ξεκάθαρο νόημα στις λέξεις αυτές. Για το κατεστημένο το Ακαδημαϊκό, οι Έλληνες είναι ένα Έθνος και Ελληνικότητα ο κύριος χαρακτήρας αυτού, που προέκυψε-επαναπροσδιορίστηκε κατ' άλλους στα χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και για άλλους (τους «ιστορικούς» του καιρού μας), ήταν δημιούργημα του «εθνικισμού» του 19ου αιώνας, που προέκυψε από την γαλλική επανάσταση και δημιούργησε τα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη.

ρα σε... πειραματικό στάδιο! Όπως χαρακτηριστικά έγραψε ένας από τους αμερικανούς ερευνητές που αποκωδικοποιούν τον Κώδικα Γ του Αρχιμήδους, δίπλα στα κείμενα του μεγάλου αρχαίου Έλληνα μαθηματικού, τα μαθηματικά του Λεονάρντο Ντα Βίντσι μοιάζουν με παιδικά παιχνίδια.

Για να επανέλθουμε στα όσα αναφέρει για τους αρχαίους Έλληνες και τα επιτεύγματά τους ο Γουίλ Ντυράντ ας διαβάσουμε τι λέει στην συνέχεια του κειμένου του:

Εάν δεν υπήρχαν η αφθονία και η φθηνότητα των δούλων ο Αρχιμήδης θα ημπορούσε να είναι ο αρχηγός μιας «Αθηναϊκής Βιομηχανικής Επανάστασης». Μία πραγματεία «περί μηχανικών προβλημάτων». Κακώς αποδιδόμενη εις τον Αριστοτέλη, και μία «πραγματεία περί βαρών», κακώς αποδιδόμενη εις τον Ευκλείδη, είχαν θέσει ωρισμένα στοιχειώδεις αρχές της στατιστικής και της δυναμικής έναν αιώνα προ του Αρχιμήδους... Ο Κτησίβιος ο εξ Αλεξανδρείας (περίτο 200π.Χ.) εμελέτησε τους σίφωνα και εδημιούργησε την αντλία, το υδραυλικόν όργανο και το υδραυλικόν ωρολόγιον. Ο Αρχιμήδης πιθανώτατα εβελτίωσε τον αρχαίον Αιγυπτιακόν υδροκοχλίαν, ο οποίος κυριολεκτικώς έκαμε το ύδωρ να ρέη ανηφορικώς.

Ο Φίλων, ο Βυζάντιος, περί το 150π.Χ., εφεύρεν αερίου μηχανάς και διάφορα πολεμικά μηχανήματα. Η ατμομηχανή του Ήρωνος του εξ Αλεξανδρείας, η οποία ήλθε μετά την Ρωμαϊκή κατάκτησιν της Ελλάδος, έφερε την περίοδον αυτήν την μηχανική προόδου εις το κορύφωμα και το τέλος της».

ΤΟΜΟΣ ΕΛΛΑΣ Σελ.646, «Παγκόσμιος ιστορία του πολιτισμού»

Στην πραγματικότητα, δεν ήταν η αφθονία των δούλων, που εμπόδιζε να γίνει η βιομηχανική επανάσταση στον αρχαίο Ελληνικό κόσμο. Ήταν το γεγονός ότι για

τους αρχαίους Έλληνες στο κέντρο της σκέψέως τους και του πολιτισμού τους δεν υπήρχαν ούτε οι νόμοι της οικονομίας, ούτε το κέρδος, που αποτελούν σήμερα και απετέλεσαν και στις απαρχές της βιομηχανικής επανάστασης το κυρίαρχο κίνητρο.

Οι Έλληνες πράγματι υπήρξαν μεγάλοι, αξεπέραστοι. Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια υπάρχει μία σωρεία εκδόσεων σχετικά με την αρχαία Ελλάδα και είναι επίσης γεγονός ότι πολλοί εκμεταλλεύονται την δίψα του λαού μας για να μάθει για την δόξα και την σοφία των αρχαίων προγόνων. Είναι επίσης γεγονός ότι προχωρούν σε υπερβολές, που αγγίζουν τα όρια του παραλογισμού. Αυτό όμως δεν αναιρεί το Μεγαλείο του αρχαίου Ελληνισμού. **Δίνει όμως την αφορμή σε κάποιους «προοδευτικούς κυρίους» να ειρωνεύονται και να χλευάζουν, μιλώντας για «ελλαδέμπορους»! Δεν θα υπερασπιστούμε αυτούς που γράφουν ανοησίες και κερδοσκοπούν με αυτές. Δεν έχουμε αυτόν τον σκοπό. Από την άλλη πλευρά όμως, δεν μπορούμε παρά να καταγγείλουμε και την υποκρισία των διαφόρων «προοδευτικών καθηγητάδων» και κονδυλοφόρων(αυτοί είναι οι πιο στυγνοί «ελλαδέμποροι», που δεν χάνουν την ευκαιρία βασιζόμενοι στις υπερβολές κάποιων «ελληνοκεντρικών συγγραφέων» να επιδίδονται σε έναν χολερικό ανθελληνισμό.**

Τι τους νοιάζουν αλήθεια αυτές οι υπερβολές(ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ!), όλους αυτούς τους αντιρατσιστές οικουμενιστές, αφού στο κάτω-κάτω της γραφής σύμφωνα με αυτά που πιστεύουν δεν έχουμε καμμία σχέση με τους αρχαίους Έλληνες! Μήπως φοβούνται ότι ακόμη και μέσα από τις υπερβολές είναι δυνατόν να γιγαντωθεί το εθνικό αίσθημα και η φυλετική υπερηφάνεια και αυτό τους ενοχλεί περισσότερο από κάθε τι άλλο;

«Η ΧΑΜΕΝΗ ΓΝΩΣΗ»

Ο ΑΡΙΟΣ ΠΡΟ-ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΚΟΛΠΟΥΣ ΤΟΥ ΜΥΘΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ο Μυθικός πολιτισμός των Ελλήνων διαρκεί από την εποχή του Εσχάτου Ορφέα, περίπου το 2400 πΧ έως το 270 πΧ, δηλαδή τους χρόνους των επιγόνων του Αλεξάνδρου. Περιλαμβάνει τρεις φάσεις, την Αιγαιακή έως το 1700, την Αχαική ως το 1000 και την Κλασσική.

Τον Μυθικό πολιτισμό λαμπρύνουν με την σοφία τους περισσότεροι από 2.000 Έλληνες στοχαστές από τους οποίους 1.600 τουλάχιστον διατρέχουν το στερέωμα της επίγειας ζωής πριν τον Πλάτωνα. Εξ αυτών ο μύθος διαφύλαξε τα ονόματα μόνον τετρακοσίων και η ιστορία διέσωσε σπαράγματα έργων μόνον πενήντα, συμπεριλαμβανομένων και όσων αστόχαστα χαρακτηρίστηκαν απλώς ποιητές. Όπως όμως οι νήσοι είναι οι κορυφές της ίδιας υποθαλάσσιας γής έτσι και τα ρήματα των Ελλήνων σοφών είναι οι σκόπελοι της κοινής σοφίας, που ενώ εγγράφονται στην λιθοσφαιρική πλάκα του ίδιου πολιτισμού φαίνονται να προεξέχουν ως διακριτές κορυφές υπεράνω της θάλασσας του χρόνου.

Ο μύθος προηγείται του λόγου και ο λόγος ηγείται του μύθου. Έτσι το μυθολογικό υπόβαθρο του προ-πλατωνικού στοχασμού είναι το σημαίνον των φιλοσοφικών πρώτων αρχών, που αναβλύζουν κατ' ευθείαν από την πηγή του Είναι πριν διαχυθούν στο κοσμικό γίγνεσθαι. Ο μυθολογικός στοχασμός είναι ο αένας πόλος αναφοράς και όχι ο προπάτορας του ορθολογικού στοχασμού.

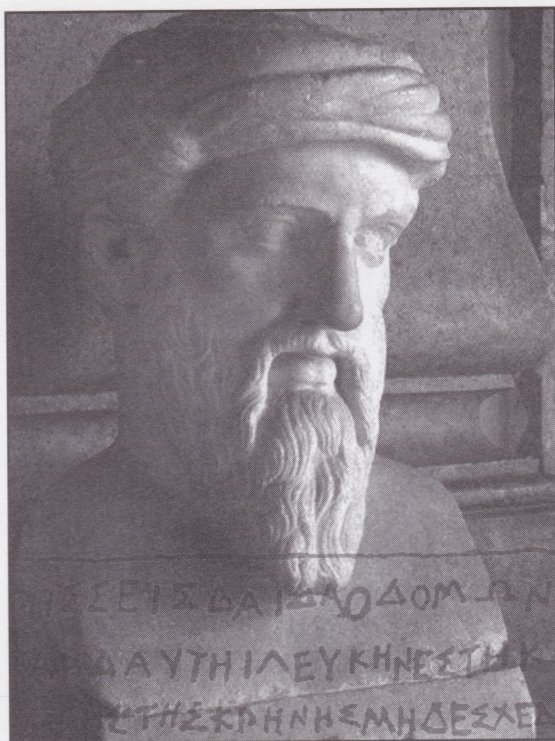
Η διάζευξη του μύθου από τον λόγο που επέφερε η σωκρατική μαιευτική και η σοφιστική διαλεκτική, υποστάθμισαν τον στοχασμό σε φιλοσοφία, την οντολογία σε μεταφυσική και την θεωρία σε ηθική, μετέθεσαν δηλαδή τον λόγο από

το πρωτεύον ερώτημα περί του Είναι στο δευτερεύον ερώτημα περί το γίγνεσθαι.

Τι εστί το είναι; Ιδού το θεμελιώδες ερώτημα ενώπιον του οποίου ύψωσαν τον λεπτοφυή στοχασμό τους οι προ-πλατωνικοί. Και οι απαντήσεις τους διέπονται από την κοσμική αρμονία, που δεν περικλείει αντιφάσεις και αναιρέσεις, όπως ακριβώς υπαγορεύει το κοινό αίμα, το κοινό βίωμα και ο κοινός τόπος, δηλαδή ο Μυθικός Πολιτισμός του οποίου είναι τα εκλεκτά άνθη. Οι αντιθέσεις αναδύθηκαν μόλις η πρωταρχική πηγή στέρεψε, οι σοφοί έγιναν φιλόσοφοι ή δοξογράφοι και ο στοχασμός, λόγος διαλεκτικός.

Τέσσερεις οι διαστάσεις του προ-πλατωνικού στοχασμού

Τέσσερεις είναι οι διαστάσεις του προ-πλατωνικού στοχασμού. Η Οντολογία, η Κοσμολογία, η Τεχνολογία και η Δεοντολογία, **δηλαδή η θεωρία, η επιστήμη, η τέχνη και η πολιτική.** Ο λόγος των προ-πλατωνικών στοχαστών είναι πηγαίος όσο και ενιαίος ως προς τις τέσσερεις διαστάσεις του, ριζωμένος αδιάρρηκτα στο μυθολογικό υπόστρωμα του πολιτισμού που είναι φορέας τους και οι δοξογραφικές ερμηνευτικές αντιθέσεις που ανεφύησαν κατά την διάρκεια των αιώνων έως και τον καιρό μας έχουν ιδεολογική αφητηρία ή σκοπιμότητα που δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Έτσι ο "μεταφυσικός" Παρμενίδης

δεν είναι περισσότερο οντολόγος ή ολιγότερο κοσμολόγος από τον "διαλεκτικό" Ηράκλειτο και ο Δημόκριτος δεν είναι περισσότερο ή ολιγότερο "υλιστής" από τον ιερό Πυθαγόρα. Τα άστοχα φιλοσοφικά δίπολα όπως "υλιστής"- "ιδεαλιστής", "μεταφυσικός"- "διαλεκτικός" και λοιπά παρόμοια, οφείλονται σε μεταγενέστερες και ιδιαίτερα σε σύγχρονες αντιπολιτιστικές στρεβλώσεις και παρερμηνείες του προ-πλατωνικού στοχασμού, οι οποίες επιχειρώντας ένα ασύγγνωστο ετεροχρονισμό, σκοπό έσχαν να εντάξουν τους έξοχους Έλληνες στοχαστές στο ένα ή το άλλο φιλοσοφικό στρατόπεδο, κατακρημνίζοντάς τους

πεπλατυσμένη πεζότητα της ιδεολογικής συγκυρίας. Η ποιητική εμπειρία του Είναι προσικειώνει τους Έλληνες στη Φύση, όπου δεν υπάρχει κανένα χάσμα ανάμεσα στην φυσική και την μεταφυσική. Η φύση αποκαλύπτεται μόνον στις αισθήσεις του ανθρώπου που θέτει το θεμελιώδες ερώτημα κι έτσι ανακαλύπτει την θεωρία μέσα από την μεταίσθηση της ενόρασης. Ενόραση είναι η σύνδεση του Νού με τον Λόγο που εκπίπτει όταν η οντολογία παύει να είναι θέαση και γίνεται λόγος, δηλαδή φιλοσοφία. Τότε οι Έλληνες ένθεοι στοχαστές φαίνονται ως φιλόσοφοι υλοζωϊστές.

Οι προ-πλατωνικοί στοχαστές είναι πρωτίστως οντολόγοι

Οι προ-πλατωνικοί στοχαστές είναι πρωτίστως οντολόγοι που εγγράφουν το ερώτημα περί του Είναι στο μυθολογικό βίωμα του πολιτισμού τους. Για όλους, από τον ιεροφάντη υπερβόρειο Άβαρι, σύνδεσμο των Ελλήνων με την Αρία πρωτοπατρίδα έως και τον "υλιστή" Διογένη Απολλώνιο ο Ορφεύς είναι ο Ηρικεπαίος, δηλαδή ο απεσταλμένος, ο αβατάρ, από όπου η Αλήθεια εκπορεύεται. Ο Ορφεύς δεν είναι πρόσωπο αλλά Αρία Αρχή που ενσαρκώνεται και επιστρέφει στο Είναι του εόντος που στοχάζεται ο Παρμενίδης, το οποίο είναι ανώλεθρον, αγένητον, μονογενές, ουλομελές, αϊδιον, αλλά και στο μη εόν που δεν υπάρχει. Λίνος, Μουσαίος, Φερεκύδης, Επιμενίδης και μαζί με αυτούς όλοι οι γνωστοί ποιητές λυρικοί και τραγικοί από την Σαπφώ και τον Αλκαίο έως τον Σιμωνίδη και τον Βακχυλίδη, ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής και ο Ευριπίδης είναι οι κυριώτεροι μετα-ομηρικοί, πρωτο-κλασσικοί οντολόγοι στο-

Ο προ-πλατωνικός στοχασμός είναι ποιητικός και όχι επιστημονικός. Φύσις είναι αυτό που προβαίνει στο φώς, στο φαίνεσθαι. Το μηδέν ανήκει στο Εν. Το Είναι ουσιώνεται ως φύσις. Η αλήθεια είναι η ουσία του Είναι. Το Όν είναι η θέα του Είναι. Τόλμα είναι η αναμέτρηση του Όντος με το Είναι, το μη-Είναι και το Φαίνεσθαι. Ο λόγος αποχωρίζεται από το Είναι των όντων.

χαστές και μνημονεύονται ως λαμπαδηφόροι και σκυταλοδρόμοι της Αρίας Αρχής, που μεταλαμβάνεται από τους προπάτορες στην κλασική περίοδο του Μυθικού πολιτισμού.

Από την πλειάδα των προ-πλατωνικών στοχαστών άλλοι αναφέρονται από τους δοξογράφους ως οντολόγοι όπως οι εκπρόσωποι της Ελεατικής σχολής Ζενοφάνης, Παρμενίδης, Μέλισσος, άλλοι ως οντολόγοι-διαλεκτικοί όπως ο Ζήνων και ο Αναξαγόρας, φυσιολόγοι-κοσμολόγοι όπως οι Μιλήσιοι Θαλής, Αναξίμανδρος, Αναξίμενης, κοσμολόγοι-διαλεκτικοί όπως ο Ηράκλειτος, μυστικοί-μεταφυσικοί όπως ο ιερός Πυθαγόρας, ο Εμπεδοκλής και συλλήβδην οι Πυθαγόρειοι, ποιητές όπως όλοι οι τραγικοί και λυρικοί, υλοζωιστές όπως οι Λευκιππος, Δημόκριτος και Διογένης. Ωστόσο, κάθε δοξογραφικός σχολιασμός απηχεί τους ευσεβείς πόθους και την ιδιαίτερη οπτική του εμπνευστή του, ο οποίος αποστρέφοντας το βλέμμα από την πηγή του Είναι ερμήνευσε τον προ-πλατωνικό στοχασμό ως πολλαπλή ετερότητα και όχι ως καθολική ενότητα.

Για τον Μυθικό πολιτισμό, το φάος είναι ποιητικόν αίτιο

Για τον Μυθικό πολιτισμό, το φάος είναι ποιητικόν αίτιο ενώ οι φύσεις όλων των αντιθέτων είναι εξ ίσου υπαρκτές. Φυσική και μεταφυσική ερμηνεία αποτελούν συνέχεια η μια της άλλης και δεν είναι αλληλοαποκλειόμενες όπως υποστηρίζουν οι νεώτεροι μελετητές. Έτσι ο Θαλής, του οποίου ουδέν απόσπασμα έργου σώζεται ερμηνεύεται κατά το δοκούν, ενώ το ύδωρ είναι κοσμική αρχή, ως το στοιχειώδες ρευστόν που κινεί τον έμψυχο κόσμο. **Η Ψυχή είναι αυτοκινούμενη και αικίνητη.** Ο Αναξίμενης αναθέτει στην δόνηση (πύκνωση-αραιώση) την γένεση των όντων και ο αήρ είναι ανάλογο κοσμικό ρευστό όπως το ύδωρ. Το άπειρον είναι η απέκκριση των εναντιοτήτων τόσο στον Αναξίμανδρο όπως και στον Ηράκλειτο. Αιώνιος σημαίνει αίδιος δηλαδή πέραν του χρόνου όχι μέσα σε όλον τον χρόνο, από τον Πυθαγόρα έως τον Διογένη. Το άπειρο δεν είναι απέραντο, αλλά απέρατο. Το άπειρον ως θεϊόν, ουδέν άτοπον εί θεϊόν εκάλει, όπως λέγει ο κυριώτατος των δοξογράφων Συμπλίκιος.

Η τάξη του χρόνου εκπληρώνει την ειμαρμένη.

Ο προ-πλατωνικός στοχασμός είναι ποιητικός και όχι επιστημονικός. Φύσις είναι αυτό που προβαίνει στο φώς, στο φαίνεσθαι. **Το μηδέν ανήκει στο Έν. Το Είναι ουσιώνεται ως φύσις. Η αλήθεια είναι η ουσία του Είναι. Το Όν είναι η θέα του Είναι.** Τόλμα είναι η αναμέτρηση του Όντος με το Είναι, το μη-Είναι και το Φαίνεσθαι. Ο λόγος αποχωρίζεται από το Είναι των όντων. Φύσις και λόγος είναι το αυτό. Στον Μυθικό πολιτισμό το σταυροδρόμι όλων των δρόμων, το ίδιο το θεμέλιο της ύπαρξης του ανθρώπου είναι η Πόλις. Οι θεοί, οι ποιητές, οι άρχοντες, οι στοχαστές ανήκουν στην Πόλη. Ιδιωτικές είναι οι αξίες της Αγοράς, καθολικές είναι οι αξίες της Πόλεως. Ο ιδιώτης είναι άπολις.

Η Ηρακλειτική θεολογία είναι παγανιστική και όχι βιβλική

Στην κοσμοποιία του Ηρακλείτου ο θεός κρύπτεται πίσω από τα φυσικά φαινόμενα. Χρησιμοσύνη και Κόρος, κοσμοποιία και εκπύρωση: Ο γήινος κόσμος έχει αρχή και τέλος μεταξύ δυο διαδοχικών εκπυρώσεων. Η ψυχή δεν δύναται να μπει δυο φορές στην ίδια θνητή ουσία. Παλιντροπή αρμονία όπως στο τόξο και την λύρα:

Η νόηση χωρίζει το Είναι από το μη-Είναι. Ο ρυθμός της συμπαντικής κίνησης που ενώνει κι αντιθέτει τα πάντα μέσα στην αρμονία του γίνεσθαι είναι ο χρόνος. Η αλήθεια αποκαλύπτεται δια του λόγου. Ο οντολογικός τρόπος που τίθενται τα πράγματα είναι προκλασσικός. Ο Οντολόγος είναι ο ιαματικός του πολιτισμού. Ο Ηράκλειτος διδάσκει την ενότητα της ενότητας και της μη-ενότητας: διαλεκτική είναι η δύναμη να ανατρέχουμε πέρα από τον χρόνο. Η ηρακλειτική θεολογία είναι παγανιστική και όχι βιβλική. Μοίρα και μόρος είναι το μερίδιο ζωής και θανάτου. Υπάρχει μόνον ένα δράμα, το συμπαντικό δράμα, ο αδιάκοπος διάλογος με τον συμπαντικό Λόγο κι η Αλήθεια της Πόλεως. Δεν υπάρχει προσωπική αθανασία παρά μόνον των αρίστων ψυχών, των Ηρώων. Ο ήρωας δρά εκπληρώνοντας ένα προορισμό. Ο Ηράκλειτος είναι οχλολόιδος, καταγγέλλοντας την υπνοβασία του απόλιδος ατόμου.

Όπως απέδειξε ο Χάϊντεγκερ, Ηράκλειτος και Παρμενίδης είναι στοχαστές της αυτής οντολογικής τάξεως, που εγείρουν το διηνεκές ερώτημα: τί εστί το Είναι. Το ερώτημα τι το όν είναι ισοδύναμο με το τι το μη-όν. Το όν και το μη-όν προέρχονται από το Έν, είναι εκρόή εκ της

ουσίας. Είναι η ελληνική οντολογία στην οποία δεν υπάρχει θεός δημιουργός ούτε γραμμική θεωρήση του γίνεσθαι, του οποίου ουσία είναι η αιώνια επιστροφή.

Ο Ξυνός λόγος είναι η διάκριση της μάθησης, της γνώμης, από την Γνώση. Ο Έρως και η Έρις είναι ο κρυπτοφανής τρόπος, ο εοικώς διάκοσμος. Εόν γαρ εόντι πελάζει. "Πλαγκτόν νόον" είναι ο τεταραγμένος στοχασμός, η αλληλοπεριχώρηση των αμίκτων που υπεισέρχεται στον Χρόνο. Το νοεόν είναι οντοφάνεια, η πορεία του νού προς τα νοητά, ενώ η δόξα μια τάξη του Είναι που σκιαγραφεί την γιγαντομαχία περί της ουσίας. Αντίθετα ο Λόγος στην βίβλο είναι ο διαμεσολαβητής και όχι το Είναι των όντων. Ο χριστιανισμός μεθερμήνευσε το Είναι των όντων ως δημιουργημένο όν. Το σώμα είναι το σώμα, αυτό που σώζεται υπό της ψυχής που το συγκρατεί συνεκτικά στην οργάνωσή του. **Η ιστορία δεν αρχίζει με το πρωτόγονο, αλλά το αντίστροφο, με το κραταιότατο...**

Τα πάντα δημιουργούνται από την καρδαίνουσα νοητική δύναμη του μεγίστου θεού. Νούς και ομοιομέρειες είναι το αίτιο της κινήσεως της ψυχής, ο Σφαίρος είναι ο κόσμος της μέθεξης. Τα παράδοξα της κινήσεως είναι τα επιχειρήματα της διαλεκτικής, ο κόσμος απεκκρίνει εναντιότητες. Δεν υπάρχει κίνηση χωρίς το κενό, αλλά ούτε κενό δίχως κίνηση. Ο Ξενοφάνης που δια του Αναξαγόρα συναντά τον Εμπεδοκλή και ο Μέλισσος που δια του Παρμενίδη εκβάλλει στον Λεύκιππο. Το δείκελον του Δημοκρίτου είναι η απορροή των πραγμάτων που εκπέμπεται από αυτά. Το σχήμα (ρυσμός), η θέση (τροπή) και η τάξη (διαθιγή) δεν συνθέτουν μόνον το άτομο αλλά και το γίνεσθαι του Κόσμου.

Τα άκρα του στοχασμού είναι η αγωνία και η ευδοκία. Αγωνία είναι η απουσία, η πολυπραγμοσύνη, το τυφλό και άγονο πάθος περί την αναίρεση του παρόντος. Το γέρας της ευδοκίας είναι η αποκάλυψη του κεκρυμμένου. **Οι προ-πλατωνικοί είναι έν-θεοι στοχαστές. Οι αρετές τους είναι η σωφροσύνη, η φρόνηση, η ανδρεία, η δικαιοσύνη και υπέρ πάν άλλον η Οσιότης, εκεί που τα όντα νοούνται μέσα στο Είναι τους.**

Η Γέννηση της Οικολογίας και η Εθνικιστική Ιδέα

Με αφορμή αυτή τη τραγική κατάσταση που επικρατεί εν γένει στον κόσμο των οικολογικά ευαισθητοποιημένων Ευρωπαίων, αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε σε φίλους και εχθρούς, σε οικολόγους και «οικολόγους», που είτε δεν γνωρίζουν είτε δεν θέλουν να γνωρίζουν την πραγματική προέλευση της Οικολογίας, της Οικολογίας που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την Λαϊκή Εθνικιστική Ιδέα, από όπου προέρχονται και όλες οι διαστρεβλωμένες εκδοχές της που επικρατούν σήμερα. Δεν θα μιλήσουμε για το αυτονόητο. Για το ότι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ από τη δεκαετία του 1980 (την περίοδο που άρχισε να εκδίδεται το ιδεολογικό της όργανο) αφιέρωνε ολόκληρα τεύχη στην οικολογία και την Ελληνική Φύση, αλλά για τις αρχές του 19ου αιώνα. Την περίοδο που γεννήθηκε η οικολογία, όχι μόνο σα θεωρητική σκέψη, αλλά και σαν τρόπος δράσης και τρόπος ζωής. **Σε αυτό το άρθρο θα παρουσιάσουμε τον Πατέρα της οικολογίας, τους πρώτους θεωρητικούς και τους πρώτους ακτιβιστές, οι οποίοι όλοι τους ήταν Γερμανοί Εθνικιστές και Φυλετιστές.**

Η Γερμανία είναι η χώρα που γέννησε την επιστήμη της οικολογίας και η χώρα όπου οι πολιτικές θέσεις των οικολόγων εθνικιστών βρέθηκαν σε περίοπτη θέση στη πολιτική της ζωή. Δυο μορφές του 19ου αιώνα, που είναι παραδείγματα εκείνου του πρωτοπόρου κινήματος, είναι οι Ernst Moritz Arndt και ο Wilhelm Heinrich Riehl.

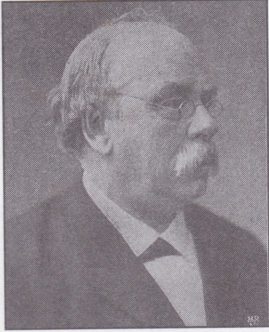
Ο Ernst Moritz Arndt

γεννήθηκε στο Schoritz στο νησί Rügen, το οποίο εκείνη την περίοδο άνηκε στη Σουηδία και ήταν γιος ενός αγρότη. Το 1791 πήγε στο Πανεπιστήμιο του Greifswald για να σπουδάσει θεολογία και ιστορία. Ο Arndt, ως πιστός Εθνικιστής, ασχολήθηκε με τα καθημερινά προβλήματα του Γερμανικού αγροτικού κόσμου και με την Γερμανική γη. Οι ιστορικοί τον θεωρούν τον πρώτο οικολόγο στοχαστή. Το άρθρο του με τίτλο «Για τη Φροντίδα και τη Προστασία των Δασών», το οποίο εκδόθηκε το 1815, εναντιώνεται στην αλόγιστη εκμετάλλευση των δασών και της γης και στους οικονομικούς λόγους που ωθούν σε αυτήν. Πολλοί, οι οποίοι θεωρούν τον εαυτό τους πολέμιο των Εθνικιστικών και Φυλετικών Ιδεών του Arndt, είτε μη γνωρίζοντας, είτε αποκρύπτοντάς το, εξακολουθούν να αναπαράγουν βιοκεντρικές θέσεις του, αποδεικνύοντας πόσο σύγχρονος και αναγκαίος είναι ο λόγος των Εθνικιστών Οικολόγων. Η σκέψη και τα γραπτά του Arndt ήταν πάντα συνδεδεμένα με τον εθνικισμό. Σε κάθε ευκαιρία μιλούσε εναντίον της φυλετικής επιμειξίας, υποστήριζε παθιασμένα

Τα τελευταία χρόνια η οικολογική συνείδηση έχει συνδεθεί λανθασμένα από πολλούς με τον επονομαζόμενο «αριστερό» χώρο. Πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν πως συνειδητοποιημένοι οικολόγοι είναι μόνο κάποιοι γραφικοί νεοχίπηδες, αναρχικοί και κάθε λογής αριστερών αντιλήψεων άνθρωποι. Η παράνοια έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο, που πλέον γίνονται «σοβαρές» συζητήσεις μεταξύ διαφόρων οικολόγων για το αν μπορεί να υπάρξει οικολογική δράση και συνείδηση χωρίς αριστερές πολιτικές θέσεις.

την Φυλετική καθαρότητα και αφορίζε του Εβραίου. Από τα πρώτα κιόλας χρόνια του αιώνα η οικολογική συνείδηση έχει συνδεθεί με τον Φυλετικό Εθνικισμό.

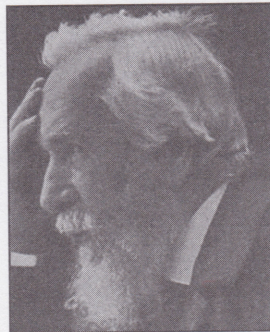

Ο William Heinrich Riehl γεννήθηκε το 1823 στο Biebrich. Μεταξύ του 1841 και του 1843 σπούδασε θεολογία στο Marburg. Αργότερα στράφηκε στη φιλοσοφία, την ιστορία και την ιστορία της τέχνης, τα οποία σπούδασε μεταξύ άλλων αντικειμένων στη Bonn.

Ο Riehl ήταν μαθητής του Arndt και ανέπτυξε περισσότερο τις πρωτοπόρες ιδέες του καθηγητή του. Ήταν αυτός που προανάγγειλε τον περιβαλλοντικό ακτιβισμό. Μέσα από το δοκίμιο του «Αγρός και Δάσος» καλούσε για δράση στο όνομα των δικαιωμάτων των φυσικών τόπων και της άγριας ζωής. Όπως και ο καθηγητής του και ο ίδιος ήταν εθνικιστής, φυλετιστής και αντισημίτης και αγαπούσε παθιασμένα τη Πατρίδα του. Ήταν ενάντια στην βιομηχανοποίηση και την αστυφιλία και υποστήριζε την διατήρηση του αγροτικού τύπου ζωής του Γερμανικού λαού. Έτσι καθιερώθηκε ως ο ιδρυτής «του αγροτικού ρομαντισμού και αντι-ουρμπανισμού»

Αυτές οι δυο ιδέες, του ρομαντισμού και του αντι-ουρμπανισμού, κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα επεκτάθηκαν μέσω του Λαϊκού κινήματος, το οποίο συγχώνευσε τον Εθνικισμό με τον μυστικισμό της Φύσης και την Οικολογία. Το εν λόγω κίνημα εναντιώθηκε στο βιομηχανικό καπιταλισμό και οι στοχαστές του διακήρυξαν την επιστροφή στη γη και την απλότητα της ζωής σύμφωνα με τη φύση και τους νόμους της. Το συγκεκριμένο κίνημα διακατεχόταν επίσης από ένα έντονο αντισημιτισμό.

Ο Ernst Haeckel γεννήθηκε το 1834 στο Potsdam, που τότε άνηκε

στη Πρωσσία. Το 1852 ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Cathedral High School (Domgymnasium) of Mersburg. Αργότερα σπούδασε ιατρική στο Βερολίνο, με καθηγητές τους Albert von Kölliker, Franz Leydig, Rudolf Virchow και Johannes Peter Müller. Το 1867 ο Haeckel επινόησε τον όρο Οικολογία, για τον επιστημονικό κλάδο που μελετά τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των οργανισμών και του περιβάλλοντος. Ο Haeckel ήταν και αυτός πολέμιος της φυλετικής επιμειξίας και ένθερμος υποστηρικτής της Ευγονικής. Η πίστη του στον Εθνικισμό ενδυναμώθηκε κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και ταυτόχρονα έγιναν γνωστές οι αντισημιτικές του θέσεις. Εκείνη την περίοδο έγινε ένας από τους σπουδαιότερους ιδεολόγους όσον αφορά τον Φυλετισμό και τον Εθνικισμό. Ο Haeckel υποστήριζε ότι «ο πολιτισμός και η ζωή των εθνών κυβερνώνται από εκείνους τους ίδιους νόμους που επικρατούν παντού στη Φύση και την οργανική ζωή», ιδέα η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την Εθνικοσοσιαλιστική Ιδεολογία.

Ο Raoul Francé επεξεργάστηκε τους επονομαζόμενους Lebensgesetze (νόμους της ζωής), μέσω των οποίων, η φυσική τάξη καθορίζει την κοινωνική τάξη και θεωρούσε αφύσικη τη επιμειξία.

Ένας συνάδελφός του, και μαθητής του Haeckel, ο Ludwig Woltmann, υποστήριζε μια βιολογική ερμηνεία όλων των κοινωνικών φαινομένων, από τις πολιτισμικές στάσεις μέχρι και τους οικονομικούς διακανονισμούς. Επίσης πίστευε ότι «το πέρασμα από μια αγροτική σε μια βιομηχανική κοινωνία είχε επισπεύσει την παρακμή της Φυλής. Σε αντίθεση με τη Φύση, η οποία κυοφόρησε τις αρμονικές μορφές του Γερμανισμού, υπήρχαν πια οι μεγαλουπόλεις, αβυσσαλέες και ξένες προς τον οργανικό κόσμο, που απονέκρωναν τις αρετές της Φυλής.»

Αυτοί οι μεγάλοι πρωτοπόροι της οικολογικής δράσης και σκέψης είναι απλώς ένα δείγμα από τους στοχαστές, θεωρητικούς και ακτιβιστές που δημιούργησαν το πρώτο οικολογικό κίνημα στην ανθρώπινη ιστορία. Όλοι τους ένθερμοι υποστηρικτές του ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ και του ΦΥΛΕΤΙΣΜΟΥ.

Είτε αρέσει στους κάθε λογής «οικολόγους» είτε όχι αυτή είναι η αλήθεια και αυτή είναι η πραγματική οικολογία. Οικολογία άμεσα συνυφασμένη με τα Εθνικοσοσιαλιστικά Ιδεώδη.

ΟΛΥΜΠΟΣ το Πνευματικό Κέντρο

[Πύρρων]

Η Γη των Πατέρων είναι γεμάτη από τόπους μαγικούς. Από τους Φωτεινούς Δελφούς του Απόλλωνα έως την σκοτεινή ομορφιά της Σαμοθράκης, δεν υπάρχει σπιθαμή ελληνικής γης δίχως την αισθητή παρουσία μιας ανώτερης πνευματικότητας, της κοσμικής Θείας Διάνοιας... Ελληνική Γη, ευλογημένη από το Φως, βαπτισμένη στο αίμα, και μοναδικά πολύμορφη και σαγηνευτική...

Ένας τόπος όμως έμελλε να γίνει Θεών έδος (κατοικία θεών) κατά τον Όμηρο (Ιλιάς Ε 868) και τούτος δεν είναι άλλος από τον Όλυμπο. Εκεί όπου η Μυθιστορία επέλεξε να κατοικήσουν οι Πατρώοι Θεοί των Ελλήνων, εκεί στην απέραντη γαλήνη που δεν ταραζει ο άνεμος και η βροχή. Ένα επιτύμβιο επίγραμμα αναφέρει: «**ψυχή μεν προς Όλυμπον, σώμα δε προς γην**».

Δεν είναι μήπως αυτό μια προσταγή προς τους θνητούς; Το σώμα στην Γη των Πατέρων μα η Ψυχή στην πνευματική της Εστία. Εκεί, στις αιχμηρές κορφές του περήφανου όρους, όπου τα βράχια σκίζουν την σάρκα μας αφήνοντας δυο σταγόνες αίμα να πέσει στο χώμα... Επάνω σε εκείνη την γη που βάνουσα μολύνουμε, εκείνη αποζητά να πάρει κάτι από εσένα.

Απομεινάρια της Τιτανομαχίας, στέ-

κονται οι μεγάλες πέτρες στους πρόποδες του Ολύμπου, σφραγίζοντας άρρητα μυστικά από τους θνητούς. Όπως και η ομίχλη, τα χαμηλά σύννεφα που σκεπάζουν τις ψηλότερες κορφές, τον σημερινό Μύτικα και Πάνθεον της παλαιάς Πίστης. Και πιο χαμηλά, στων Μουσών την γη, οι εννέα θυγατέρες του Δία και της Μνημοσύνης, προστάτιδες των καλών τεχνών.

Πίμπλεια - Λείβηθρα, άλλες δύο αρχαίες πόλεις στην περιοχή του Ολύμπου, σχετίζονται με τον μύθο του Ορφέα και τα ορφικά μυστήρια. Τον Ορφέα, γιό του Απόλλωνα και της Μούσας Καλλιόπης, η παράδοση θέλει να διδάσκει από εδώ τις μυστηριακές τελετές λατρείας του Διονύσου.

Η παραδοσιακή γαλήνη του βουνού, δεν ήταν απρόσβλητη όμως. Από την αρχαιότητα ως και την κλεφτουριά του '21, εδώ το αίμα έγινε θυσία στο Πνεύμα.

Έτσι ο Όλυμπος γίνεται και πάλι ονομαστός επί Τουρκοκρατίας. Είναι το κρησφύγετο αλλά και το ορμητήριο διάσημων οπλαρχηγών, γεγονός που ανάγκασε τους Τούρκους να αναγνωρίσουν το αρματολίκι του από το 1425. Οι πιο ονομαστοί κλέφτες και αρματολοί που έδρασαν στην περιοχή του Ολύμπου τους επόμενους αιώνες ήταν ο Καρά-

«ψυχή μεν προς Όλυμπον»

ερο του Ελληνισμού

Μιχάλης, Ο Ζήνδρος, ο Γεωργάκης Ολύμπιος, οι Λαζαίοι, ο Νικοτσάρας, ο Βλαχάβας, ο Τζαχείλας, ο Χριστάκης, ο Καλόγερος, κ.ά.

«...Ο Όλυμπος λοιπόν είναι ο Παρθενώνας της Ελληνικής Φύσεως. Είδα ανατολές ηλίου απλησίαστες από την τέχνη και εχόρτασα δύσεις και φεγγαροβραδιές, μα και ολόφωτα μεσημέρια. Και είδα χιόνια, που ν' αρχίζουν από την κορυφή του και να φθάνουν ως τα νύχια, ως τη θάλασσα του Θερμαϊκού, ένα ηλιόλουστο άφθαστης Ελληνικής ομορφιάς, που θα έλεγε κανείς ότι ένας γλύπτης, ένας μεγάλος καλλιτέχνης το ελάξεψε. Εκπληκτικό θέαμα, μα την αλήθεια, που δυο μάτια και μια μόνη αίσθησις δεν ήταν αρκετά να το χαρούνε...»

(από επιστολή του Βασίλη Ιθακήσιου)

Ο αγέρας στον Όλυμπο κουβαλάει μυστικά...

Μυστικά που δεν κατακτούν οι φιλόδοξοι ορειβάτες, ούτε οι αστοί επισκέπτες της Πιερίκης υπαίθρου που χαζεύουν από χαμηλά την σαγηνευτική ομορφιά του τοπίου. Και η ανάβαση δεν είναι για τον καθένα. Θέλει να παλέψεις σκληρά με τον μεγαλύτερο των εχθρών σου - τον ίδιο σου τον εαυτό. Προς τις περήφανες κορυφές λοιπόν. Με την συνοδεία μιας γλυκιάς μελαγχολίας για το

άγνωστο αλλά και την απόφαση χαραγμένη στο βλέμμα. Να συνεχίσεις. Γκρεμίζοντας πίσω ότι σε κρατάει μακριά απ' τις κορφές.

Ο αγέρας στον Όλυμπο κουβαλάει μυστικά...

Και οι αισθήσεις σου ξυπνάνε άγρια και πεινασμένα για να κρυφακούσουν κάτι από εκείνα. Να αποκωδικοποιήσουν την Μαγεία της φύσης πέρα από την δίνη ενός ψυχρού κόσμου. Εκεί στο λεύτερο χώμα που λαχταράς να τρέξεις σαν παιδί.

Ο αγέρας στον Όλυμπο κουβαλάει μυστικά...

Και ο μόνος τρόπος να κλέψεις κάτι από κείνα είναι να συνεχίσεις να ανεβαίνεις ψηλότερα, να απαλλάξεις την ψυχή σου από τις αλυσίδες της και να ανασάνεις τον αέρα ετούτο με την χαρά ενός τρελού, το πάθος ενός Πιστού, το πνεύμα ενός Σοφού.

Προχώρησε ψηλότερα και ατένισε μετά την ασήμαντη μετριότητα που άφησες πίσω σου, δίνοντας όρκο να την κρατήσεις μακριά σου σαν επιστρώσεις.

Στην κορυφή του Ολύμπου είναι ο προορισμός μας, στην κορυφή της ελευθερίας.

τον, σώμα δε προς γην»

«ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΓΗ»

Άνθρωπος και Φύση: μια Ιστορική σχέση

«...Η κατεύθυνση της ανθρώπινης δραστηριότητας, κινούμενη επί του άξονος της κυριαρχούσας οικονομιστικής λογικής, εναντιώνεται σφόδρα στην Φύση, ακόμη και στην ύπαρξη των Εθνών και επιχειρώντας να «υπερβεί» της παρουσία τους (παγκοσμιοποίηση), αμφισβητεί ακόμη και αυτό το δόκιμο της συνέχισης της ύπαρξής τους.»

Αναζητώντας τους λόγους που έφεραν τον σύγχρονο Άνθρωπο σε σύγκρουση με το φυσικό περιβάλλον, απαντώνται πολλές αιτίες κι αφορμές, αναγόμενες στο σύνολό τους στην πάλη μεταξύ των «παλαιών» και των «νέων» αξιών του και της υψηλότητας της θέσεως που αυτές κατείχαν στην κλίμακα που σχημάτιζε ολόένα και διαφορετικές κοινωνικές δομές. Με βάση λοιπόν αυτή την λογική, στέκεται αταλάντευτα ο ισχυρισμός, που θέλει την σύγκρουση αυτή, να οφείλεται κυρίως στην σταδιακή απομάκρυνση από την συλλογική συνειδησή του Ανθρώπου του ιδιαίτερου σεβασμού που αυτός απένειμε προς την Φύση. Την ιερή σχέση, με άλλα λόγια, που δημιουργούσε ο Άνθρωπος στο συνειδητό και το ασυνειδητό του, όταν αντιλαμβανόταν την παρουσία του σε αυτή.

Η διακοπή αυτής της σχέσης, έχοντας όπως προαναφέρθηκε ισχυρό αντίκτυπο στην συλλογική συνειδηση, δεν μπορούσε παρά να έχει σαν ιστορικό συντελεστή συμβολικές πράξεις, έτσι όπως αυτές πέρασαν —ασχέτως αν ανήκουν στην ιστορική πραγματικότητα ή και τον χώρο του φανταστικού— αποτελώντας ένα σημείο καμπής στον μετασχηματισμό των εθνικών κοινωνιών,

που οδήγησε στην σημερινή συνεπτυγμένη —σαν σε μια τεράστια χοάνη— μορφή τους. Μια μορφή της οποίας οι αφύσικες νόρμες μπορούν να εξηγήσουν τις «επιταγές» μιας καθ' όλα εχθρικής προς την Φύση συμπεριφοράς. Κι αν μη τι άλλο, αυτό το χαρακτηριστικό της, δεν μπορεί παρά να είναι και η πιο τρανή απόδειξη της πορείας του Ανθρώπου προς την αυτοκαταστροφή.

«Ξεκινώντας από την «θαυματουργική ξήρανση» της Κασταλίας»

Δεν είναι τυχαίο πως τέτοιες κατεσοχή συμβολικές πράξεις σημειώθηκαν κατά το μεταβατικό στάδιο από τον αρχαίο (κλασσικό) κόσμο μέσω της συντριβής των αξιών που τότε θεωρούσε πρωταρχικές. Ανιχνεύοντας λοιπόν αυτές τις πράξεις, δεν είναι δυνατόν να κρυφτεί η διαπίστωση πως οι ίδιες αυτές πράξεις, ταυτίζονται και με την εναλλαγή από τον κλασσικό τρόπο ζωής στον αστικό. Μάλιστα συναντώντας τις σε ολόκληρη την Ευρώπη, ξεκινώντας από την «θαυματουργική ξήρανση» της Κασταλίας, με την συνεπαγόμενη καταστροφή του ιερού άλσους των Δελφών και φθάνοντας μέχρι την κοπή του ιερού δέντρου («που στήριζε τον κόσμο»),

Ιρμίνσουλ, το 772μΧ από τον Καρλομάγνο στην προσπάθειά του να πείσει τα άκεφαλα πλήθη των Σαξόνων να αποδεχθούν την κυριαρχία του και ταυτόχρονα να ασπαστούν το αλληλένδετο της εξουσίας του, δηλαδή την θρησκευτική του πίστη, αντιλαμβανόμεστε το πώς ο Ευρωπαίος άνθρωπος διέρρηξε το ιερόν της σχέσης του με την Φύση.

Αντικαθιστώντας στην συνειδήσή του, τα «παλαιά» πρότυπα με τα «νέα» -γεννημένα σε σκοτεινές εποχές παρακμής-, χτύπησε επανειλημμένα και χωρίς τύψεις την προϋπάρχουσα αρμονία της βιολογικής παρουσίας του στο φυσικό περιβάλλον, σφυρηλατώντας σταθερά με την εγωκεντρική του μανία, την έωλη και ματαιόδοξη θεοποίηση του ίδιου του εαυτού. Και το έπραξε επαναπροσδιορίζοντας νοητικά την θέση του σε αυτό, τοποθετώντας το ίδιο σαν τον «αφέντη» με δικαίωμα στο ανήκειν επί του φυσικού περιβάλλοντος κι όχι απλά σαν το ουσιαστικό μέρος του. Αυτή λοιπόν η νέα του πίστη, επιτάσσει την βάρβαρη θυσία του φυσικού παράγοντα, προς χάριν μιας ανυπόστατης «αιώνιας ευδαιμονίας». Μιας «ευδαιμονίας» που μόνο κατ' εξαπάτησιν είναι «αιώνια», καθώς εμμένοντας στην εξάντληση των ορίων της Φύσης, δεν μπορεί να αποβάλει τις παρωπίδες του ηδονιστικού υλισμού οι οποίες εμποδίζουν να αντιληφθεί τον πρόσκαιρο χαρακτήρα της.

Στην Παγκοσμιοποιημένη Βιομηχανική Κοινωνία

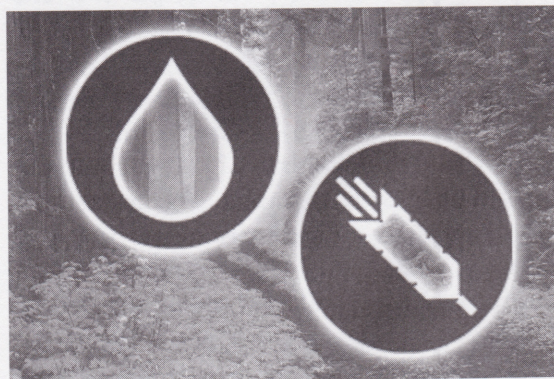
Μέχρις αυτού του σημείου αναφερόμαστε στην φιλοσοφική κυρίως τεκμηρίωση της ρήξης που επέφερε ο ίδιος ο Άνθρωπος με την Φύση. Δεν μπορούμε όμως να αδιαφορήσουμε για το πώς αυτή πέρασε στις κοινωνίες μας, οδηγώντας τελικά στην σημερινή παραμόρφωσή τους.

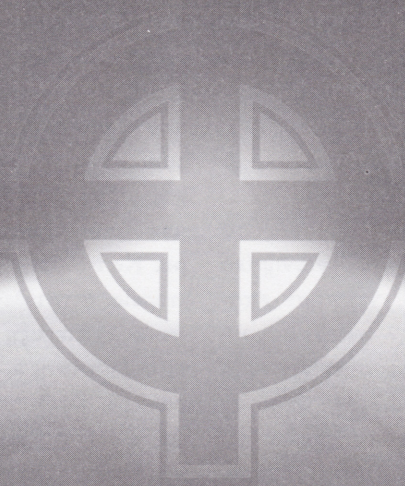
Παρ' ότι λοιπόν, όπως αναφέρθηκε η θεμελίωση της ρήξης αυτής, είναι αποτέλεσμα μιας γρήγορης συνειδησιακής αλλαγής, είναι η πράξη αυτή που επέφερε τα σημερινά καταστροφικά αποτελέσματα.

Ξεκινώντας από την ιστορική γέννηση του δυτικού (αστικού) κόσμου παρατηρείται πως μαζί με την επέκτασή του επί Ευρωπαϊκού

κυρίως εδάφους, ξεκινά και η συστηματική προσπάθεια εξάντλησης των φυσικών πόρων. Με βάση δε, το τότε πυροδοτούμενο φιλελεύθερο δόγμα που θεμελίωσε τις απαρχές της ελεύθερης αγοράς, η αδηφάγα αναζήτηση ολόενα και περισσότερων πόρων, ξεπέρασε τα όρια των Εθνικών εστίων των Ευρωπαϊκών Λαών και με γρήγορους και σταθερούς ρυθμούς επεκτάθη κι έξω κι από την Ευρωπαϊκή ήπειρο. Καταλύτης μάλιστα για αυτή την ξέφρενη πορεία αποτέλεσε και η δυσανάλογη τεχνολογική ανάπτυξη της λεγόμενης «βιομηχανικής επανάστασης», η οποία ιστορικά με την σειρά της, έλαβε χώρα με την συγκέντρωση των μεγάλων παραγωγικών μέσων στα χέρια της οικονομικά ισχυρότερης τάξης των εμπόρων (αστών) και της δημιουργίας νέων παραγωγικών σχέσεων, κατά το οριστικό πέρασμα από την αγροτική κοινωνία της φεουδαρχίας, στην βιομηχανική και τον καπιταλισμό.

Η διάρθρωση μάλιστα της νέας κοινωνίας, έδειξε και το πραγματικά ανήθικο πρόσωπο της, όταν προσπάθησε να πείσει πως τόσο η συγκέντρωση των μέσων —κι επομένως και των πόρων που χρειάζονται για την παραγωγή— στα χέρια των λίγων πλουτοκρατών, όσο και ο πλήρης έλεγχος επί της τεχνολογίας ώστε να τους εξυπηρετεί, γινόταν προς όφελος του συνόλου των στρωμάτων της. Η πραγματικότητα όμως ανέδειξε μια πυραμίδα συστηματικής εκμετάλλευσης και εσκεμμένης κακοδιαχείρισης των φυσικών και των ανθρώπινων πόρων, διαιωνίζοντας την φτώχεια αλλά και εξαπολύοντας την επίθεση εναντίον της Φύσης, πάντα προς όφελος της νέας οικονομικής ολιγαρχίας. Όμως παρ' όλο που το

γεγονός αυτό είναι οφθαλμοφανές και αδιάψευστο, η επιρροή της πανίσχυρης πλέον εμπορικής τάξης προς τις χαμηλότερες, βρίσκοντας έδαφος για την ανάπτυξη της ψευδούς υπόσχεσής τους για «ευδαιμονία», σε συνδυασμό με την προαιώνων αλλαγή στην συνείδηση των Ευρωπαίων, κατόρθωσε να μπολιάσει στις εθνικές κοινωνίες έναν υπέρμετρο καταναλωτισμό, ο οποίος αυξάνει μαζί με την παραγωγή και τα έσοδά τους.

Κι είναι αυτός ο νέος ηδονισμός της υπέρμετρης κι ως επί τω πλείστον άσκοπης κατανάλωσης από τις λαϊκές μάζες, που ενίσχυσε την ανθρωποστρέφη τους πίστη, που θέλει τον άνθρωπο, σαν άτομο-μονάδα αυτή την φορά, να αντιμετωπίζει την Φύση σαν κτήμα του, θεωρώντας την αυθαίρετα αυτή του την λογική, σαν το αδιαπραγμάτευτο κεκτημένο του για την ανώτερη παρουσία του ίδιου, επί όλων των άλλων πλασμάτων της Γης –ακόμα και των ομοεθνών συνανθρώπων του.

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν, πως μπορεί αφενός η κοινωνική πυραμίδα να εξηγεί πως στην πράξη η ανθρώπινη δραστηριότητα που καταστρέφει το περιβάλλον, ουσιαστικά κινείται ανοδικά προς την κορυφή, όπου η φυσική λειτουργία είναι κάτι παραπάνω από δεδομένη,

αλλά η ευθύνη της ανθρώπινης αυτοχειρίας δεν είναι αποκλειστικό «προνόμιο» της κορυφής. Κι αυτό διότι η δράση της οικονομικής ολιγαρχίας χρησιμοποιεί την ασυνείδητη αδιαφορία –στην καλύτερη περίπτωση– των οργιαστικά καταναλωτικών μαζών, για να την εμφανίσει σαν ...αιτιολογία.

Αίμα και Γη – Λαός και Πατρίδα

Μελετώντας λοιπόν τα παραπάνω, διαπιστώνουμε πως η υποτιθέμενη «αναγκαιότητα» του συγχρόνου ανθρώπου που δεσμεύεται υπό του παρόντος συστήματος κατανάλωσης που ουσιαστικά εξυπηρετεί μια σκιώδη κι επαίσχυντη κερδοσκοπία, είναι ο λόγος για τον οποίο αντιμετωπίζουμε εικόνες της οικολογικής καταστροφής. Και μπορεί αυτό το γεγονός, εξαιτίας της εγγύτητάς του, να μην μπορεί πλέον να γίνει αντικείμενο χλευασμού κι αδιαφορίας, αλλά δυστυχώς δεν έχει γίνει ακόμα ορατό το γεγονός πως η συγκεκριμένη δραστηριότητα έχει δυο θύματα –και στην ουσία ένα-, που βάλλονται εξίσου και με τον ίδιο ρυθμό: την Φύση και τα Έθνη. **Η κατεύθυνση της ανθρώπινης δραστηριότητας, κινούμενη επί του άξονος της κυρίαρχουσας οικονομιστικής λογικής, εναντιώνε-**

ται σφόδρα στην Φύση, αλλά το ίδιο ακριβώς κάνει και με την ύπαρξη των Εθνών, αφενός διότι με αυτό τον τρόπο αποτελεί την τροχόπεδη στην συλλογική ανάπτυξη των Λαών των οποίων απομυζά τον μόχθο κι αφετέρου διότι έχοντας πλέον «υπερβεί» της παρουσία τους (παγκοσμιοποίηση), αμφισβητεί το δόκιμο της συνέχισης της ύπαρξής τους.

Κι εδώ εξάγεται ένα συμπέρασμα: Ο οικονομισμός, έχει την τάση να ανεβάζει τον πήχη των βραχυπρόθεσμων στόχων του, εξαιτίας της λογικής του περισσότερου κέρδους. Ως εκ τούτου, η τάση αυτή ζητά την ολοένα και μεγαλύτερη αύξηση τόσο της παραγωγής εντείνοντας την παραγωγική διαδικασία –δηλαδή την Εργασία- και την κατανάλωση, όσο και την εύρεση πρώτων υλών, εξανδραποδίζοντας με αυτό τον τρόπο Λαούς επιβάλλοντας τους την τρυφηλότητα και την αναισθησία αλλά κι εξαντλώντας συνεχώς του πόρους που η Φύση προορίζει για την εξασφάλιση της Ζωής. Όπως λοιπόν αδιαφορεί για τα πλάσματα που σκοτώνει αναιρώντας αυτή την προϋπόθεση, έτσι και δεν τον ενδιαφέρει ούτε η υπόσταση της Πατρίδας των εργαζομένων καταναλωτών ούτε και η ιστορική συνέχιση ενός Έθνους.

Σε αυτό το οργανόγραμμα του κέρδους, η

Φύση είναι το κτήμα και ο Λαός-Γένος απλά το εργαλείο. Δεν θα ήταν μάλιστα δύσκολο σε αυτή την δυσδιάστατη εικόνα, να σημειωθεί και αυτή η παρουσία των μεγαλουπόλεων –μαζί με την ολοένα κι αυξανόμενη επιφάνειά τους-, γεγονός που με την σειρά του σημαίνει ασύστολη αλλοίωση του φυσικού χώρου, με την αντικατάσταση του υγιούς πράσινου που είναι γεμάτο από πολλά και διαφορετικά πλάσματα, με το μίζερο κι άρρωστο γκρίζο. Όπως και την εναλλαγή μεταξύ του παραγωγικού ανθρώπου-αγρότη, ο οποίος βρίσκεται κοντά στην φυσική παραγωγική διαδικασία, με τον κάτοικο των μεγαλουπόλεων, βυθισμένο στον μηχανιστικό και παρασιτικό τρόπο ζωής. Ενός προτύπου που συνεχώς ξεμακρύνει από τα πραγματικά ανθρώπινα ένστικτα καθώς μετατρέπεται σε «τελειοποιημένη» (στο βιομηχανικό περιβάλλον) παραγωγική μονάδα. Διόλου τυχαίο δεν είναι και το γεγονός πως ακριβώς σε αυτό τον τύπο παρατηρείται το φαινόμενο της μειωμένης –ως και εντελώς ανύπαρκτης- Εθνικής συνείδησης. Το αστικό περιβάλλον, τόσο αυτό καθαυτό όσο και η περιστροφική κίνηση όλων των Ευρωπαίων γύρω από αυτό, αποτελεί και το υπόβαθρο επί του οποίου αναπτύσσεται κάθε αδιαφορία επί της φυλετικής συνέχειας ενός Έθνους, ποιοτικά (φυλετική επιμειξία) και ποσοτικά (υπογεννητικότητα).

Κάπου εδώ λοιπόν, η παρατήρηση του μεγάλου φιλόσοφου, Όσβαλτ Σπέγκλερ, έρχεται για να συμπληρώσει την Εθνικιστική μας σκέψη: «Στην θέση ενός Κόσμου, υπάρχει μια πόλη, ένα σημείο, όπου η ζωή εκτεταμένων περιοχών συγκεντρώνεται, ενώ τα υπόλοιπα αποξηραίνονται.(...) Ο δε κάτοικος της μεγαλούπολης, αποτελεί ένα νέο είδος νομάδος, χωρίς παράδοση, όμως έξυπνου και με μεγάλη καταφρόνηση προς τον κάτοικο της υπαίθρου». Και να υποδείξει πως η Εθνική συνείδηση, η αίσθηση της Πατρίδος, ταυτίζει τον σεβασμό του ανθρώπου προς αυτή και την διαβίωση μέσα σε αυτή, με τον σεβασμό και την κατανόηση της πραγματικής του θέσης, έναντι της Φύσης. Οι έχοντες τέτοια συνείδηση, με άλλα λόγια, δεν διαθέτουν συμπεριφορά «παρασιτικών νομάδων»,

δηλαδή ενός ετερόκλητου συρφετού περιπλανώμενων απάτριδων, που περιφέρονται με αποκλειστικό σκοπό την τέρψη των ατομικών τους αναγκών, αδιάφοροι αν όπου σημειώνεται η έλευσή τους, ο υποκειμενισμός τους επιβαρύνει το φυσικό περιβάλλον κι επομένως την Ζωή.

Και με αυτή την συνειρμική ακολουθία, επαληθεύεται η αντιστοιχηση της μητέρας Γης με την Πατρίδα και του Αίματος με τον Λαό, εσωκλείοντας την αγρότητα της αρμονικής σχέσης Ανθρώπου και Φύσης.

Οικολογία και φυλετική κοινωνιολογία

«Η φυσική επιλογή διευρύνεται μέσα στην Φύση κάθε μέρα και κάθε ώρα και αγγίζει ακόμα και τις μικρότερες μορφές ζωής. Απορρίπτοντας όλα όσα είναι ασθενικά κι άχρηστα προφυλάσσει και προάγει οτιδήποτε είναι καλό. Σιωπηλά κι ανεπαίσθητα εργάζεται για την βελτίωση κάθε οργανικής ύπαρξης»

Κάρολος Δαρβίνος

Για την ανοδική δε πορεία, του ανθρώπου, αξίζει να αναφερθεί και μια άλλη πτυχή της σχέσης αυτής. Στις αρχές λοιπόν της βιομηχανικής εποχής, ήλθαν οι παρατηρήσεις ενός φυσιολόγου, του Καρόλου Δαρβίνου, να ταράξουν το ανήθικο πνεύμα το οποίο γαλούχησε την αντιδραστική συνείδηση του σημερινού ανθρώπου των μεγαλουπόλεων. Ο Δαρβίνος μέσα από τις επιστημονικές του, σακάτεψε την ανθρωποστρεφή διάταξη της κοινωνίας αυτής χτυπώντας στα θεμέλιά της, υπενθυμίζοντας ότι ο Άνθρωπος δεν είναι σε καμιά περίπτωση το υποκείμενο για την Φύση αλλά το αντικείμενό της. Επανέφερε την Φύση, στην λογική θέση που της πρέπει δηλαδή του ιδιοκτήτη και όχι της ιδιοκτησίας, εξηγώντας πως αν η ανώμαλη θεώρηση που διαμορφώνει τα πάντα και στις μέρες μας, δεν αλλάξει, τότε θα ανατραπεί διότι δεν ακολουθεί τους κανόνες της Φύσης, αλλά αντιθέτως, πιστεύει ότι μπορεί

να επιβάλει τους δικούς της. Κι εδώ καθόλου τυχαίο δεν είναι, πως η ίδια δαρβίνεια θεώρηση καταδιώχθηκε και βρήκε τους αντιπάλους της, σε διαφορετικές αλλά και τόσο όμοιες μερίδες ανθρώπων: την καθολική εκκλησία, το φαρισαϊκό ιερατείο και τους μπολσεβίκους, οι οποίοι προέβαιναν και στην δημόσια καύση των αντιτύπων των έργων του Δαρβίνου.

Σύμφωνα λοιπόν με αυτή την θεώρηση, το ανθρώπινο σύνολο υπό τις παρούσες συνθήκες δρα σαν μια αποικία παθογόνου μικροοργανισμού, εξαντλώντας όλες τις προϋποθέσεις διαβίωσης προς χάριν της εξυπηρέτησης μιας αδηφάγου «ευδαιμονίας». Αντιδρώντας επ' αυτού του λογικού συμπεράσματος, το οποίο για πρώτη φορά διατυπώθηκε με αδιασάλετα επιχειρήματα από τον δαρβινισμό, εμφανίστηκαν διάφορες θεωρίες οι οποίες αντιλαμβάνομενες τον άνθρωπο σαν ένα ενιαίο σύνολο, ήλθαν σε τέλμα. Όταν μάλιστα επιχειρήσαν να εξέλθουν από αυτό, μη μπορώντας να αντιληφθούν την ανθρωπινή διαφορετικότητα μέσα από την ύπαρξη των Φυλών, προχώρησαν σε λογικά άλματα καταταμώντας τον ανθρώπινο πληθυσμό, σύμφωνα με την ατομιστική οικονομιστική τους λογική, επιβάλλοντας διάφορες δυσχέρειες προς τα λαϊκά σύνολα, όπως το ...«ευπρόσδεκτο» (για εκείνους) των επιδημιών και των καταστροφών, με απώτερο σκοπό την μείωση του ανθρώπινου πληθυσμού!

Αφενός οι φιλελεύθεροι, πίστεψαν ότι η ποιότητα της ανθρώπινης διαβίωσης σε μια κοινωνία σαν την σημερινή, θα υπαγορεύεται από την θέση κάποιου στην κοινωνική πυραμίδα που διέπεται από «την δύναμη του χρήματος και του εμπορίου» και τελικά θα οδηγήσει στην ουσιαστική επιβίωσή του οικονομικά ισχυρότερου. Κι αφετέρου, οι μαρξιστές, που αφού προχώρησαν σε παρόμοια κατάτμηση των ανθρώπων στα κοινωνικά σύνολα που δημιούργησε ο σημερινός τεχνικός «πολιτισμός», αντιμετωπίζει την ανθρωπότητα σαν οικουμενικό σύνολο το οποίο

οφείλει για να επιβιώσει να προχωρά σε αμιγώς ταξικές συγκρούσεις. Η δε ουτοπική εικόνα του κομμουνισμού στηρίζει την ουτοπική ευμάρεια όλων, στον κολεκτιβισμό και την ρήση του Μάρξ «από τον καθένα σύμφωνα με τις ικανότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του», γεγονός εκ των πραγμάτων εναντίον της Φύσης και υπέρ της ολοκληρωτικής εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων, αποκλειστικά από αυτό το «ενιαίο» κι οικουμενικό σύνολο.

Σε αυτά τα στρατόπεδα, έρχεται να ανταρχει ένας υγιής Φυλετισμός, αντίθετος με τις αρχές της αποικιοκρατίας (που αποσκοπεί στην ολοένα και μεγαλύτερη κατάχρηση πόρων) και θιασώτης της αυτάρκειας των φυλετικών συνόλων, με πλήρη σεβασμό προς το φυσικό περιβάλλον. Οι Φυλές και τα Έθνη, οφείλουν να βρίσκονται σταθερά σε καθεστώς αυτάρκειας, που μπορεί να συμβεί μόνο μέσα από την συνειδητοποίηση της διαφορετικότητας και όταν αυτό δεν είναι εφικτό να ανταγωνίζονται όπως κάθε άλλος οργανισμός και τα έμβια σύνολά του, όταν βρίσκονται ελεύθερα στο φυσικό περιβάλλον. Ως εκ τούτου, τα μέλη των εθνοφυλετικών συνόλων με την σειρά τους, πρέπει να επιζητούν την εξέλιξή τους, να απορρίπτουν την όποια μειονεκτική τους υπόσταση και να επιδιώκουν την απομόνωση κάθε περίπτωσης που θα μπορούσε να τα βλάψει εκ των έσω (ευγονική). Κι εδώ η ρήση μιας εξέχουσας προσωπικότητας, του Ζαν Ζακ Ρουσσώ είναι ενδεικτική: «Η Φύση χρησιμοποιεί αυτόν ακριβώς τον νόμο που χρησιμοποιούσε η αρχαία Σπάρτη για τα παιδιά των πολιτών της. Δηλαδή, ευνοεί εκείνους που είναι υγιείς ώστε να ζήσουν και με μια αποτελεσματική μέθοδο καταστρέφει τους υπόλοιπους».

Η Οικολογία από την Εθνικιστική Επαναστατική Σκοπιά

Αναγνωρίζοντας τον κοινό Δυνάστη της Φύσης και των Εθνών στην σημερινή κοινωνία, στο πρόσωπο εκείνων που βρίσκονται αυθαίρετα στην κορυφή της πυραμίδας της εξουσίας, από όπου δημιουργούν τις προϋποθέσεις της υποτιθέμενης «παντοδυναμίας» τους, ο Εθνικισμός μας, δεν μπορεί παρά να βλέπει σαν μονόδρομο την απαίτηση της ριζικής κοινωνικής αλλαγής μέσα από την απόρριψη των σημερινών παραγωγικών σχέσεων και της καρατόμησης από την θέση αυτή, των ισχυρότερων υπό την κατηγορία των φυσικών και ηθικών αυτουργών, μετασχηματίζοντας τα πάντα σε μια πιο σεβάσμια προς την Φύση και τις αρχές της βάση. Δεν αρκείται όμως μόνο σε αυτό. Όπως περιγράφεται στην αρχή του κειμένου, η διασάλευση της αρμονικής σχέσης μεταξύ του Ανθρώπου σαν νοήμονος όντος και της Φύσης σαν το υπερσύνολο των πλασμάτων και των παραγόντων που δημιουργούν και εξελίσσουν την Ζωή, ήλθε εξαιτίας αλλαγής στην συνειδησή του.

Επομένως, είναι ορθή η άποψη όσων ισχυρίζονται πως ο Εθνικισμός μας, έχει σαν απώτερο σκοπό την σφυρηλάτηση ενός Νέου Ανθρώπου, που θα ακολουθήσει επιτέλους το πεπρωμένο του πάνω στην Γη –ενός Υπεράνθρωπου, όπως τον περίγραψε ο Νίτσε- να καταστρέφει τον σάπιο τεχνικό «πολιτισμό» και να επιστρέφει στις Αξίες που του έδωσε η Φύση. Αντιτάσσεται λοιπόν, ολοκληρωτικά στα σημερινά αφύσικα πρότυπα, και έχοντας καταδείξει το πρόβλημα, επιφέρει την αναγκαία πλέον ανανέωση του ανθρώπινου συνειδητού, επαναφέροντας σε αυτό την παλαιά του και απολεσθείσα Φυσιολατρεία.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΠΤΕΡΥΓΑ

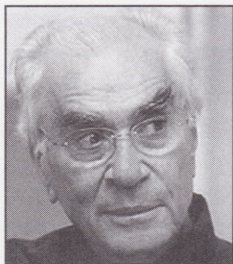
οικολογία και εθνικισμός στο internet:

www.oikologiko.blogspot.com

«Το Finis Graeciae έχει συντελεσθεί»

Μια απάντηση στο μετεκλογικό κείμενο του καθηγητού κ. Γιανναρά
«Η κενότητα αντιμέτωπη με την καπηλεία»

«Η πληρότητα συντρόφισσα της δειλίας»
ή μ' άλλα λόγια: «Η σιωπηρή ή φωνασκούμενη συναίνεση,
ομότεχνη της συνοδοιπορίας»

Σεβαστέ μου Καθηγητά,
Προσέγγισα μεθοδικά το κείμενό Σας, μέσω της διαχρονικής «ντιρεκτίβας» του Ταλμούδ: με τους τέσσερις τρόπους που πρέπει αναγκαία ν' ακολουθήσει η κάθε ουσιώδης διείσδυση σ' ένα κείμενο:

Πσάτ = Κυριολεξία, Ρεμέζ = Μεταφορά, Ντράς = Αλληγορία, Σόντ = Μυστικό Νόημα, δλδ «το κατ' εξοχήν Άρρητο». Όπως πρόδηλα (ελέω ...θεολογικών σπουδών) γνωρίζετε, τα αρχικά αυτών των εβραϊκών λέξεων σχηματίζουν τη λέξη Παρντές = Παράδεισος. Για τον εχθρό του Ελληνισμού Διεθνή Σιωνισμό, δίχως την Κυριολεξία δεν μπορεί να υπάρξει η Μεταφορά ως πηγή της Αλληγορίας, η οποία περιβάλλει το Άρρητο μέσα στο ήδη ρηθέν. Αυτό το υπο – σημαίνω εγώ σε Εσάς, ο παθιασμένος και πεπερασμένος Εθνικιστής, στον γαλήνιο και «απεριόριστο» Δημοκράτη, πριν καταθέσω τα ακόλουθα:

**«Το πρόταγμα περί δήθεν
«ελαχίστου» της δημοκρατίας»**

Το βιβλογενές μαξιμαλιστικό σας πρόταγμα περί δήθεν «ελαχίστου» της δημοκρατίας, άρα και

περί ενός αρρήτου μεγίστου της a priori νοουμένου, είναι τω όντι μια επιτηδειότατη νοητική πρόκληση για οιονδήποτε στοιχειωδώς σκεπτόμενο, αλλά συνάμα μία υπέρπουσα δήλωση βαθείας προσήλωσης στο άδηλο «μέγιστο» της δημοκρατίας, το οποίον βεβαίως παραμένει ζητούμενο και υπεσχημένο. Έτσι ξεκινάτε αριστοτεχνικά με μian ομολογία νομιμοφροσύνης στο καθεστώς («για τον φόβο των Ιουδαίων») και ταυτόχρονα θέτετε το υπόβαθρο της ex cathedra προσέγγισης που ακολουθεί. Διαβατήριο εποχιακής συναίνεσης και κομψεύμενης συνοδοιπορίας των ποικιλοχρώμων παρακμιών του ανίατα μεταπολεμικού σιωνόδουλου κατεστημένου; Ή ακκισμός μιάς χορτάτης και βολεμένης «άποψης» (σήμερα εξάλλου ΟΛΟΙ έχουν «άποψη», ακριβώς όπως ΟΛΟΙ διαθέτουν πρωκτικό τρήμα).

Παρά το ότι ιστοριοδιφώς συστηματικά, ειλικρινά δεν είμαι σε θέση ν' ανιχνεύσω (τουλάχιστον μετά το 1945, με την λήξη του Β' Εμφυλίου Ευρωπαϊκού Πολέμου), κάποια χρονική περίοδο στην οποίαν ο κοινοβουλευτισμός δεν ήταν εμπορευματοποιημένος (δλδ. σε ακρότερη λεκτική συνεκδοχή ηχητικής ταυτότητας δεν ήταν.... κυνοβουλευτισμός). Εγώ, αλλά και οι όμοιοί μου (αεί αλλήλοις πελάζοντες) θα είμεθα επί στιγμή ευτυχείς, εάν τρόπον τινά μας το υποδει-

ευθύνες» σε «οποιοδήποτε άλλο κόμμα», καθώς είναι βέβαιο ότι τούτο θα είναι επ' ωφελεία του Έθνους και του Γένους, ακόμη και στην ζοφώδη περίοδο που διάγουμε επί μακρόν. Ευφυΐα, τουλάχιστον μακιαβελική, διέθετε (πανθομολογούμενως!) ο Αδόλφος Χίτλερ και το πολιτικό του επιτελείο (εν συνόλω), συνδυασμένη τα μάλιστα με δημιουργικές φιλοδοξίες και ανταντακλαστικά πολύπλευρης καλλιέργειας, όμως (καθ' ημάς αδικώς και κακοβούλως) εισπράττουν επ' αυτού δι-αρκή ιστορικό κόλαφο και ανάθεμα. Κύριε καθηγητά, γνωρίζετε, κάλλιον ημών, πως ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις... Οπότε δεν τίθεται θέμα, καλύτερο ο οιοσδήποτε Αλφόνσο Γαβριήλ Καπόνε «τιμονιέρης» της Πατρίδας, επ' ωφελεία του Έθνους και του Γένους, (ασχέτως αν ταυτοχρόνως ωφελεί εαυτόν και τους περί αυτόν) παρά η οία Αδελφή Τερέζα, άσπιλη και καθολικώς αβλαβής. Βεβαίως, αναφορικά με την τρέχουσα νεοελληνική πραγματικότητα, δεν μιλάμε καν για μετριότητες αλλά για ανυπαρξίες, όπως επίσης δεν μιλάμε για κράτος - θεράποντα του Γένους, αλλά για εγκοπρίζουσα α-κράτεια, θεραπευοειδή διεθνών και εντοπιών αντεθνικών συμφερόντων. Επί πλέον τα περί καλλιέργειας φασκόμια, ανακαλούν (ανταντακλαστικώς) στον νου μας την αείμνηστο ρήση του Δόκτορος Γκαίμπελ: «Όταν ακούω την λέξη καλλιέργεια, τραβώ το πιστόλι μου», την οποία, της μεταπολιτευτικής περιόδου δοθείσης και του συνακολούθου επηνεχθέντος οσχεακού φόρτου, θα μπορούσαμε εν προκειμένω να παραφράσουμε, λέγοντες : «Όταν ακούω την λέξη καλλιέργεια, τραβώ το... μόριό μου».

Ανατολιστί «nisaf», πλέον με τις «κουλτούρες» και τους καλλιεργημένους αγριόφλους κύριε Καθηγητά! Δεν αισθάνεστε επί τέλους το δυσώδες πνευματικό βοθρόλυμα το οποίο μας επεσυσσώρευσαν τόσοι φανατικοί αυνάνες της κουλτούρας, στις τρεις (περίπου) πρόσφατες δεκαετίες εθνικού βίου; Όσον αφορά στην «μετριότητα, έστω την ηθικότερη», στην οποία αναφέρεστε, αυτή επί μία τουλάχιστον γενιά αποτελεί αγιάτρευτο σπυρί της δημόσιας ζωής, καθόσον μάλιστα συνήθως οι καταθλιπιογόνες μετριότητες που συνιστούν το νυν σκηνικό, σπανίως δια-

θέτουν ηθικό βάρος που έστω φθάνει εκείνο μιάς αζιοπρεπούς κοκότας.

Χαιρόμαστε άφαστα, διότι με καυστική ακρίβεια γράφετε: «η εντολή διακυβέρνησης παρέμεινε στους δραματικά ανεπαρκείς», καθώς δεν υπήρχε μη χείρων (για την ...ανάθεση της εξουσίας πάντα) εναλλακτική λύση ! Δεν κατανούμε όμως πως θα βρεθεί η λύση αυτή σε βραχυπρόθεσμο ή μεσοπρόθεσμο χρόνο, όπως αυτός ορίζεται από την κοινοβουλευτική τετραετία. Θα εμβαπτισθούν οι συνιστώντες Κράτος και Βουλή των Ελλήνων σ' ένα θαυματουργό Σιλβάμ; Θα εξοντώσουμε τις εξωτερικές κατά της Πατρίδας επιβουλές και θ' απαλείψουμε τα τραυματικώς χαινόντα εσωτερικά προβλήματα με ιεροπραξίες; Επίκειται μήπως η Αποκάλυψις και μας το κρύβετε; Θα αγανακτήσει ανεπιστρώφως ο κ. Πρωθυπουργός και θα ενεργήσει δίκην μάγου - θεραπευτού, υπερβαίνοντας τα εσκαμμένα όρια της φιλελεύθερης ιδεολογικοπολιτικής μήτρας του και του διεθνούς περιγύρου;

Δεν είναι αρκετά ευρύς κύριε Καθηγητά ο υφιστάμενος πολιτικός ανεμοδόχος για να ξεβρωμίσει η μπόχα του σηπόμενου παραπολιτικού υπονόμου της μάζας, της μίζας, της ρεμούλας και της αρπαχτής. Εισ μάτην ευχολογείτε να εξαναγκασθούν οι κρατούντες σε σοβαρότητα. Επιδεικνύουν (άλλοτε φιλοτίμως, άλλοτε ευκαιρικώς) όσην τους επιτρέπει το σύνολο πολιτικό μας σύστημα. Αλλά ακόμη κι' αν εξεβιάζοντο από την «ιερή» λαϊκή εντολή, σε καινοφανή για την Ελλάδα υπερ-προσπάθεια, πως δηλαδή θα «...διαφοροποιηθούν από τον μεταπρατικό, επαρχιώτικο μηδενισμό των «προοδευτικών» αντιπάλων τους ...»; Επάγοντες έναν πρωτογενή, πρωτεουσιάνικο, μηδενισμό νεοεποχίτικης φιλελεύθερης έμπνευσης για να εξισορροπήσουν με οικουμενιστικές φλύκταινες τις διεθνιστικές φλύκταινες των ποικίλων χαλκείων της αριστεράς; Οι εκάστοτε κρατούντες και η εθνική αντιπροσωπεία ενδιαφέρονται πρωτίστως για την αλτάνα της βουλής και κατόπιν για τους κομματικούς τους μπαξέδες. «**That's all no more!**» Και να ήθελαν, τι φαντάζεστε ότι θα μπορούσαν να πράξουν; Υφίστανται «ντόπιους και ξένους περιορισμούς». **Ή μήπως το αγνοείτε κι' αυτό**

Διδάσκαλε; Ενδεχομένως να σκέπτεσθε πως ίσως ...αφυπνισθεί ο λαός! Κατά την λαϊκή σοφία«δεν κλάνουν οι πεθαμένοι» Σοφολογιώτατε.

«Στον χώρο της εκπαίδευσης επί δεκαετίες γιγαντώθηκε, το καρκίνωμα του χαμερπέστερου και λυσσωδέστερου αντιπατριωτισμού... το Finis Graeciae έχει συντελεσθεί»

«Σχολεία και πανεπιστήμια θα είναι και πάλι φέουδα θριαμβικής κυριαρχίας ψυχανώμαλων υπερασπιστών της γραμμαματοσύνης και της αναιδείας» όπως γλαφυρότατα περιγράφετε, διότι φυτεύτηκε και επί δεκαετίες γιγαντώθηκε στον χώρο της εκπαίδευσης, το πλέον αδιαφοροποίητο καρκίνωμα του χαμερπέστερου και λυσσωδέστερου αντιπατριωτισμού, παράγοντας διαρκώς όλο και πιο θρασείες επιγόνους του. Δεν βλέπατε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο το κοπροσκυλολόι που σωρεύτηκε με τον καιρό στους διδακτικούς θώκους, ή στο οπτικό πεδίο σας χωρούσαν μόνον οι εξαιρέσεις (π.χ. οι κ.κ. Ήφαιστος και Πλατιάς) ; Αγνοείτε δλδ κύριε Καθηγητά ότι επί μια τουλάχιστον γενιά, διαβατήριο πανεπιστημιακής καριέρας είναι συνηθέστατα το μασονικό περίζωμα, η μεικτή καταγωγή (κατά προτίμηση ιουδαϊκή) , η ερυθρά ή τουλάχιστον πρασινο-ρόζ ιδεολογία, η γονατοαγκωνιαία στάση για την σεξουαλική φροντίδα των εκάστοτε προϊσταμένων (ανάλογα με το φύλο και τις ηδονιστικές τους προτιμήσεις); Δεν βλέπατε ποιους «φοιτητές» πατρονάριζε ο κ. Μεταξόπουλος και η παρέα των «σελέμηδων» ; Δεν είχατε ακούσει ποτέ για το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, π.χ. για την εκεί δράση των ...συμπαθών κυριών Γιοβάνοβιτς και Βώρου ; A capite ad calcem το μόρφωμα της παιδείας νοσεί βαρύτατα, δομικά και λειτουργικά, πρώτιστα σε ανθρώπινο δυναμικό. Οι «αρχιερατικές» συμπεριφορές πολλών μελών της καθηγητικής αγέλης των αποσυντιθέμενων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων αυτού του τόπου, διαστρέφουν την παιδευτική διάσταση του ακαδημαϊκού γεγονότος σε εγωπαθητικό θέαμα και ακρόαμα, εμπορία κύρους, νοσηρή κοινωνιοπάθεια αυτοκαταξίωσης και κακότεχνη παντομίμα

αξιοπρέπειας. Με τέτοιους διδάσκοντες, τι σπουδάζουσα νεολαία θέλατε ; Δεν καρτερά κανείς, εχέφρων και ρεαλιστής, «καλλιγραφία από της μυλωνούς τον κόλο» ! Και μιάς και προσεγγίσαμε την ...επίμαχο ζώνη, το «ό,τι φάμε ό,τι πιούμε κι ό,τι αρπάξει ο κόλος μας» αποτελεί εδώ και καιρό το σύνθημα της γραικυλικής νεολαίας, ισουΰφές και παράπλευρο των γνωστών: «φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες», «τι έχουν να μοιράσουνε ντόπιοι και ξένοι εργάτες», «hasta la Vitoria siempre» και άλλων τραγελαφικών και φαρσοκωμειδυλιακών αναλόγων.

Εγέρθητι Καθηγητά μου, το Finis Graeciae έχει συντελεσθεί! Ανάσταση νεκρών ζητείται! Ου μιν εις μάτην. Το φαυλετίφαιλο σύστημα στέκει a segno, διαθέτει τεράστια αποθέματα ευκαμψίας, είναι απρόσωπο με άμετρα προσωπεία και τακτικά προβαίνει σε aktarma των αγελαίων μαζών υπό άλλο ιδιοκτήτη. Αυτό το σύστημα μετέπλασε και εξήλαξε την ελληνική κοινωνία σε ελλαδική. Σ' αυτόν τον θλιβερό εσμό ατόμων (αντί για πρόσωπα) που νοιάζονται μόνο για την «πάρτη» τους και όχι απλώς ανέχονται, αλλά επωάζουν και παράγουν ψυχοπαθολογικούς ακκισμούς αρνησιπατρίας και αρρωστημένου κοσμοπολιτισμού. (Δεν κατανοώ βεβαίως, γιατί γράφετε «τάχα κοσμοπολιτισμού», θα επιθυμούσατε δηλαδή να είναι γνήσιος και καθαρός ο κοσμοπολιτισμός; Το «τάχα» του σας θλίβει και όχι η εθνοκτόνα του φύση;)

Αυτή λοιπόν η ελλαδική κοινωνία, που «γουστάρει» ξέφρενα τον... κ. Ρουβά, (ο οποίος τραγούδουσε στην Μεγαλόνησο κοντά στο σημείο που οι Μογγόλοι της Αγκυρας μακέλευσαν τον Σολωμό Σολωμού), που βρήκε τον τιμητή Κάτωνά της στο πρόσωπο του κ. Τριανταφυλόπουλου, που η γλώσσα της πάσχει από «πουπουϊσμό» (όπως γράφω τώρα για να είμαι κατανοητός), που...(ατέρμων ο δυσειδής κατάλογος), δεν έχει βεβαίως ερείσματα αξιοπρεπείας και συλλογικό αυτοσεβασμό. Και τούτο είναι το εύλογο συνακόλουθο της (κατά μείζονα λόγο) υφισταμένης παντελούς ενδείας ατομικής αξιοπρεπείας και ατομικού αυτοσεβασμού (επαναλαμβάνω ότι σκοπίμως γράφω «άτομο» και όχι πρόσωπο, καθώς ο ύστατος περσοναλισμός στον πλανή-

την είναι ζημιολόγοι και αστραφτερό ακτήματα των εθνικιστών, ναζί, φασιστών... και λοιπών «βρυκολάκων» που επιμένουν να ανθίσπνταντα στον ομογενοποιητικό καταποινισμό του σιωνοκρατούμενου καθατηρίου). Οι λοιποί, οι προνομιοῦχοι είναι μάζες ή άτομα κύριε Καθηγητά. Εξω από το μαιντρί υπάρχουν οι τσοπάνηδες (τα διεθνή αφεντικά), τα σποπανάσκυλα (οι αντίποδοι δεξιοί και αριστεροί τους, πράκτορες, χαφιέδες, μισθοφόροι και «... τσοχανταραίοι») και οι λύκοι. Οι υπόλοιποι αποτελούν αναλώσιμους αμνούς στο σιωνικό επαναλαμβανόμενο «ιουδαίο χριστιανικό πεσάχ». Μην αναζητείτε λοιπόν νύκτωρ στο στερέωμά των Ισπερσιμόφου Βριώνος, Αεινάταδραπος από Πιλανητικό ήμισφαίριο πόπου βρισκόμασπερι. Η εμμονή εμάς δεν είναι δουκιχωτισμός είναι επεικώς προοίμιοι μανιοκαθλίψεως όητικαυληρονιτικής ανόιας. «... τσοπανάσκυλα...» Στις ημέρες μας οι μνηφοφόροι με την επιλογή τους «οριοθετούν» συγκυριακά, ποιοιού χρώματος τιτλούχοι θα φάνε λιζάμπάτα περίφσότερα φιλέτα «... la Chateaubriand» θα πιούη πιζάμπάτα περισσότερο Chivas Regal (εδώ δόξα και τιμή στο ΠΑΣΟΚ που χάρισε απλόχερα την οδοσιαλιστική μέθεξη του «νερού της ζωής» στους νεοέλληνα χαχόλο, ο οποίος έπινε μύρρα Φιξ και ρετσίνα Κουρτάκη στην εποχή της «... Δεξιάς Τυρανίας), καθώς και ποιών οι «κολλητοί» θα διοριστούν «αξιοκρατικά» στο έρμ(α)ο Δημόσιο ή σε επιχειρήσεις των εκάστοτε «ημετέρων» με την Μην παριστάνετε λοιπόν Διδάσκαλε τον βασιμάνη της δημοκρατικής ευαισθησίας, επειδή το ημιδημοκρατίζον «ημιεθνικίζον πατριωτικό μορφο σισσώματμα» του κ. Καρατζαφέρη μπήκε στην Βουλή. Ο ΛΑΟΣ του προαναφερθέντος, «κραυγάζει κωμικά» τον «καιροσκοπικό εθνικισμό» που γενώ εσείς με περίσσεια πολιτικής ωριμότητας και ακμαίο πατριωτικό ήθος μήπως είστε πομπός ενός άλλου, σοβαρού, απαρτιωμένου και μη κραυγαλέου εθνικισμού; Βεβαίως δεν διαμαρτύρεστε ως θιγείς εθνικιστής, διότι, έτι βεβαίότερον, δεν είστε εθνικιστής, αφού δεν έχετε προβεί ούτε σε ομολογία (αναγκαίο) ούτε σε οιαδήποτε έμπρακτο εκδήλωση (ικανό) δηλωτική του εθνικισμού. Οπότε αφήστε την γκροτέσκα ειρωνεία σας, γιατί

περισσέυει, πριν από εσάς, έχουν φρυάξει πάμπολλοι επειδή οι γιγαντιοί εθνικιστές του ΛΑΟΣ εισήλθαν στο «άδυτον της βουλής»... (erratum calamus) Βουλής. Επαναλαμβάνω πάμπολλοι εκτομίες κίναδοι, δυσπαρευνικές αριστερές γεροντοκόρες, αμερικανόφιλοι πρωκτολειοί, εμβρουτησιακοί αριστεροδεξιοί κομματάρχες, αλαβανικές (όχι αλβανικές) κομπανίες και κάθε είδους κοινobουλευτίζουσα γλίνα της οποίας η πορεία στερείται θοιάκος, αλλά είναι... βασικά «αντιφασιστική» «... μιμήτοιπεντοπ πακ έιζλοχΣ» Στους μεσοδόμους του χιλαντίου επέπεσε κατατονική ρηκροπλασία σωμαευθαλωτηγγραφίδιων της μαρξοφιλελεύθερης γενιάς, γιατί ο σωλεύσωμος «Χέρι» και το κόμμα του μπήκαν στο κοινobούλιο Λογής, λογής γνάθαινες, σοβαροφανείς ρωποπτεπερηθρες, έργω ή λόγω θυληδρίες, σιωνιότικα συμπλήμματα, ολιγοβούμενα εκκοπρίσματα, πύνητλοφάγες, πτηνηκαλώπεκες, απασάπαντες τάραχθηκαηωσαντο κη Πρωθυπουργός να επεξέτεινε τα χωρικά μας όδατα και να γενάτο casus belli με τον «απέναντι» κουμπάρο του! Quod licet bovi, non licet jovi Διδάσκαλε, προς Θεών, μην ταυτίζεστε με τα σκύβαλα, μη συναιείτε με το βιολογικό προλεταριάτο και τον κοινωνικό «κνετλβέ». Ο κ. Καρατζαφέρης είναι καλέ! δεν είναι η ημεραρχία Prinz Eugen των SS! Θαρσείν χρείω ερυθροί, ρόζ, πράσινοι και σιέλ παρτιζάνοι του Κολωνακίου, των βορείων και νοτιών προαστίων του πολυφυλετικού άστεως, δεν θα χυθεί αίμα! Εξάλλου η «εθνοσωτήρια» μεταπολίτευση τα ψέκασε όλα με αντιφασιστική μορβία! Ουδείς κίνδυνος, μη στενοχωρείστε κύριε Καθηγητά, θα μας σώσει όλους το λεβεντόπαιδο κ. Δημητράς από τους «... μελανοχιτώνες» του ΛΑΟΣ. Προς τι τόσο πάθος; Σ' αυτήν την Πατρίδα ο αντιπατριωτισμός είναι πλέον λαμαρκιανό καταγωγική έμφυτη ορμή, ανάγκη ενστικτώδης, βαθύ αντανακλάστικό δημοκρατικού πουριτανισμού και διαβατήριο κοινωνικής αποδοχής. «... ητ Μαυλίστηκε το...» καημένο και πάναγνο εκλογικό σώμα από τον «γκαιμπελισμό» του ΛΑΟΣ και βρήκε τρόπο να διαδηλώσει τον θυμό του για τη συμπλεγματική επαρχιώτιλα της αρνησιπατρίας και για τον απροκάλυπτο λακεδισμό

πρωκτομάκτρον, σκεφθείτε τι βαρύτητα μπορεί να έχει η κάθε ξεινοβάκχη των σιωνιστών και ο κάθε μαρξοτραφεύς θλαδίας. Τα δίποδα αυτής της κατηγορίας οιστρηλατούνται και έχουν ισχυρά σκύζα για μόστρα, μάσα, μίζα. Εάν εμείς δεν ...προγκάμε έγκαιρα και ρεαλιστικά την κάθε ματρώλη, μοιραία θα γεμίσουμε από παράγωγά της.

Για τα περί προκλήσεως των «αριστερών» δυνάμεων κατά την διάρκεια του προεκλογικού debate των πολιτικών και της ελλείψεως «δημοκρατικής ευαισθησίας» (μάλιστα ...δε και των δημοσιογράφων!), με όλο το λειψό μου σέβας, νομίζω ειλικρινά ότι παραλογίζεστε: ο αφεδρών δεν ήταν ποτέ, ούτε και τώρα είναι αποσημνιτικό!

Βεβαίως θα περίμενα ν' ανησυχούσατε με ανάλογη «δημοκρατική» και συνάμα εθνική ευαισθησία, όταν στο κασαλβίο του Παντείου αλώνιζε ο Ροζενστάιν – Ροζάκης και το μαρξοαναρχικό κοπροσκυλολόδι που επώασε η βοθροκουλτούρα της μεταπολίτευσης. Εφόσον (θεία προνοία) σωθήκατε από την πνευματική ψώρα ως νεαρός, προς τι ο συναγελασμός, η συναίνεση και εν τέλει η σιωπηρά συνοδοιπορία με τα πυγαλγή ακάρεά της; Εκτός κι' αν τα 72 χρόνια μπορούν να αποξηράνουν μαζί με τους ιμέρους και τις αρχές, γεννώντας φόβο.

Σχετικά με τους «λίγους που ηδονίζονται βασιλίζοντας τους πολλούς» και τις ενδεχόμενες πλέον σύνθετες και λάγνες παραλλαγές των αναζητήσεών τους, σας συνιστώ ταχεία εντρύφηση στο «Venus im Pelz» του Leopold Ritter von Sacher-Masoch, στο μνημειώδες «Psychopathia Sexualis» του Richard von Krafft-Ebbing και βέβαια οπωσδήποτε στα «Justine» και «Juliette» του Marquis de Sade. Τα γαλλικά και τα γερμανικά σας είναι επαρκέστατα, οπότε η προσέγγιση στο πρωτότυπο ενδείκνυται. Μόνον, για λόγους ψυχοδιανοητικής διευκολύνσεως, όταν προβληματίζεστε για την αντίστιξη δημοσίου και ιδιωτικού δρωμένου των νεογραιοκύλων, να θυμάστε πάντα ένα στιχάκι του συμπαθούς κ. Διονύση Σαβόπουλου: «...χαφιέδες και πρεζάκηδες και ταξικά κωθώνια». Γι' αυτούς η αγυρτεία, η ευτέλεια και η κτηνωδία συνιστούν ευχαριστιακό γεγονός!

Εσείς ο καταξιωμένος universitaire honorable de la Sorbonne, προ του θανάτου Σας γράψτε επί τέλους μετά το «Σχόλιο στο άσμα ασμάτων», το «Σχόλιο στο Χάσμα Χασμάτων» τουτέστιν για την διεθνιστική πνευματική γάγγραινα που σβήνει μεθοδικά την τελευταία ικμάδα της Ελληνικής σκέψης. Μετά το «Η Αριστερά ως Δεξιά - η Δεξιά ως Παντομίμα» γράψτε «Η ελληνική πολιτική ως Drag Show : Η Αριστερά ως Drame giocoso η Δεξιά ως Opera Bufo». Μετά το «Ορθοδοξία και Δύση στη Νεώτερη Ελλάδα» γράψτε «Νεορθοδοξία και Ανατολή στο Νεώτερο Γιουνανιστάν». Η πατρίδα χρειάζεται λόγο κηρυγματικό, μάχιμο, θετικό όχι απολογητικό, δειλό, αρνητικό! Μην ειδωλοποιείτε άλλο την νοητική σας ικανότητα, λατρεύοντας τις δυνατότητες της λογικής. Δεν είναι ατέρμονες ούτε μπορούν να διαχειριστούν δίχως δράση την προϋούσα γενικευμένη φθίση του εθνικού οργανισμού. Φαίνεται μάλλον ότι ενώ Σεις αγρυπνεείτε «η καρδιά Σας καθεύδει».

Διαλέξτε επί τέλους κύριε Καθηγητά: Προσκυνάτε τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως των Αθηνών, απείκασμα της Ελληνικής Αρμονίας και χάρμα των ανθρώπων ή την τυραννία του Γιαχβέ στην Ιερουσαλήμ της Ιουδαίας;

Θυμηθείτε πως ακόμη και ο δαιμόνιος Σαούλ, ο λατρεμένος μαθητής του Αρχираβίνου Γαμαλιήλ σημειώνει σε κάποια από τις «επιστολές» του: «... Όποιος δεν είναι θερμός ή ψυχρός τον ξερνάει ο Θεός...». Διδάσκαλε «ου δύνασθαι δυσίν Κυρίοις δουλεύειν»...ή με το Εθνος ή με τις δυνάμεις της σήψης και της διάλυσης!

Μη νοιάζεστε όμως, το 2008 που Σεις αναμένετε να έχει «βαρύ χειμώνα», σύμφωνα με παραχριστιανικές καταληψιακές προφητείες θα είναι annus terribilis, χείρον του 1922. Οπότεθα διασκεδάσουμε όλοι!

ΕΡΡΩΣΘΕ ΟΙΟΝΕΙ ή άραγε.... SALOM;

PS 1. ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ DE PROFUNDIS: ΦΥΛΑΧΘΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΛΑΚΗ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟ, ΑΝ ΔΙΑΒΑΣΕΙ ΤΙ ΓΡΑΦΕΤΕ ΘΑ ΣΑΣ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ ΑΠΟ ΤΗΛΟΨΙΑΣ ΣΕ....ΚΙΜΟΝΟ (ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΕΠΙ ΤΟ ΕΞΩΤΙΚΩΣ ΑΠΩΑΝΑΤΟΛΙΚΟΤΕΡΟΝ

[Αποσπάσματα από το κείμενο του Χρήστου Γιανναρά]

Σε αυτό το ελάχιστο της Δημοκρατίας που είναι ο εμπορευματοποιημένος κοινοβουλευτισμός, κατορθώνει η κοινωνία να εκφράζεται με την ποσόστωση προτιμήσεων έστω και από ευτελέστατο δυναμικό πολιτικών της δυνάμεων. Κατά τούτο, το αποτέλεσμα των εκλογών της 16ης Σεπτεμβρίου 2007, με τη γλώσσα των αριθμών, γλώσσα των ποσοστώσεων, ήταν ελπιδοφόρο.

.....
Την ανοχή τους απέναντι στην υπονόμηση του συλλογικού αυτοσεβασμού, των ερεισμάτων αξιοπρέπειας, την οριοθέτησαν οι ψηφοφόροι και με το να δώσουν είσοδο στη Βουλή σε ένα κόμμα που κραυγάζει, σχεδόν κωμικά, τον καιροσκοπικό εθνικισμό και την τάχα φιλορθοδοξία του. Ίσως δεν είχε άλλο τρόπο το εκλογικό σώμα να διαδηλώσει τον θυμό του για τη συμπλεγματική επαρχιωτίλα της αρνησιπατρίας και για τον απροκάλυπτο λακεδισμό των κομμάτων εξουσίας.

Πάντως, για νουνεχείς πολίτες, είναι σίγουρη ντροπή να υπερασπίζει η καπηλεία την ελλείπουσα γνησιότητα όταν πρόκειται για τα μέγιστα και τίμια της ελληνικότητας, δηλαδή του πολιτισμού. Σε κατ' επίφασιν ελληνεπώνυμο κοινοβούλιο.

Αυτόν τον θυμό κρίσιμης μερίδας ψηφοφόρων προσπάθησαν τα κόμματα εξουσίας να τον κατευνάσουν προεκλογικά με ρητορική ψευδολογία. Και τα δυο βρέθηκαν να πιπιλάνε τη λέξη «Ελλάδα»: Το ένα βεβαιώνοντας «Μαζί πάμε την Ελλάδα μπροστά», το άλλο αναμηνυκάζοντας «Μαζί για την Ελλάδα». Αν οποιοσδήποτε άλλος, σε συνθήκες μη προεκλογικές, ανέφερε τη λέξη «Ελλάδα» ή «πατρίδα» στα κομματικά περιβάλλοντα εξουσίας, η χλεύη και οι προπηλακισμοί θα σηκώνονταν σύννεφο: Ο «ελληνάρας», ο «εθνικιστής», ίσως και ο «φασίστας» θα ήταν τα κοσμητικά επίθετα που θα εισέπραττε ο τολμητής. Ομως για προεκλογικό παραμύθιασμα των αφελών, με τη λέξη «Ελλάδα» σαν φύλλο συκής, συνθηματολογούσαν ακόμα και οι πειθήνιοι προπαγανδιστές της Πλεκτάνης Ανάν όσο και οι ασύστολοι αμύντορες του θλιβερού βιβλίου Ιστορίας της Στ Δημοτικού.

.....

...ΣΕ ΡΟΜΠΑ) ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΩΖΕΣΤΕ ΟΥΤΕ ...
«ΕΝ ΑΜΠΕΛΩΣΙΝ ΕΓΓΑΔΔΙ (1-14)»

PS 2. ΜΙΑ ΕΥΧΗ DE PROFUNDIS: ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟ ΤΗΣ SUPERBIA ΝΑ ΣΑΣ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΑΙΩΝΙΑ, ΣΑΝ ΤΟΝ ΚΕΝΟΔΟΞΟ ΤΟΥ ΒΙΔΕΡΜΑΝΝ, ΕΧΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΠΤΗΝΟΜΟΡΦΟΥ ΛΟΡΛΟΡ, ΤΟΥ ΑΝΕΚΔΙΗΓΗΤΟΥ ΜΑΧ ΕΡΝΣΤ, ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΑΤΕ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ. (ΠΕΙΤΕ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ, ΟΤΑΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣΑΤΕ ΣΤΟ ΗΟFGARTEN, ΕΙΧΑΝ ΑΠΟΜΕΙΝΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΡΑΒΙΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΔΟΧΑΙΟΥ ΜΑΡΞ ΤΡΙΓΥΡΩ;)

PS 3. ΚΙ' ΕΝΑ ΑΣΜΑΤΙΟΚΑΒΒΑΔΙΑΚΟΥ ΥΦΟΥΣ ΔΙ' ΗΜΑΣ, ΜΕ ...ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ:

Η Λίλιθ σε χαιδεύει όλο κάψα
οι προσευχές σου μάταιος γίνηκαν βραχνάς,
σταμάτησε βρε γέροντα την κλάψα
κάλπησ κι' ο Μπαφομέτ που προσκυνάς.

Του Φάουστ κακέκτυπτο, είν' το τέλος σου σιμά
στις οίμωγές σου πρόστυχος όχλος θα καγχάσει.
μια κήρα επάνω στο κουφάρι σου ορμά
κι' όταν τελειώσει όλοι θα σ' έχουνε ξεχάσει.

Κύμβαλο σκάρτο σε προσμένει η λήθη,
του Ναζωραίου ζητιάνεψες ελπίδα και χαρά,
η τήβεννος σου μάταιο ήτανε ψιμύθι
και το έργο σου μί' ασήμαντη αρά.

Η Γέενα σε προσμένει ερεθισμένη,
μια succuba στα πόδια σου ακουμπτά,
φάσμα φοιτήτριας πούναι πεθαμένη,
σε μυκτηρίζει κι' ειν τα μάτια της θαμπά.

Φοίβος τοξότης σε κοιτάζει και γελά,
εκεί που πας δεν έχει μέλι ούτε γάλα
πέρασε η ζήση σου με όνειρα θολά
κι' έχασες των Ελλήνων τα μεγάλα.

ΉΤΑΝ ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ;

Ήθελε να ζητήσει ανακωχή από την Ελλάδα στις αρχές Δεκεμβρίου του '40 ο Μουσολίνι. Τον απέτρεψε ο Τσιάνο...

Στις αρχές του Δεκεμβρίου του 1940 ο Μπενίτο Μουσολίνι μετά τις θριαμβευτικές νίκες του Ελληνικού Στρατού, ήθελε να ζητήσει ανακωχή με την μεσολάβηση του Χίτλερ. Σημειώνει στο ημερολόγιό του στις 4 Δεκεμβρίου ο υπουργός εξωτερικών της Ιταλίας κόμης Τσιάνο:

«Μου τηλεφωνούν ότι χάσαμε το Πόγραδετς και οι Έλληνες δίσπασαν τις γραμμές μας... Ο Μουσολίνι με κάλεσε στο Παλάτσο Βενέτσια. Ποτέ δεν τον είδα τόσο καταβεβλημένο. Μου λέει: «δεν γίνεται πια τίποτε... πρέπει να ζητήσουμε ανακωχή με την μεσολάβηση του Χίτλερ».»

Στην συνέχεια ο κόμης Τσιάνο περιγράφει στο

ημερολόγιό του πως κατόρθωσε να αλλάξει την γνώμη του Μουσολίνι και να συνεχιστεί ο πόλεμος. Σημειώνουμε ότι ο κόμης Τσιάνο λίγα χρόνια αργότερα εκτελέστηκε σαν πράκτορας των Άγγλων. Όμως και οι νέες ιταλικές πρωτοβουλίες στο μέτωπο της Βορείου Ηπείρου είχαν οικτρή αποτυχία και ο Ελληνικός Στρατός συνεχώς προχωρούσε. Τι πιο λογικό λοιπόν από το να επανέλθει ο Μουσολίνι στην θέση που είχε και στις αρχές Δεκεμβρίου, να ζητήσει δηλαδή ανακωχή με την μεσολάβηση του Χίτλερ.

Ιανουάριος Του 1941

Στις 10 Ιανουαρίου του 1941, ο Ελληνικός Στρατός καταλαμβάνει και την Κλεισούρα. Ο πόλεμος στην Αλβανία μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας έχει κριθεί και ήδη υπάρχουν οι πρώτες αναγνωριστικές κρούσεις στην Ελληνική κυβέρνηση από Γερμανικής πλευράς για ανακωχή μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας και τοποθέτηση Γερμανικών δυνάμεων μεταξύ Ελληνικών και Ιταλικών στρατευμάτων και με ταυτόχρονη αναγνώριση του κυριαρχικού δικαιώματος της Ελλάδος στην Βόρειο Ηπειρο. Οι Γερμανοί επιθυμούν διακαώς μια τέτοια εξέλιξη, όχι από φιλελληνισμό, γιατί τα αισθήματα είναι τα τελευταία που παίζουν ρόλο στις αποφάσεις των ηγετών των κρατών, αλλά γιατί δεν επιθυμούν την εμπλοκή τους και σε άλλα πολεμικά μέτωπα, ενθουσιάζονται τα όσα έγιναν στον Α' παγκόσμιο πόλεμο. Έχει γραφεί ότι, τις ημέρες εκείνες του Ιανουαρίου του 1941, είχε επισκεφθεί την Ελλάδα ο ίδιος ο επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών της Γερμανίας, ναύαρχος Φον Κανάρης και ότι την γερμανική πρόταση έβλεπε με πνεύμα κατανόησης και ο ίδιος ο Ιωάννης Μεταξάς. Αυτό για τον απλούστατο λόγο ότι μια τέτοια

Ιταλοί αιχμάλωτοι στην Κλεισούρα 1941.

εξέλιξη θα ήταν αναμφισβήτητα επ' αγαθώ των ελληνικών συμφερόντων. Υπάρχει όμως μία άλλη μαρτυρία, που δεν είναι εύκολο να αμφισβητηθεί, η μαρτυρία του θρυλικού "Μαύρου Καβαλάρη" του μετώπου της Μικράς Ασίας, του Στρατηγού Νικολάου Πλαστήρα.

Λίγους μήνες μετά την αποχώρηση των γερμανικών στρατευμάτων από την Ελλάδα και συγκεκριμένα στις 5 Απριλίου του 1945, κυκλοφορεί η εφημερίδα "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ" με μία πρωτοφανή αποκάλυψη: είναι η επιστολή του Στρατηγού Νικολάου Πλαστήρα με ημερο-

μηνία 15 Ιουλίου 1941, προς τον πρεσβευτή της Ελλάδος στο Βισύ της Γαλλίας. Στην επιστολή του αυτή ο θρυλικός Στρατηγός κατηγορεί την κυβέρνηση του αγγλόφιλου Γεωργίου για την εμπλοκή της Ελλάδος στον πόλεμο κατά της Γερμανίας το 1941. Το "ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΜΑ" είναι μια εφημερίδα που δεν υπήρχε πριν το πόλεμο και κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στη διάρκεια της κατοχής παράνομα με την βοήθεια Άγγλων πρακτόρων. Στην επιστολή του αυτή ο Πλαστήρας αναφέρει ότι είχε κατορθώσει να επιτύχει την μεσολάβηση της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας για να λήξει η ρήξη μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας. Μετά την δημοσίευση της επιστολής αυτής ο τότε πρωθυπουργός (το 1945) Πλαστήρας αναγκάζεται σε παραίτηση. Σχετικά με την επιστολή Πλαστήρα, ο Αλέξανδρος Ζαούσης στο βιβλίο του "Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ" αναφέρει:

"Κρινόμενη με το σημερινό πρίσμα η επιστολή Πλαστήρα δεν περιείχε τίποτε το "προδοτικό". Απλώς βρισκόταν, όπως λέχθηκε, σε αντίθεση με το πνεύμα του 1940-1941".

Η επιστολή Πλαστήρα της 15ης Ιουλίου 1941, προς τον πρεσβευτή της Ελλάδος στο Βισύ:

«...Η αδεξιότης επί της εξωτερικής πολιτικής του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου ωδήγησεν τον Ελληνικόν Λαόν εις ένα άνισον πόλεμον με μια μεγάλη δύναμιν ως η Ιταλία. Από της ενάρξεως όμως του μετά της Ιταλίας πολέμου αι ανησυχίαι μου υπήρξαν μεγάλαι και παρά τας τυπικάς νίκας του ελληνικού στρατού εις τα αλβανικά βουνά προησθανόμην τας ολεθρίας συνεπειάς μιας αστόχου πολιτικής και

**Ο ίδιος ο Πλαστήρας ήταν που το 1943 είπε στο Βισσύ πως
«το 1940 είχαμε καθήκον να πολεμήσουμε τους Ιταλούς και τους Γερμανούς, σήμερα όμως δεν μπορούμε να ευχόμαστε νίκη του Στάλιν και ταυτόχρονα υποδούλωση της Ευρώπης».**

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

προπαντός εκ της ανυπαρξίας ικανής διευθύνσεως των πολεμικών επιχειρήσεων. Η έπαρσις των ανθρώπων του σεσηπότης καθεστώτος της 4ης Αυγούστου, αναζωογονηθέντων υπό την μαχητικήν ορμήν του Έλληνος στρατιώτου, υπερέβη κάθε όριον. Η τύφλωσις των ήτο τοιαύτη, ώστε απέριψαν αθρόας προσφοράς προς συμμετοχήν εις τον αγώνα ενός σεβαστού αριθμού εμπειροτάτων αξιωματικών, τους οποίους το κίνημα του 1935 είχε θέσει εκτός του στρατού. Κατά το τέλος του μηνός Νοεμβρίου επληροφορήθην επισήμως ότι υπήρχε έδαφος διευθετήσεως της ελληνο-ιταλικής συρράξεως τη μεσολαβήσει της Γερμανίας. Έκαμπα παν ό,τι ήτο δυνατόν εις την περίπτωσιν αυτής, όπως επωφεληθή η Ελλάς της ευκαιρίας, αλλά η εχθρική στάσις του καθεστώτος εν γένει εναντίον μου αλλά και της πρεσβείας του Βισύ καθιστά αδύνατη την προσωπικήν μου ενέργειαν. Έστειλα τον πρώτον τον φίλον μου Κομνηνόν Πυρομάγλου να έλθη εις επαφή με την πρεσβείαν και να την πληροφορήση σχετικώς με το σπουδαιότατον αυτό ζήτημα, αλλά ούτος δεν εγένετο δεκτός παρά λίαν δυσμενώς και παρά των συμβούλων της πρεσβείας. Εσκέφθη

τότε να επιχειρήσω όπως επιτύχω μετάβασιν εις Βηρυττόν, οπόθεν θα μου ήτο εύκολον να επικοινωνήσω μέσω προσώπου τινός μετά της ελληνικής κυβερνήσεως δια να της παραστήσω τον κίνδυνον και τας ελπίδας της αποφυγής της καταστροφής δια μιας συμφωνίας μεσολαβήσει της Γερμανίας. Παρ' όλα αυτά όμως δεν έπαυσα τας ενεργείας μου όπως ωθήσω προς μίαν απ' ευθείας συνεννόησιν της Γερμανίας μετά της ελληνικής κυβερνήσεως Μεταξά. Αλλά εις μάτην. Η Ελλάς ούτω ήχθη εις αυτοκτονίαν παρά μιας βασιλικής κυβερνήσεως δεχθείσης μετ' απεριγράπτου αφελείας να αντιμετωπίσει τας δύο μεγαλυτέρας στρατιωτικές δυνάμεις της Ευρώπης καίτοι της υπεδείχθη υπό της συμμάχου της Αγγλίας ότι η βοήθεια θα ήτο αυστηρώς περιορισμένη».

Επιστολή προς Κομνηνό Πυρομάγλου

Η παραπάνω επιστολή όμως δεν ήταν η μοναδική που προκάλεσε αίσθηση καθώς προϋπήρξε μια άλλη η οποία εγράφη στις 21 Απριλίου 1941 με παραλήπτη πιθανότατα τον στενό συνεργάτη και φίλο του και αργότερα υπαρχηγό του Ναπο-

λέοντα Ζέρβα στον ΕΔΕΣ, Κομνηνό Πυρομάγλου. Το κείμενο της δευτέρας επιστολής έχει ως εξής:

«**NIEP 21-4-41** Αγαπητέ μου, αυτή τη στιγμή έλαβα το γράμμα σου και σου απαντώ αμέσως. Η καταστροφή που ανέμενα με την ανοήτου πολιτική που ηκολούθησαν οι ανεύθυνοι επήλθεν ήδη. Και είναι τόσο τραγική! Ο άθλιος Βασιλεύς με την αθλιότεραν σπείραν παραπαίουν, αφού αντικρύζομεν το πρωτάκουστον φαινόμενον εις την ιστορίαν των Βασιλέων, να υποβιβάζη αυτός εαυτόν εις Πρόεδρος Κυβερνήσεως! Και κατέληξαν — όπως βλέπεις στας εφημερίδας — εις μίαν κυβέρνησιν της ελεεινότατης μορφής υπό τον Σακελλαρίου! Και ο Τσουδερός! Τι θέλει; Νομίζω πως εντός 4-5 ημερών θα καταληφθή και η Αθήνα γιατί δεν θα μπορέσουν να κρατηθούν ούτε στα Θερμοπύλας αν και η θέση αυτή προσφέρεται για μια ακλόνητο άμυνα πολυχρόνιο. Φαντάζομαι ότι η υποχώρηση, η κάπως εσπευσμένη των Άγγλων από την Λάρισα προς την Λαμία δεν θα επιτρέψη την κανονικήν υποχώρησιν της ελληνικής στρατιάς Καλαμπάκας-Πίνδου, η οποία αναγκασθείσα να υποχωρήση δια του ορεινού όγκου των Αγράφων θα εγκατέλειπε ολόκληρον το βαρύ υλικόν ως και τα τροχο-

φόρα. Κατόπιν αυτού τι άμυνα περιμένεις να γίνη; Πρέπει το ταχύτερον να συνηκολογήσουν και θα γίνη αυτό θέλοντας ή μη. Ως προς την αναχώρησίν σου για την Βηρυττό, εξέφρασα τη γνώμη απλώς και μόνο διότι τα επέλθοντα γεγονότα ματαιώνουν την εκτέλεσιν των όσων είχαμε ειπεί. Και ήθελα μάλλον να σε απαλλάξω από μια συμφωνία που εκάναμε υπό άλλας συνθήκας και να ανακτήσης πλήρη την ελευθερία της σκέψεως. Αν νομίζης ότι πηγαίνοντας στην Βηρυττό δεν θα αποκλεισθής εκεί αλλά θα μπορέσεις εν ανάγκη να πας εις την Ελλάδα χωρίς να λάβης υπ' όψει ενδεχομένης περιπέτειας, τότε καλόν θα είναι να πήγαινες εκεί, εφ' όσον εδώ εις τίποτε δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθής. Τράβα λοιπόν και η τύχη μαζί σου. Ξέρεις τας σκέψεις μου τας οποίας τας μεταδίδεις στους φίλους. Είμαι της γνώμης ότι πρέπει να γίνει κυβέρνηση φιλογερμανική για να καταστήσωμεν ολιγώτερον οδυνηράν την ήτταν. Αυτό πρέπει να γίνει και αν ακόμη θα ηξεύραμε ότι ο πόλεμος θα τελείωνε και μετά τινάς μόνον μήνας με τελείαν ήττα του άξονος (όπερ απίθανον)».

Ο ίδιος ο Πλαστήρας ήταν που το 1943 είπε στο Βισσύ πως «το 1940 είχαμε καθήκον να πολεμήσουμε τους Ιταλούς και τους Γερμανούς, σήμερα όμως δεν μπορούμε να ευχόμαστε νίκη του Στάλιν και ταυτόχρονα υποδοούλωση της Ευρώπης». ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υπήρξε, λοιπόν, πέραν πάσης αμφισβητήσεως γερμανική πρόταση για ανακωχή μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας. Η ιστορία βέβαια, δεν γράφεται με υποθέσεις, αλλά είναι προφανές ότι η μη εμπλοκή της χώρας μας το 1941 σε πόλεμο με την Γερμανία είναι βέβαιον πως θα σήμαινε για την Ελλάδα την αποφυγή της κατοχής της χώρας και ακόμη περισσότερο της αδελφοκτόνου σφαγής των ετών 1944-1949. Ποιοί ήσαν αυτοί όμως, οι οποίοι είχαν κάθε λόγο να μην θέλουν την αποδοχή εκ μέρους της Ελλάδος της γερμανικής προτάσεως ανακωχής; Δεν χρειάζεται ούτε ευφυΐα ούτε φιλοσοφία για να το αντιληφθεί κανείς. Ήσαν οι Άγγλοι, οι οποίοι έβλεπαν τα σχέδιά τους στα Βαλκάνια να αποτυγχάνουν.

«ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ»

Το δράμα της Ελλάδος στα χρόνια 1941-49

«Τα χρόνια της φωτιάς»!

Έτσι επιγράφεται το βιβλίο που πρόκειται προσεχώς να εκδοθεί για την κρίσιμη και τραγική περίοδο του Ελληνισμού των ετών 1941-

49. Ένα βιβλίο που λέει αλήθειες εντελώς αντίθετες με την ιδεολογική τρομοκρατία που ασκεί και στον χώρο της πρόσφατης Ιστορίας μας η αριστερά. Από το βιβλίο αυτό και το παρακάτω απόσπασμα:

Η ίδρυση του ΕΑΜ «για την υπεράσπιση της Σοβιετικής Ένωσης»:

«Ο ...έρωτας των αριστερών προς τους Γερμανούς, έληξε άδοξα την 22α Ιουνίου 1941, δηλαδή την ημέρα που ο γερμανικός στρατός εισήλθε στην Σοβ. Ενωση. Σε ποιά κατάσταση όμως, βρισκόταν τότε το ΚΚΕ; Το ΚΚΕ βρισκόταν τότε σε κατάσταση διάλυσης. Κι είχε περιέλθει σ'αυτή την κατάσταση εξαιτίας της πολιτικής του εθνικού καθεστώτος της 4ης Αυγούστου. Η αντικομμουνιστική πολιτική του καθεστώτος του Ι. Μεταξά βασιζόταν σε δύο άξονες. Πρώτα-πρώτα η 4η Αυγούστου άσκησε κοινωνική πολιτική (έφτιαξε το ΙΚΑ και τα Εργατικά Κέντρα, καθιέρωσε το 8ωρο, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, τον εορτασμό της Πρωτομαγιάς, την άδεια μετ'αποδοχών, τα εισιτήρια εργατικής εστίας για τα δημόσια θεάματα, έκανε έργα οδοποιίας, χάρισε τα αγροτικά χρέη κ.τ.λ.). Ετσι, σταμάτησε η εκμετάλλευση από τους κομμουνιστές, της μέχρι το 1936, δυστυχίας των μεγάλων λαϊκών μαζών.

Παράλληλα, μέσω του πανέξυπνου Υπουργού Ασφαλείας **Κων/νου Μανιαδάκη**, διέλυσε τον κομματικό μηχανισμό του ΚΚΕ. Χρησιμοποίησε γι'αυτό πράκτορες της αστυνομίας που εισχώρησαν στους μηχανισμούς του ΚΚΕ και κάποιους αποστάτες («δηλωσίες») του κόμματος. Εφτασε στο σημείο να στήσει δικές του «τοπικές επιτροπές» του ΚΚΕ, με επικεφαλής αστυνομικούς και δηλωσίες! Αργότερα δε έφτιαξε δική του «Κεντρική Επιτροπή» του ΚΚΕ, ενώ εξέδιδε και τον (παράνομο φυσικά) «Ριζοσπά-

στη» στα πιεστήρια της ασφάλειας! Οι ευφύεστατες αυτές κινήσεις, έφεραν μεγάλη σύγχυση και δυσπιστία στους κομμουνιστές, που δεν μπορούσαν πιά να ξεχωρίσουν ποιοί ήταν οι αληθινοί και ποιοί οι ψεύτικοι, ποιός ήταν ο αυθεντικός και ποιός ο προβοκατόρικος «Ριζοσπάτης». Μόνο οι «δηλωσίες», αυτοί δηλαδή που υπέγραφαν δήλωση μετανοίας-καταδίκης του κομμουνισμού για να αποφυλακισθούν, έφταναν τις 40.000! (Πρόσεξα πρόσφατα κάποιες αφίσες του ΚΚΕ με το σύνθημα: «Το ΚΚΕ δεν υπογράφει δηλώσεις μετανοίας στον ιμπεριαλισμό». Δεν τους είπε κανείς ότι «στο σπίτι του κρεμασμένου δε μιλάνε για σχοινί»:).

Στη σύσκεψη της Κ.Ε του ΚΚΕ (6η Ολομέλεια), που διεξήχθη την 1η Ιουλίου 1941, έγινε εκτενής περιγραφή της απελπιστικής κατάστασης στην οποία βρισκόταν το κόμμα: «**Η κατάπαυση του ελληνο-ταλικού πολέμου βρήκε τις ελεύθερες δυνάμεις του κόμματος χωρίς ηγεσία, διασκορπισμένες σε πολλές ομάδες, ανίκανες να οργανώσουν έναν μαζικό αγώνα, διότι τα ηγετικά όργανα είχαν αναμιχθεί με πράκτορες της αστυνομίας και άλλα μη εμπνέοντα εμπιστοσύνη στοιχεία (πηγή: «ΚΚΕ-Επίσημα Κείμενα», σελ. 119).**

Αξίζει να σημειωθεί, ότι στην προαναφερθείσα σύσκεψη συμμετείχαν και οι άρτι αποφυλακισθέντες (ως «Βούλγαροι») από την Ακροναυπλία, Τζήμας και Τζίπας. Ο δεύτερος μάλιστα εξελέγη από την 6η Ολομέλεια, Γραμματέας (αρχηγός) του κόμματος! Τη θέση αυτή διατήρησε για ένα εξάμηνο περίπου,

μέχρι τον Ιανουάριο του 1942, οπότε και αντικαταστάθηκε από τον Γιώργη Σιάντο. Στην ουσία βέβαια, αυτοί αποτέλεσαν προσωρινές λύσεις, μιάς και ο προπολεμικός αρχηγός του ΚΚΕ Νίκος Ζαχαριάδης, είχε οδηγηθεί στο Νταχάου. Μόλις ο Ζαχαριάδης επέστρεψε, το 1945, ξαναπήρε στα χέρια του τα ηνία του κόμματος.

Η αλλαγή της κομματικής γραμμής σε σφοδρά αντιγερμανική και ...αντιστασιακή, ήταν εμφανής στην απόφαση της 6ης Ολομέλειας του ΚΚΕ, λόγω της πρόσφατης γερμανικής επίθεσης στην ΕΣΣΔ: «**Η υπεράσπιση της Σοβιετικής Ένωσης, η υποστήριξη της νίκης της με όλα τα μέσα είναι ύψιστο καθήκον κάθε κομμουνιστή, κάθε εργαζόμενου, κάθε ανθρώπου που θέλει τη λευτεριά της χώρας του από τον φασιστικό ζυγό. Οι κομμουνιστές ποτέ δεν ξεχνάνε, πως σε τελευταία ανάλυση η Σοβιετική Ένωση είναι ο κοινός εχθρός όλων των ιμπεριαλιστών. Ομως, οι κομμουνιστές οφείλουν να δούν, ότι στο σημερινό στάδιο της αντισοβιετικής επίθεσης, ο φασισμός είναι ο κύριος εχθρός όχι μόνο του πρώτου σοσιαλιστικού κράτους, αλλά και κάθε δημοκρατικής κατάκτησης του λαού. Γι'αυτό πρέπει να υποστηρίξουν κάθε προσπάθεια που θα τείνει στη συντριβή του φασισμού και στην υπεράσπιση της Σοβιετικής Ένωσης.**» (Μια παρατήρηση με σημασία: με την φράση «υπεράσπιση της Σοβιετικής Ένωσης» αρχίζει το κείμενο και μ'αυτήν τελειώνει)! Ήδη, η Μόσχα είχε διατάξει τα κατά τόπους παραρτήματά της (Κ.Κ.) να αναπτύξουν ανταρτικά κινήματα, για να υποχρεώνονται οι Γερμανοί να διατηρούν στρατεύματα σε διάφορες χώρες, στρατεύματα που σε διαφορετική περίπτωση θα αποστέλλονταν στο ανατολικό μέτωπο. Αυτό σήμαινε στην πράξη ο όρος «υπεράσπιση της Σοβιετικής Ένωσης».

Έτσι, ανάλογη με του ΚΚΕ στάση τήρησαν και τα υπόλοιπα Κ.Κ. – παραρτήματα της Μόσχας. Αναφέρει σχετικά με την κωμικοτραγική στάση των Γάλλων ...συντρόφων ο Ρεμόν Καρτιέ: «**Όσο καιρό ο Στάλιν μένει σύμμαχος του Χίτλερ, οι κομμουνιστές είναι οι απόστολοι της γαλλογερμανικής συνεργασίας. Η διοικούσα επιτροπή τους δηλώνει, πως πρέπει η γαλλική ήττα να θεωρηθεί σαν νίκη και ο γερμανικός ιμπεριαλισμός σαν σύμμαχος εκ περιστάσεως. Επιδιώκουν να έλθουν σε επαφή με τις αρχές κατοχής για να επανεκδώσουν την «Ουμανιτέ» και οι συνδικαλιστές τους απαιτούν να ξαναρχίσουν οι εργάτες να δουλεύουν στις μεταλλουργικές βιομηχανίες του Παρισιού, αναγκαστικά**

προς όφελος του εχθρού. Εξακοντίζουν εναντίον του Ντε Γκωλ τις ίδιες ύβρεις, όπως και οι Γάλλοι χιτλερικοί. «**Οι νεαροί Γάλλοι και Γαλλίδες**», γράφει η «**Αβάν Γκαρντ**», «**δεν έχουν τίποτε να περιμένουν από έναν στρατηγό, που έγινε μισθοφόρος του αγγλικού ιμπεριαλισμού...**». Άλλα κείμενα υποστηρίζουν, πως ο εθνικοσοσιαλισμός εργάζεται για το καλό των εργατών και απαιτούν μια ειρήνη συνδιαλλαγής με το Ράιχ, κατά το παράδειγμα της Σοβιετικής Ενώσεως. Στις 22 Ιουνίου 1941 τα πράγματα αλλάζουν σε μια στιγμή. Οι κομμουνιστές μπαίνουν στην αντίσταση...» (πηγή: «Ιστορία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου» - Τόμος 1ος, σελ. 331). Ακόμα πιο καταγέλαστη είναι η περίπτωση των Αμερικανών αριστερών: «**Οι μόνοι που υποστηρίζουν αμέσως την Ρωσία είναι οι κομμουνιστές. Στο Χάρλεμ, σε μια συγκέντρωση των «Μαχητών της Ελευθερίας**», υπήρχαν έξω από την αίθουσα πανώ, που κατήγγειλαν τους οπαδούς της επεμβάσεως στον πόλεμο ως όργανα του βρετανικού ιμπεριαλισμού και ως υπηρέτες της Ουώλ Στρητ. Όταν η συγκέντρωση τελείωσε, τα πανώ είχαν εξαφανισθεί, η επίθεση εναντίον της Ρωσίας μόλις είχε γίνει γνωστή και στην Αμερική, κι όπως παντού, το κομμουνιστικό κόμμα είχε περάσει απ' τη μια στιγμή στην άλλη από τον αγώνα εναντίον του πολέμου, στο σύνθημα του πολέμου μέχρι εσχάτων. (πηγή: ό.π., σελ. 305).

Ακολούθησε περίοδος έντονων ζυμώσεων και αναδιοργάνωσης του κόμματος, ώσπου τον Σεπτέμβριο του '41 συνήλθε και πάλι η Κ.Ε του ΚΚΕ (7η Ολομέλεια), στην απόφαση της οποίας έγινε λόγος για ίδρυση Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου, για την υπεράσπιση της ... «πατρίδας των εργαζομένων όλου του κόσμου», δηλαδή της Σοβιετικής Ένωσης. Ελλάδα; Πουθενά Ελλάδα! Πραγματικά, στις 27 Σεπτεμβρίου 1941, ιδρύεται το ΕΑΜ, από το ΚΚΕ κι άλλα τρία κομματίδια-σφραγίδες, το «Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδος» του Χωμενίδη, την «Ένωση Λαϊκής Δημοκρατίας» του Τσιριμώκου και το «Αγροτικό Κόμμα Ελλάδος» του Βογιατζή.

Τι οδήγησε το ΚΚΕ να βρεί ...συνεταίρους στην ίδρυση του ΕΑΜ; Επρόκειτο για ένα ακόμη τέχνασμα των κομμουνιστών. Το ΚΚΕ είχε τότε μηδενική λαϊκή απήχηση και έτσι η ίδρυση μιάς ανοικτά κομμουνιστικής οργάνωσης θα ήταν εξ'αρχής καταδικασμένη σε αποτυχία. Οπότε, η μόνη λύση για την αποδοχή του ΕΑΜ από τις λαϊκές μάζες, ήταν να μην εμφανίζονται οι κομμουνιστές στην «βιτρίνα» του ΕΑΜ...»

ΝΕΑ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Δικαστήριο στην νότια Σαξωνία δεν επέτρεψε συνέδριο του NPD!

Πριν από λίγες ημέρες το κόμμα των Γερμανών Εθνικιστών NPD έχασε την δικαστική υπόθεση που αφορούσε τον τόπο συναντήσεως για το ετήσιο συνέδριο του κόμματος.

Η απόφαση αυτή, έπιασε το NPD εξ' απροόπτου, και το συνέδριο το οποίο επρόκειτο να συγκαλέσει, δεν έλαβε χώρα, αναγκάζοντας τα 700 περίπου μέλη του, να αλλάξουν τα σχέδιά τους, εφόσον το ίδιο δικαστήριο στη νότια Σαξωνία αρνήθηκε και το ενδεχόμενο δικαστικής έφεσης διότι αυτή θα γινόταν λίγες ημέρες πριν από τις εκλογές.

Το NPD, υπολόγιζε να οργανώσει το ετήσιο συνέδριό του στην πόλη του Όλντενμπουργκ, λίγο μακριά από τη Βρέμη. Η συνεδρίαση θα ήταν σημαντική για το κόμμα καθώς θα του επέτρεπε να οργανωθεί εν όψει των εκλογών του Ιανουαρίου στη νότια Σαξωνία και το Έσσε, περιοχές στις οποίες δεν είχε κατορθώσει να αποκτήσει εκλογικό έρεισμα. Στην περίπτωση του Όλντενμπουργκ δεν υπήρχε νομικά κανένα εμπόδιο, καθώς το NPD έκανε απλά χρήση του δικαιώματός του στο συνέρχεται σε αίθουσα του δήμου της πόλης μια φορά τον χρόνο. Παρόλα αυτά, το δικαστήριο ασχολήθηκε με το αν η αίθουσα συγκεντρώσεων του Όλντενμπουργκ μπορούσε να παραχωρηθεί προς ενοικίαση για το διάστημα που το ζητούσαν. Συγκεκριμένα, η δικαστική απόφαση θεώρησε πως η αίθουσα Weser-Ems-Halle του Όλντενμπουργκ, δεν ήταν διαθέσιμη για το διάστημα που ζητούσαν οι οργανωτές.

Μήνυση σε περιοδικό που δημοσίευσε συνέντευξη του Horst Mahler

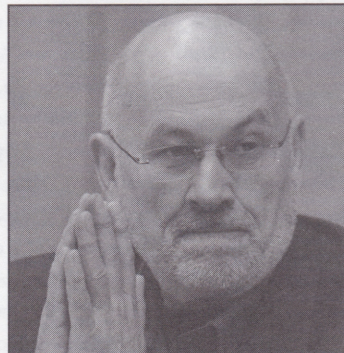
Μια συνέντευξη με ένα από τα προεξέχοντα στελέχη του Εθνικιστικού Κινήματος στη Γερμανία αρκούσε για να προκαλέσει σωρό προβλημάτων στο

περιοδικό Vanity Fair.

Ο Arno Lustiger, εβραϊός ιστορικός και αυτόκλητος «επιζών του ολοκαυτώματος», προχώρησε σε διαδικασίες μήνυσης της γερμανόφωνης έκδοσης του περιοδικού για την δημοσίευση συνέντευξης με τον Γερμανό Εθνικιστή Horst Mahler, που εξαιτίας της δράσης του είναι από τα πιο αναγνωρίσιμους Εθνικιστές στην Γερμανία. Η συνέντευξη του Mahler δημοσιεύτηκε τόσο με έντυπα μέσα όσο και σε ηλεκτρονικά.

Στο τεύχος Νοεμβρίου, ισχυρίζεται ο μηνυτής, πως ο Mahler έκανε νύξεις αναφορικά με την «άρνηση του Ολοκαυτώματος», γεγονός που διώκεται ποινικά στην Γερμανία. Ο αρμόδιος εισαγγελέας Uwe Lehmann-Brauns συνέγραψε έκθεση σχετική με το δημοσίευμα και την παρέπεμψε στα ανώτερα δικαστικά κλιμάκια. Από την πλευρά τους, οι υπεύθυνοι του περιοδικού δεν έχουν ακόμα προχωρήσει σε κάποια κίνηση.

Η συνέντευξη του Γερμανού Εθνικιστή, δόθηκε στον δημοσιογράφο και πρώην αντιπρόεδρο του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου στη Γερμανία, Michel Friedman. Σε αυτή ο Mahler δήλωσε ότι «Ο Χίτλερ ήταν ο απελευθερωτής των Γερμανών κι όχι μόνο... Σήμερα έχει δαιμονοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που θεωρείται ο απελευθερωτής του σατανά». Ο εκδότης δήλωσε πως δημοσίευσε την συνέντευξη με σκοπό να καταστήσει τους Γερμανούς ενημέρους για τις δηλητηριώδεις ιδέες που προσπαθούν να τους μπολιάσουν, αλλά οι δικηγόροι του Lustiger θεωρούν πως το κίνητρο αυτό είναι ασήμαντο μπροστά στο αποτέλεσμα.

Από την πλευρά του ο Horst Mahler, καταδικάστηκε πριν από λίγες ημέρες, σε εξάμηνη φυλάκιση χωρίς αναστολή και του απαγορεύτηκε να προβεί ξανά στον Εθνικιστικό χαιρετισμό. Αφορμή για αυτή την νέα καταδίκη του ήταν ο προ ενός έτους χαιρετισμός που έκανε εισερχόμενος στις φυλακές (μετά από εννιάμηνη καταδίκη του) προς τους Συνοργανιστές του. Ο Mahler έχει επανειλημμένα καταδικαστεί για παραβίαση τέτοιων «νομικών απαγορεύσεων» στην δημοκρατική Γερμανία.

ΗΠΑ

Σχολική θεατρική παράσταση ακυρώθηκε διότι η Αγκάθα Κρίστι ήταν ρατσίστρια

Το πολύ γνωστό θεατρικό έργο «Δέκα Μικροί Ινδιάνοι» της Agatha Christie εμποδίστηκε από το να ανέβει στην σκηνή από σπουδαστές σε Γυμνάσιο της ανατολικής Lakota εξαιτίας παρέμβασης του Gary Hines, πρόεδρου του τοπικού κλάδου της NAACP (Εθνική Ένωση για την Πρόοδο των Εγχρώμων), ο οποίος κατήγγειλε στους ανώτερους υπαλλήλους της Lakota πως η παράσταση, βασισμένη στην ιστορία μυστηρίου που έγραψε η Christie το 1939, ήταν ακατάλληλο για σχολική παραγωγή.

Ο Hines δήλωσε πως στον αρχικό τίτλο του βιβλίου και στο εξώφυλλό του (που παρουσίαζε ένα νέγρο να κρέμεται στην αγχόνη), όπως αυτό δημοσιεύτηκε στην Αγγλία, αποτελεί ρατσιστική ύβρη προς τους νέγρους. «Ο αρχικός τίτλος ήταν «Δέκα Μικροί Αράπηδες» κι είναι σημαντικό να τον γνωρίζουμε» είπε ο Hines. Ο τίτλος του διεθνούς best-seller άλλαξε ευρέως μετά από το 1939, και έκτοτε

πολλές παραγωγές σχολικών θεάτρων στην Αμερική έχουν ανεβάσει αυτή την παράσταση είτε σαν «Δέκα Μικρούς Ινδιάνους» είτε σαν «Και Μετά δεν Υπήρξε Κανείς». Ο Hines υποστηρίζει πως η έλλειψη «της

απαραίτητης φυλετικής ποικιλομορφίας» μεταξύ των μαθητών και των δασκάλων, στο σχολείο της Lakota, επέτρεψε την επιλογή αυτής της ρατσιστικής ιστορίας παρά της γνώσης τους επί του αρχικού τίτλου του έργου. «Φταίει η έλλειψη φυλετικής ποικιλομορφίας από μέρους τους. Η ποικιλομορ-

φία δεν είναι ένας τρόπος της ζωής στην Lakota» δήλωσε σχετικά.

ΙΤΑΛΙΑ

Δολοφονία οπαδού της Lazio

Σε «τραγικό σφάλμα» απέδωσε η αστυνομία τον θανάσιμο πυροβολισμό Ιταλού φιλάθλου από αστυνομικό κατά τη διάρκεια συμπλοκής ανάμεσα σε οπαδούς ποδοσφαιρικών ομάδων που συναντήθηκαν σε σταθμό εξυπηρέτησης οχημάτων σε αυτοκινητόδρομο στο Αρέτσιο στην επαρχία της Λάτσιο, ανάμεσά του και ο Stamattina Gabriele Sandri, 26 ετών, ταξίδευαν προς το Μιλάνο για να παρακολουθήσουν τον αγώνα Ίντερ - Λάτσιο. Κατά τη διάρκεια μίας στάσης στον αυτοκινητόδρομο συναντήθηκαν με δύο αυτοκίνητα όπου επέβαιναν οπαδοί της Γιουβέντους. Παρέμενε ασαφές τί συνέβη και ξέσπασε το επεισόδιο. Το πρακτορείο ειδήσεων ANSA αναφέρει ότι ο αστυνομικός πυροβόλησε στον αέρα για να διαλύσει τους συμπλεκόμενους. Η δήλωση τοπικής αστυνομικής διεύθυνσης αναφέρει ότι δύο περιπολικά σταμάτησαν κοντά στο σταθμό εξυπηρέτησης για άσχετο λόγο. Όταν ακούστηκαν φωνές από συμπλοκή οπαδών σε τρία αυτοκίνητα, ήχησαν οι σειρήνες και, αφού διαπίστωσαν ότι η διαμάχη δεν σταματά, ένας από τους αστυνομικούς πυροβόλησε δύο φορές στον αέρα για εκφοβισμό.

Εκείνη τη στιγμή, κατά την εκδοχή της αστυνομίας, όταν το αυτοκίνητο με τον Sandri έκανε στροφή για να επιστρέψει στον αυτοκινητόδρομο και μία σφαίρα χτύπησε το θύμα στο λαιμό. Οι επιβαίνοντες προσπάθησαν να μεταβούν στην πιο κοντινή πόλη αλλά ο Σάντρι είχε τραυματιστεί θανάσιμα και εξέπνευσε.

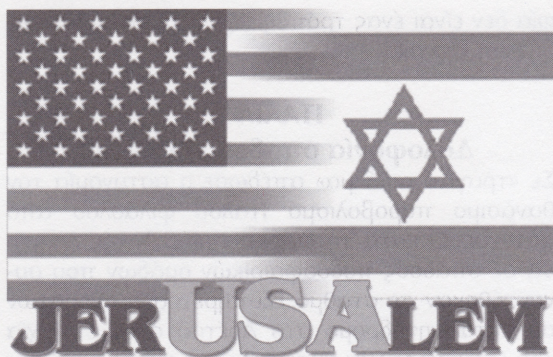
ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Οι εβραίοι ανησυχούν για την ύπαρξη δυσω χωριστών κρατών στην περιοχή

Η αμερικανική κυβέρνηση, όντας ο αυτόκλητος ρυθμιστής, δεν υποστήριξε την ύπαρξη διαφορετικών κρατών σαν λύση για το νοτιοαφρικανικό πρόβλημα, αλλά σήμερα απαιτεί μια τέτοια λύση για τους εβραίους και τους Παλαιστίνιους.

Ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Ehud Olmert προειδοποίησε τον πρόεδρο Bush πως αν δεν έλθει λύση στο μεσανατολικό μέχρι το τέλος της θητείας του, το 2008, θα σημάνει το «τέλος του Ισραήλ» και ζητά άμεση διευθέτηση.

«Η αποτυχία των συζητήσεων με τους Παλαιστίνιους, εις ότι αφορά την λύση των δυο κρατών θα

σημάνει το τέλος του κράτους του Ισραήλ» δήλωσε, έχοντας κατά νου πως παρά τις πράξεις γενοκτονίας στην Παλαιστίνη, η δημογραφική αύξηση των ίδιων των Παλαιστινίων σε συνδυασμό με την έχθρα που προκύπτει από την παράνομη κατοχή της Πατρίδας τους, μπορεί να αποβεί καταστροφική

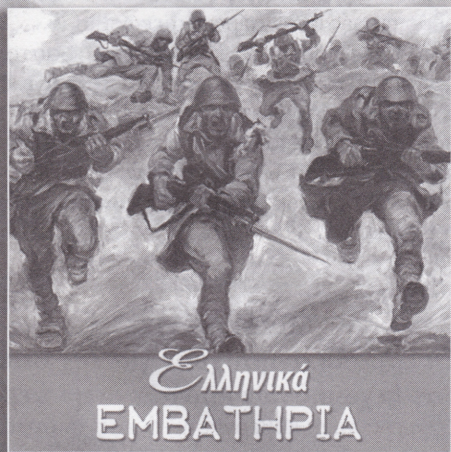
κή για τους εβραίους. Προειδοποίησε πως «μια δι-αμάχη σαν εκείνη της νοτίου Αφρικής» θα οδηγήσει στον οριστικό τέλος του Ισραήλ και στον διωγμό των εβραίων από την περιοχή.

Από την άλλη, στις διαπραγματεύσεις, οι εβραίοι αρνούνται πεισματικά την παραχώρηση εδαφών, στο «παλαιστινιακό κράτος» που εκείνοι θέλουν να κατασκευάσουν για να το καταστήσουν προτεκτοράτο τους, όπως κομματιών της Ιερουσαλήμ, παρότι αυτά αποτελούν προγονικές εστίες των Παλαιστινίων, και παραμένουν η πλειοψηφία των κατοίκων τους.

Μόλις 58 έτη μετά και το Ισραήλ, παραδέχεται πως δεν μπορεί να στηρίξει την παρουσία του χωρίς την προϋπόθεση που είχε θέσει ο πατέρας του σιωνισμού, Θεόδωρος Χέρτζλ, δηλ την καθολική υποστήριξη της διεθνούς κοινότητας και κυρίως των ισχυρότερων παραγόντων της, σε βαθμό υποτέλειας.

Τα Εμβλήματα της Πατρίδας

Δύο Μοναδικά ηχητικά ντοκουμέντα με σπάνιες ηχογραφήσεις

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΑ

ΥΜΝΟΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Για παραγγελίες καλέστε στο 6932-198113
καθημερινά από τις 10.00 έως τις 18.00
Κεντρική Διάθεσις: Σωκράτους 48, 5ος όροφος

λαϊκή εθνικιστική εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

για την Πατρίδα και τον Λαό
ενάντια στους συμβιβασμένους!

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007 (α.φ. 624) www.chrysiavgia.org 1,50 ευρώ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24 Ιουλίου 2007
ΟΙ ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΕΣ
11 Ιουλίου 2007

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ Η ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ
Το Κρόνον Όρα είναι σημεραγενο σταγες και μαυριλα. Ομως ερχονται εκλογες και η σημασια εχει μπροστα στις εκλογες ενος καμενος λοφου.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΨΕΜΑΤΑ ΤΕΛΟΣ!
ΜΑΥΡΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΟΛΟΥΣ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΧΑΥΧΑΛΩΝ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΣΤΟ ΒΙΖΙ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ Α.Ε.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ Η ΕΛΛΑΔΑ!
και εκπορσιως του Καρατζαφέρη στην της Τουρκικής Βουλής Διπλ. Θράκης!

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
33 ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΔΙΑΚΟΝΟΙ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΝΕΟΚΙΝΗΜΕΝΟ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΜΗΝΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
5 Σεπτεμβρίου 2007
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

Πρώτα οι

στήριξε και ΕΣΥ την ελεύθερη φωνή
των Ελλήνων Εθνικιστών...
ΔΩΣΕ ΤΗ ΜΑΧΗ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΙΜΙΑ 2007

ΠΟΡΕΙΑ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Οι Εθνικιστές Δεν Ξεχνούν!
Ψηλά τις Σημαίες της Πατρίδας!

9 771108 656008 10